

הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר צַב

The Holy Zohar

Zohar Tzav

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. (ויקרא ו) זאת תורת העולה וגו'. רבי שמעון פתחו ואמר, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו', (פקודי רל"ח ע"ב ושם מוגה) האי קרא אוקימנא ליה ואתמר, תא וזוי, האי עולה, סליקו וקשירו דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילא בגו עלמא דאתי, למהוי כלל זוד, בקשורא זודא, בזוידו. ובגין דסלקא לעילא לעילא, כתיב זאת תורת, רזא דכר וזוקבא פוזדא, תורה שבכתב, ותורה שבעל פה, לסלקא בזוביבותא.

2. כד אתער סטרא דעפון, כמיה דאוקימנא דכתיב, (שער השירים ב) שמאלו תזות לראשי, כדן איהי סלקא בזוביבותא, ואתעטרא בימינא, ואתוזבא באמצעיתא, ואתנהיר כלל מרזא דקדש הקדשים, ודא בגו דרזא דאדם, ברעו דכהנא, ובצללותא, ובשירתא.

3. והא אוקימנא דעולה קדש קדשים, ברזא דרוז עלאה, בגין דתלת רוזין קשירן פוזדא, רוז תתאה דאקרי רוז הקדש. רוז דלגו באמצעיתא, דאקרי רוז זוכמה ובינה. וכן אקרי רוז תתאה. אבל האי רוז, דנפיק בגו שופר, כליקן באשא ומיא. רוז עלאה דאיהו סתים בזושאי, דביה קיימין כל רוזין קדשין, וכל אנפין נהירין. ובגין כך אהדרת עולה רוז ממש.

The portion of Tzav is about the work of the priests in processing the sacrifices brought to the Holy Tabernacle. The Torah gives specific details on how to handle the blood of the animals. In this article, we'll focus on the connection between blood and life.

Leviticus 7:27

“כל-נפש, אשר-תאכל כל-דם-ונכרתה הנפש ההוא, מעמיה”

“Every soul that eat any blood, that soul shall be cut off from his people”

This warning appears four times in the parashah. What does it mean?

When the Torah talks about death it is almost never about the termination of life as we know it. The first time we read about a warning of death as a result of an action is in Genesis 2:17, where God tells Adam and Eve “but of the tree of the knowledge of good and evil you shall not eat, for in the day that you eat of it you shall surely die.”

We know that Adam did not die and in fact, he lived 930 years. The death that the Torah is talking about is a spiritual “cut off”, a disconnection from the root of the Tree

of Life. The word “מַעֲמִיָּה” “from his people” can be read as two words “מַעֲמִיָּה”, “from YH”, where YH יה (Chokmah and Binah) represent the ‘Life’ of the Tree of Life.

Kabbalah teaches us that there are five levels to the soul (Nefesh, Ruach, Neshamah, Chaya, and Yechida). The level that carries and sustains life in our body is ‘Nefesh’. As long as the blood circulates in the body, the body lives.

Deuteronomy 12:23

”רק חֲזַק, לִבְלֹתִי אֶל הַדָּם, כִּי הַדָּם, הוּא הַנֶּפֶשׁ; וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ, עִם-הַבָּשָׂר.”

“Only be steadfast in not eating the blood; for the blood is the soul (Nefesh, life); and you shall not eat the soul (Nefesh, life) with the flesh.”

The actions of a person affect the blood. The purpose of the sacrifices is to cleanse the blood by bringing the animal to the priest to be slaughtered and burned on the altar. The priest follows a specific process to remove the impurity from a person. The way the blood is handled is very important in the process. The Zohar explains that the evil inclination spirit burns in a person like fire and only the priest can remove the spirit of impurity from the person with fire because the priest is the aspect of the right column.

The fire on the Altar should stay on at all the times in order to keep all the impure spirits away.

Leviticus 6:6

”אֵשׁ, תָּמִיד תִּוְקַד עַל-הַמִּזְבֵּחַ—לֹא תִכָּבֶה.”

“Fire shall be kept burning upon the altar continually; it shall not go out.”

esh, tamid tukad al-hammizbeach-lo tichbeh

esh, tamid tukad al-hammizbeach-lo tichbeh תִּכְבֶּה al-hammizbeach-lo תִּוְקַד tamid תָּמִיד אֵשׁ

Repeating this verse multiple times will help to overcome and stop the evil inclination from invading a person's thoughts.

The Torah forbids us from eating the flesh with the blood because as explained above the animal's soul is in the blood, and if eaten we connect to that energy. Those who eat the flesh with the blood contaminate their souls and cause a disconnection of their own souls from the pure root of the Tree of Life.

The sacrifices and the processing of blood by the priest cleanse us. Since the destruction of the Holy Temple, we have only one opportunity to do so and it is on the day before Yom Kippur.

We should never consume blood. Kosher meat means that the animal was slaughtered properly to release its soul and the blood was completely drained before cooking and consumption. Unfortunately, nowadays it is rare to find true kosher meat even if the seal and the packaging say so. Kosher chicken meat has less risk of holding blood and it's 'safer'.

4. וּלְבָתֵּר בִּירוֹא דְבִהְמָה, (דף כ"ו ע"ב) בִּסְתַּפְּקִי וְאַתְּוֹנוּ, לְאַתְקֶשְׂרָא רוּחָא אֲוִירָא, דְּאִיהִי גֻּזְ מִסְּאֵבוּ, מֵאֵינוֹן תִּרְבִּין וְשִׁמְנוֹנִין, כְּמָה דְּאַתְמֵר. וּבְגִין כֹּף עוֹלָה קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים, שִׁאֵר קֳרִבִּין לְמַעַבְדַּ שְׂלָמָא בְּעֻלְמָא כְּלָהוּ, מִכְּמָה סִטְרִין וּמְאֵרִי דְּדִינִין. לְאַתְעֵבְרָא וּלְאַתְנַהֲרָא מִגֻּז רְעוּתָא לְאַתְבַּסְמָא, אֲקָרוֹן קֳדָשִׁים קָלִים, בְּגִין דְּלֹא מִתְעַטְרִי לְעִילָא לְעִילָא בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. וְעַל דָּא אֵינוֹן קֳדָשִׁים קָלִים, וְנָכִיסוּ דְּלָהוֹן 4. ואחר כך מסוד של הבהמה נהנים וגוזנים להתקשר לרוח אחרת, שהיא בתוך השמאה מאותם חלבים ושומנים, כמו שנתבאר. ומשום כך עולה קודש קדשים, שאר הקרבנות בלם כדי לעשות שלום בעולם מכמה צדדים ובעלי דינים, להעביר ולהיות נאור מתוך הרצון להתבשם, ונקראים קדשים קלים, משום שלא מתעטרים למעלה למעלה בקודש הקדשים. ועל זה הם

קדשים קלים ושחיתותם בכל מקום, כמו שבארנו. אבל העולה, שהיא סוד של קדש הקדשים, אינה בשאר קרבנות, שכל מעשיה קדש.

בכל אתר כמה דאוקמוה, אבל עולה דאיהי רזא דקדש הקדשים, לאו איהי בשאר קרבנות, דכל עובדהא קדש.

5. בא וראה מה כתוב, ולבש הכהן מדו בד, הלבושים הללו מיחדים לקדשה, בד יחיד, מיחד לקדשה. וכתוב בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מה הטעם זה קדש? אלא סוד הדבר, כמו שאמר שהיא קדש קדשים, שהכל עולה ומתעטר בקדש הקדשים בקשר אחד, ואחר כך מפנה ומעביר רוח טמאה, שמתמא הכל, שלא ישלט ולא יקרב לתוך המקדש, ומעבר מכל צדדי הקדשה, והכל נשאר קדש בקדשה יחידה.

5. תא וזוי, מה כתיב ולבש הכהן מדו בד, אליו לבושין מיוחדין לקדושה. בד יחידאי, מיוחדא לקדושה. וכתיב בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מאי טעמא דא קדש. אלא רזא דמלה, בדקאמר דאיהי קדש קדשים, דסלקא כלא ואתעטרא בקדש הקדשים, בקשורא וזדא. ולבתר מפני ואעבר רוחו מסאבא, דמסאב כלא, דלא שלטא, ולא יתקריב גו מקדשא, ואתעבר מכל סטרי דקודשא, ואשתאר כלא קדש בקדושה יחידאי.

In Zohar Tzav, Paragraph 15, the Zohar states that the word Tzav, 'צו', is Idol Worship, working for the other side. The process of the sacrifices was made to remove the power of the other side from getting a hold on the Israelites.

What is Idol Worship? Why does the Torah deal with sacrifices immediately after the opening of the Holy Tabernacle? Why not have instructions on how to connect and draw light?

These questions are directed to you and I'd like to know your thoughts and understanding of these questions.

You may contribute your own questions.

6. ואמר רבי שמעון, הרי נתבאר, שכתוב (תהלים לד) אדם ובהמה תושיע ה'. וכך עולה סוד של אדם מצד של אדם. בהמה – מצד של בהמה. ומשום כך כתוב אדם כי יקריב מכם, אדם ודאי, שהרי קרבנו למעלה לקשר קשר, ואחר מן הבהמה. והכל הוא בכתוב – אדם ובהמה. וזהו סוד שצריך לקרבן – אדם ובהמה, כמו שאמר. בא ראה, בשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, כך עשה – אדם ובהמה.

6. ואמר רבי שמעון, הרי נתבאר, (נח) T'o) דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי. והכי סלקא רזא דאדם, מסטרא דאדם. בהמה, מסטרא דבהמה. ובגין כך כתיב אדם כי יקריב מכם. אדם ודאי, דהא קרבניה לעילא, לקשרא קשרא. ולבתר מן הבהמה. וכלא איהו בקרא, אדם ובהמה. ודא איהו רזא, דאצטרף לקרבנא אדם ובהמה, בדקאמר. תא וזוי, כד פרא קודשא ברוך הוא עלמא, הכי עבר אדם ובהמה.

The first word of the portion of Tetzaveh is 'and you...'. This word appears many times in the parashah. It is easily understood that God is addressing Moses in every 'and you' but he doesn't use his name directly.

Most of us know the simple explanation that Moses asked God to 'carry' the sins of people that made the Golden Calf. The condition was that if God doesn't do so, then he must remove Moses's name from the Torah. We should know that the entire Torah has the name of Moses.

Malachi 3:22

”זָכוּרוּ, תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים”

“Remember the Torah of my servant Moses, the statutes and rules that I commanded him at Horeb for all Israel.”

Zohar Chadash – Shir Hashirim (Not available in the English Zohar)

’זוהר הסולם- זוהר חדש ג' שיר השירים פסקה ח

Aramaic

פִּתַּח וְאָמַר, (שְׁמוֹת לֵב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. קָלִיל דָּא עַל תְּנַאי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַחֲלִיל לְחֻבֵּיהוֹן בְּגִינִיה דְּמִשָּׁה, וְאִף עַל פִּי כֵן אֶתְמַחִי מִפְּרִשְׁתָּא מַעֲלִייתָא בְּאוֹרִייתָא, בְּפִיקוּדָא דְּעוֹבְדָא דְּמִשְׁכָּנָא, וְאִיהִי פְּרִשְׁתָּא וְאַתָּה תִּצְוֶה. דְּהוּא לִיה לְמִיכְתָּב שְׁמִיה דְּמִשָּׁה בְּכָל מְלָה וּמְלָה, וּבְכָל פִּיקוּדָא וּפִיקוּדָא דְּתַמָּן, וְאַתְמַחִי מְכָל הֵהִיא פְּרִשְׁתָּא, דְּלֹא אֲדָכֵר תַּמָּן. הוּי קָלִיל חֲכָם אֲפִילוּ עַל תְּנַאי, אֶתְקִיִּים.

Hebrew

פִּתַּח וְאָמַר, (שְׁמוֹת לֵב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. קָלִיל זֶה עַל תְּנַאי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחֲלִי לְחֲטָאֵיהֶם בְּשִׁבִּיל מִשָּׁה, וְאִף עַל פִּי כֵן נִמְחָה מִפְּרִשְׁתָּא מַעֲלָה בְּתוֹרָה, בְּמִצְוָה שֶׁל מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, וְהִיא פְּרִשְׁתָּא וְאַתָּה תִּצְוֶה. שֶׁהִיָּה לוֹ לְכַתֵּב שְׁמוֹ שֶׁל מִשָּׁה בְּכָל דִּבְרֵי וְדִבְרֵי, וּבְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁשָּׂם, וְנִמְחָה מְכָל הַפְּרִשָּׁה הַהִיא, שֶׁלֹּא נִזְכָּר שָׁם. הֵוָה אוֹמֵר, קָלִיל חֲכָם אֲפִילוּ עַל תְּנַאי מִתְקַיֵּמַת.

The Zohar section above reveals that Moses told God to erase his name from the Torah if he doesn't forgive the Israelites. Yet even though God didn't kill the people, He still removed Moses's name from this parashah and others in the Torah.

In the book “כסא רחמים” (Hebrew book), Rabbi Rachamim Melamed Hakohen reveals to us the connection between Moses's condition and the outcome.

Exodus 32:32

”וְעַתָּה, אִם-תִּשָּׂא חֲטָאתָם; וְאִם-אֵין-מַחְנִי נָא, מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ”

” But will you forgive their sin? If not, please wipe me out of the book you have written.”

The last two words “אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ” “you have written” imply the names of the portions where Moses is not mentioned by name.

	פרשה	Portion
א	אתם נצבים	Nitzavim
ש	שופטים	Shoftim
ר	ראה	Re'eh
כת	כי תצא	Ki teitze
ב	בראשית (12 Portions)	Genesis
ת	תצוה	Tetzaveh
	עקב	Eikev
	Total of 18 portions 18 numerically חי, 'life'	

The name of the portion of עקב Eikev has the meaning ‘as a result of...’ or ‘following...’. Continued in the next DZ with an explanation of the falling of Moses and why his words came true even though it was conditioned and more.

7. וְאִי תִימָא וְהָא כְּתִיב (בראשית א) וְעוֹף יַעֲרֹפֶף עַל הָאָרֶץ, דְּהָא מִנִּיִּיהוּ מְקַרְבִּין קְרִבָּנָא, וְאֶפְסִילוּ עוֹלָה, כְּמָה דְּכְתִיב וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קְרִבָּנָא. תָּא וְזִי, מְכָל אֵינֻן עוֹפִין לָא מְקַרְבִּין אֶלָּא מִן הַתּוֹרִים אוּ בְּגִי יוֹנָה.

7. וְאִם תִּאמַר, הֲרִי כְּתוּב עוֹף יַעֲרֹפֶף עַל הָאָרֶץ, שְׁחֲרִי מֵהֶם מְקַרְבִּים קְרִבָּנָא, וְאֶפְסִילוּ עוֹלָה, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קְרִבָּנָא – בָּא רָאָה, מְכָל אוֹתָם עוֹפוֹת אֵין מְקַרְבִּים

אֵלָא רְזָא דָּא, מִה דְּאִתְכַּשֵּׁר בְּדָא, פָּסִיל בְּדָא. דָּא יְמִינָא, וְדָא שְׂמָאלָא, וְכָלָא זֶד.

אֵלָא מִן הַתּוֹרִים אוֹ בְּנֵי יוֹנָה, אֵלָא סוּד זֶה – מִה שֶׁהַכֶּשֶׁר בָּזָה, פָּסוּל בָּזָה. זֶה לְיָמִין וְזֶה שְׂמָאל, וְהַכֹּל אֶחָד.

8. עוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הֵא אוֹקִימָנָא דְאֵינוֹן רְזָא דִּרְתִּיקָא. וּבִהּוּ תַסְתַּלַּק רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ, לְסַלְקָא לְעִילָא. דְּאֵינוֹן תִּרִי, זֶד לְיְמִינָא, וְזֶד לְשְׂמָאלָא. עוֹף לְיְמִינָא, וְדָא מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף לְשְׂמָאלָא, וְדָא גַבְרִיאֵל. דָּא לְיְמִינָא, וְדָא לְשְׂמָאלָא.

8. עוף יעופף על הארץ, הֵא אוֹקִימָנָא דְאֵינוֹן רְזָא דִּרְתִּיקָא. וּבִהּוּ תַסְתַּלַּק רוּחוֹ הַקֹּדֶשׁ, לְסַלְקָא לְעִילָא. דְּאֵינוֹן תִּרִי, זֶד לְיְמִינָא, וְזֶד לְשְׂמָאלָא. עוֹף לְיְמִינָא, וְדָא מִיכָאֵל. יְעוֹפֵף לְשְׂמָאלָא, וְדָא גַבְרִיאֵל. דָּא לְיְמִינָא, וְדָא לְשְׂמָאלָא.

9. וּבְגִין כֶּף מְקַרְבִּין תִּרִין אֱלִין, לְסַלְקָא רוּחוֹ קוּדְשָׁא, וּשְׂמָאלָא מַעֲטָר וְזִיין לְתַתָּא, לְהֵהוּא סֵטֶר שְׂמָאלָא. וְיְמִינָא לְיְמִינָא. וְאִתְקַשְׁרַת אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, לְמַהּוּי זֶד. וְכָלָא מִסְתַּלַּק וּבִתְקַשֵּׁר בְּזֶדָא, לְעִילָא וְתַתָּא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתַּלַּק בְּלוֹזוּדֵי וְאִתְתַּקֵּף.

9. ומשום כֶּף מְקַרְבִּים שְׁנֵי אֱלֹהִים, בְּרִי לְהַעֲלוֹת אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהַשְׂמָאל מַעֲטָר וְזִיין לְמַטָּה, לְאוֹתוֹ הַצֵּד שֶׁל הַשְׂמָאל, וְזִיין וְזִיין, וְאִשָּׁה נִקְשְׁרַת לְבַעֲלָהּ לְהוֹיֹת אֶחָד, וְהַכֹּל מִתְעַלָּה וּמִתְקַשֵּׁר בְּאֶחָד, לְמַעֲלָה וְלְמַטָּה, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלָּה לְבִדּוֹ וּמִתְחַזֵּק.

We are all in a state of idol worshipping on different levels. The basic form is when we serve the body for the sake of the body. Feeding and treating the body for its basic existence is idol worshipping. As I said, it is the basic form that most of us cannot avoid. The body is just a tool for the soul to complete its correction in this world. We must maintain the 'tool' in the best shape possible BUT with the consciousness that it is a slave to the soul and not the other way around.

That is why we make blessings over the food and on/for everything else that gives the body pleasure of some kind. The reason for that is to make the body aware and appreciate its Creator. The blessings give the soul power over the body with the ability to direct the body to follow the ways of the Light.

Idols are gods of temporary state. The forces of the other side are strong as they cannot stay in existence after the coming of Mashiach.

The sacrifices in the Holy Temple were made to remind us of the temporary state of the flesh and to use the soul of the animal as a conduit of Light to deliver cleansing energy to those who are connected to it in the material world. People with a lot of temporary materials have a sense of security that is gone the moment they feel how close they are to their end. It comes to them in forms of life-threatening situations.

Most of us grow older and realize the falsity of the material world. Money and materials can give us a temporary state of pleasures and comfort but nothing beyond that.

In the previous DZ, I asked

"Why the Torah deals with sacrifices immediately after the opening of the Holy Tabernacle? Why not having instruction on how to connect and draw light?"

People made great comments on the previous DZ about idol worshipping. Abraham answered;

"Could be because negativity is always present whenever there is an opening for the Light — the main reason why we put mezuzah by the door. Also, we need to cleanse our vessel to allow the Light to come in."

The other side with all its negativity is always next to us. It exists even when we bring the Light. They want to grab it. The Holy Tabernacle was built as a tool to remove negativity from the world therefore the first sets of instructions are on how to do so. The other side hides in our body and gives it importance and priority. The other side tempts us with the pleasures of this world. The other side is a liar that gives us empty promises. The other side pulls us toward death and hopeless situations. The other side wants your soul, but we can say no. Our souls need the state of immortality that can be achieved only through the study of the Torah.

10. ובספרי קדמאי, מסכנא לא יהיב זולקא לאתנא, אלא לעילא לאתקשרא, אבל כלא לעילא ותתא כל זוד מתקשר לסטריה כדקא יאות, והא אוקימנא.

10. ובספרים הקדמונים, העני לא נותן חלק להזין אלא להתקשר למעלה, אבל הכל – למעלה ולמטה – כל אחד נקשר לצדו כראוי, והרי בארנו.

11. (שמות רל"ט ע"ב) רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוי ואמר, הא קשורא דכלא אתקשר בקדש הקדשים לאתנהרא, אתדבקותא דרעוא דכהני ליואי וישראל לעילא, עד היכן איהו סלקא.

11. רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו ואמר, הרי הקשר של הכל נקשר בקדש הקדשים כדי להאיר, הדבקות של הרצון של כהנים לזוים וישראלים למעלה, עד היכן היא עולה?

12. אבר ליה הא אוקימנא, עד אין סוף, דכל קשורא ויזוודא ויכלימו, לאצנעא בההוא צניעו, דלא אתדבק, ולא אתיידע, דרעוא דכל רעיון ביה. אין סוף לא קיימא לאודעא, ולא למעבד סוף, ולא למעבד ראש דאין. (נ"א ראש כמה דאין) קדמאה, אפיק ראש וסוף, מאן ראש. דא נקודה עלאה, דאיהי רישא דכלא סתימאה, דקיימא זו מוושבה. ועביר סוף, דאקרי סוף דבר, אבל להתם אין סוף.

12. אבר לו, הרי בארנו, עד אין סוף. שכל קשר ויחוד ושלמות, להצניע באותה צנעה שאינה משגת ולא נודעת שבה רצון כל הרצונות. אין סוף אינו עומד להודע, ולא לעשות סוף, ולא לעשות ראש של אין (ראש כמו שאין). הראשון הוציא ראש וסוף, מי הראש? זו הנקודה העליונה, שהיא ראש של הכל הנסתר שעומדת בתוך המחשבה. ועושה סוף, שנקרא סוף דבר, אבל לשם אין סוף.

13. לאו רעיתין, לאו נהורין, לאו בוצינן בההוא אין סוף, כל אלין נהורין ובוצינן תליין לאתקיימא בהו, ולא קיימי לאתדבקה, מאן דידע ולא ידע, לאו איהו אלא רעו עלאה סתימאה דכל סתימין, אין.

13. אין רצונות ואין אורות ואין נרות באותו אין סוף. כל האורות והמאורות הללו תלויים להתקיים בהם, ולא עומדים להשגה, מי שיודע ולא יודע, אינו אלא רצון עליון נסתר של כל הנסתרים, אין.

The words that the Zohar uses for 'Idol worship' is 'עבודה זרה' that literally translates to 'foreign work'. Previously we learned that 'idol worshiping' is a connection everything that is not the Light. When it is not from the Light of God then it is considered 'foreign' for us.

The word for 'foreign' is זר + ה. זרה is numerically 207 that is equal to אור, 'Light'. The ה is the aspect of H ה of Malchut and it tells us that the other side swallows the Light in Malchut. Since they don't have the tools to draw light they grab it from us. Satisfying the body consciousness without directing it to the Light is idol worship. The outcome of the Tikkun Olam (Global correction) is the removal of the other side and negativity from the world.

Zecharia 13:2

“וְאֶת-רוּחַ הַטְּמָאָה, אֶעֱבִיר מִן-הָאָרֶץ”

“and the impure spirit I will pass out of the land.”

The process of this world is to bring us to the nullification of the ego and the desire for the self so we can pass away with a pure soul that doesn't have links of slavery to this world.

In our temporary life, we need to work for the soul and make the bodywork for us. As we grow old we begin to realize that the body will soon be gone and we look for something to hang on to life. We turn to immortality by connecting to the immortal power that we know, which is God.

On the tombstone of the Jew, we write the initials ת.נ.צ.ב.ה, which stands for “may his soul be included in the living”. ‘The living’ are those who will be resurrected in the Final Redemption process.

The body is laid down to rest, meaning giving back the material part of the person back to nature. At that state the Soul is free and its only desire is to be resurrected and enjoy the complete revelation of light in the world.

As I said many times before, having money is a great thing if the owner of it has the knowledge and consciousness that his wealth came from God, giving him the ability to do more for others. If he thinks otherwise then he is an idol worshiper and his soul cannot merit the resurrection and final redemption. If he keeps all the energy for himself then he is an idol worshiper.

The word זרה, ‘foreign’, ‘other’ also has the same letters as זוהר, ‘Zohar’. Rabbi Shimon prepared the Zohar as a tool for us to break the other side and focus on the Light. It is the only way to stay on the path of Life and merit the resurrection and immortality.

14. וְכֹדֶן נִקְוֶה עֲלֵהָ, וְעֲלֵמָה דְּאֵתִי, אֶסְתַּלְקוּ, לֹא יִדְעִין בַּר רִיזוּא, כִּמְאֵן דְּאָרְזוּ בְּרִיזוּא וְאֶתְבָּסֶם, וְלֹא דָא זִיזוּא (ס"א נִחַח), דְּהָא כְּתִיב (וִיקְרָא כו) וְלֹא אָרִיזוּ בְּרִיזוּ זִיזוּזְכֶם, דְּהָא רִיזוּ זִיזוּזוּ רִיזוּא דְּרַעוּתָא, דְּכָל הִנֵּי רַעוּתָא דְּעֻלּוּתָא, וְרַעוּתָא דְּשִׁירְתָא, וְרַעוּתָא דְּכַהֲנִי, דְּכָלְהוּ רִזּוּ דְּאָדָם, כְּדִין כָּלְהוּ אֶתְעִבִּידוּ רַעוּתָא וּזְדָא, וְהָהוּא אֶקְרִי זִיזוּזוּ, רַעוּתָא: כְּתִרְגוּמוֹ. כְּדִין כָּלֹא אֶתְקַשֵּׁר וְאֶתְנַהֵר כְּזוּדָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּמֵה דְּאֶתְמַר.

15. וְעַל דָּא אֶתְיַהֵבֵת הָאִי סְטֵרָא אֲזוּרָא בִּידָא דְּכַהֲנָא, דְּכְתִיב, (דף כ"ז ע"א) צוּ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בָּנָיו כָּאֵן, שְׁהִי בְּאֶרְנֵן, אֵין צוּ אֵלֹא עֲבֻדָּה זָרָה.

וכאן נתן לו לשרף את אותה מחשבה רעה ולהעבירה מתוך הקדש ברצון הזה שעולה למעלה, ובעשן הזה ובחלבים שנשרפים, כדי שיעברו מן הקדש, והצו הזה עומד ברשותם להפרידו מן הקדש מתוך הקרבן הזה. ואם תאמר, צו את בני ישראל – כך גם שהרי ברשותם עומד (להפריש אותה מן הקדשה) כל זמן שעושים רצון רבונם, שלא יוכל לשלט עליהם.

לאמר. רואה הכא, דהא אוקימנא, לית צו אלא עבודה זרה. והכא אתייהיבת ליה לאתוקדא ההוא מושבשה רעה, ולאעבדא לה מגו קודשא, בהאי רעותא דסלקא לעילא, ובהאי תננא ותרבין דאתוקדן, בגין לאתעבדא מן קודשא, והאי צו ברשותיהו קיימא, לאפרשא לה מן קודשא מגו האי קרבנא ואי תימא צו את בני ישראל, הכי נמי דהא ברשותיהו קיימא, (ו"א לאפרשא לה מן קודשא) כל זמנא דעבדי רעותא דמאריהון, דלא יכלא לשלטא עליהו.

16. והפסוק הזה הכל בא להראות סוד הדבר, לעטר את רוח הקדש למעלה למעלה, ולהפריד את רוח השמאה ולהורידה למטה למטה, וזה ברצון ובתפלה כפי שאמרנו, וזה במעשה, הכל כמו שראוי לו.

16. והאי קרא כלא אתיא לאזוזא רוא דמלה, לאעטרא להאי ריון קודשא לעילא, ולאפרשא לה לרא ריון טומאה, לנזותא לה לתתא. דא ברעותא ובצללותא כדקאמרן, ודא בעובדא כלא בדקווי ליה.

The word for sustenance in Hebrew is פרנסה. The other side leads us to think that sustenance is only about money. The earthly fact is that we cannot eat, drink or sleep without having money to purchase whatever we need.

In Tikunei Zohar #6 Elijah the Prophet revealed himself to Rabbi Shimon and a voice from heavens prophesied

וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, "וקראתם" "דרור בארץ".

"Rabbi, Rabbi (Rabbi Shimon), you are a great and strong tree on the Torah. The Holy parts are in your branches. Many birds rest on them, Holy souls like the ones above. It was said 'In his branched, birds of heavens will dwell. And many people below will draw sustenance from your writing, when it will be revealed in the last generation, at the end of days. And because of that, you can say 'and you will call freedom in the land' "

It's obvious that the Zohar doesn't talk about money. A great Kabbalists, Shalom Buzaglo of blessed memory (1700-1780), explains that the sustenance in this prophecy is the connection to the Light of the Zohar that rewards the person who studies it. It purifies his soul and he can call himself free in the land.

The Zohar sustains our life and provides freedom from all forms of slavery and idol worship.

Money can sustain a body up to a point. When we think about sustenance we should think about sustaining our life beyond the temporary state of existence. That is possible only with the Light of the Zohar that leads us to immortality.

17. והאי קרא מוכוזא עליהו, דכתיב צו את אהרן ואת בניו לאמר. צו: דא עבודה זרה, ריון

17. והכתוב הזה מוכיח עליהם, שכתוב צו את אהרן ואת בניו לאמר. צו – זו עבודה

זרה, רוח הטמא. לאמר – זו האשה, שנקראת יראת ה'. כתוב כאן לאמר, וכתוב שם (ירמיה ג) לאמר הן ישלח איש את אשתו, והרי פרשיו. משום כך הכל נאמר, והבהן עומד לתקן את הכל בסוד של אדם ובהמה.

מסאבא. (בראשית ל"ח, נ"ח, ס') לאמר: דא אתתא, דאקרי יראת יי'. כתיב הכא לאמר, וכתוב ה'תם (ירמיה ג) לאמר הן ישלחו איש את אשתו. והא אוקמוה. בגין כך כלל אתמר, וכהנא קיימא לאתתקנא כלל ברזא דאדם ובהמה.

18. אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, שהם יודעים את דרכי התורה והולכים בה בדרך אמת, עליהם כתוב (ישעיה לא) ה' עליהם יחיו. מי עליהם? אלו דרכי התורה. יחיו – יתקומו בעולם הזה ובעולם הבא.

18. זכאה וזולקיהון דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי, דאניון ידעי אורזוי דאורייתא, ואולי בה בארזו קשויט, עליהו כתיב (ישעיה לח) יי עליהם יחיו. מאן עליהם. אלין ארזוי דאורייתא. יחיו: יתקיימו, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

19. בא ראה, כתוב זאת תורת העלה. אמר רבי חייא, הפסוק הזה בארנוהו בצורה הזו: (זאת תורת - זו כנסת ישראל. העלה - שהיא עולה ומתעשרת למעלה למעלה להתקשר כראוי, עד המקום שנקרא קדש קדשים).

19. תא וזוי, כתיב זאת תורת העולה, אמר רבי זוייא, האי קרא אוקימנא ליה בהאי גוונא, (זאת תורת, דא כנסת ישראל. העולה: דהיא סלקא, ומתעטרא לעילא לעילא, לאתקשרא כדקא יאות, עד אתר דאקרי קדש קדשים).

Moses was born and died on the day of the seventh of Adar. This year is a leap year and the first month of Adar is the additional one. The Hilulah of Moses will be celebrated on the second Adar but the first month has the same energy in a concealed way. We can make the same connection this month and again in the next month especially when it comes to the soul of Moses.

The Zohar teaches us that the soul of Moses includes all the souls of the Israelites. For that reason, the month of Adar (Pisces) has increased energy that supports us. We can connect to 'luck' and blessings better than any other month of the year. It is relative to the person's Tikkun process.

Moses's name doesn't appear in the parashah of this week and this is another aspect of his death but at the same time, we have greater light. The first verse of the portion reads:

Exodus 27:20

”ואתה תצוה את-בני ישראל, ויקחו אליך שמן זית זך כתית-למאור: להעלת נר, תמיד.”

“And you are to command the Israelis to bring you pure olive oil, extracted by hand, for the light in order to keep the candle burning continuously.”

This candle is the aspect of the soul of Moses. It was lit in the Holy Temple and was never put off.

The seventh of Adar is a good day for praying and connecting to the soul of Moses. Light a candle, meditate, read from the book of Deuteronomy and from the Zohar for a better connection.

20. (דבר אחר) זאת תורת - זו כנסת ישראל. העלה - זו מחשבה רעה שהיא עולה על רצונו של האדם להסיט אותו מדרך

20. (דבר אחר) זאת תורת, דא כנסת ישראל. העולה: דא מוזשבה רעה, דאיהי סלקא על רעותא דבר נע לאסטאה ליה מארזו קשויט, היא העולה, היא דסלקא

וְאִסְטִיאת לִיה לְבַר זֶשׁ, וּבָעִי לְאוֹקְדָא לָהּ בְּזוֹרָא. בְּזִין
הָאָדָם, וְצָרִיד לְשָׂרֵף אוֹתָהּ בְּאֵשׁ בְּדִי לֹא
לְתַת לָהּ מְקוֹם לְהִשְׁטִין.

Next week we will study the portion of Shemini. This commentary is the last on Tzav. I focused mostly on the aspect of idol worshipping because we are all slaves to different aspects of it. Nevertheless, I want you to know that Tzav has many secrets and teachings, so if you are asked what Tzav is about, don't just jump to say 'idol worshipping'. Read the entire portion from the Torah and from the Zohar. It has only 193 paragraphs.

In a few days, we'll celebrate Purim and read the scroll of Esther. The story took place around 360 BC just before the building of the second Holy Temple and the return of the children of Israel to the Holy Land.

Haman in the story represents the other side that always wants to take the light from us.

Haman was from the seed of Amalek, as he was a descendant of the King of Amalek.

Esther 3:1 "Haman the son of Hammedatha the Agagite",

1 Samuel 15:8 "Agag the king of the Amalekites"

The way we overcome Haman is a very important study but I will focus on a few points that connect us to the portion of Tzav and idol worshipping.

Haman was powerful and was supported by the king. Everyone bowed down before him except Mordechai.

Esther 3:2

"וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן-כִּי-כֵן, צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ; וּמִרְדֵּכִי-לֹא יָכַרְעוּ, וְלֹא יִשְׁתַּחֲוּוּ"
"And all the king's servants who were at the king's gate bowed down and paid homage to Haman, for the king had so commanded concerning him. But Mordecai did not bow down or pay homage."

Haman had the money and honor of the king and the people, but he didn't have the Light that Mordechi had. For that reason, he went to the king with a plan to destroy the Jews and remove them from the kingdom.

Esther 5:9

"אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאֲבָדָם; וְעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשֶׁקּוּל עַל-יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ."
"If it please the king, let it be decreed that they be destroyed, and I will pay 10,000 talents of silver into the hands of those who have charge of the king's business, that they may put it into the king's treasuries."

Haman offered money and the king gave him his ring to authorize the execution of the plan.

Haman had spiritual powers because he was from the seed of Amalek. He brought judgment on the people when he used the name of God in reverse order.

Esther

5:13

"וְכָל-זֶה, אֵינָנוּ שׂוֹהִים לֵ"ל"

"But this is all worth nothing"

But Esther knew the system and Haman's plan on the spiritual level. She corrected the judgment by inviting the King and Haman to a feast using the proper name of God.

Esther 5:4

"וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב-יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ"

"And Esther said, 'If it please the king, let the king and Haman come today to a feast that I have prepared for the king.'"

יבוא המלך והמון היום

At this point, we go back to the Garden of Eden to find the seed of Haman. The Zohar reveals to us that Haman is mentioned in Genesis 3:11

וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ, כִּי עִירִים אָתָּה;

המון-העץ, אשר צויתיד לבטלי אכל-ממנו--אכלת-

“He said, “Who told you that you were naked? Have you eaten of the tree of which I commanded you not to eat?”

The letters that form the word Haman, appears in the verse next to the word ‘tree’. The Snake fed Eve and Adam from the forbidden tree and made them lose immortality. In the story of Esther, she invites the king and Haman to a feast where Haman falls down before her.

In the first sin Eve and Adam didn’t follow the words of God and lost life. They caused the reincarnation and correction process that we will go through until the Final Redemption. At that time the seed of Amalek will be removed from the face of the earth and the Tree of Life will be restored forever.

This Shabbat is called Shabbat Zachor. In addition to the reading of the Portion of Tzav, we add three verses from Deuteronomy 25:17-19.

“Remember what Amalek did to you on the way as you came out of Egypt, how he attacked you on the way when you were faint and weary and cut off your tail, those who were lagging behind you, and he did not fear God.

Therefore when YHVH, your God has given you rest from all your enemies around you, in the land that YHVH your God is giving you for an inheritance to possess, you shall blot out the memory of Amalek from under heaven; you shall not forget. “

This reading gives us the power to control and remove negative thoughts and uncertainty from our minds and build a better connection to YHVH.

Haman’s idol worshiping of power and money in this world didn’t help him against the Light of Mordechai and Esther. In the end he got what he deserved, a tree of death.

We shall not forget where to put our faith and trust because there is no other way.

[note color="#ecec7d"]Therefore when YHVH your God has given you rest from all your enemies around you, in the land that YHVH your God is giving you for an inheritance to possess, you shall blot out the memory of Amalek from under heaven; you shall not forget.[/note]

21. ובגין כך, על מוקדה על המזבח כל הלילה. מאן לילה. דא בנסת ישראל. דאיהי זאת, בגין דאתי לדכאה לבר נש מיהוא רעותא. על מוקדה, בגין דנהר דינור איהו אתר לאוקדא לכל אינון דלא קיימי בקיומיהו, דהא עאלין לון ביהוא נורא דדליקה, ומעברי שולטניהון מעלמא, ובגין דלא ישלוט, אצטריך על מוקדה על המזבח כל הלילה, ואתכפיא ולא שלטא.

21. ומשום כך, על מוקדה על המזבח כל הלילה. מי הלילה? זו בנסת ישראל, שהיא זאת, משום שבאה לטהר את האדם מאותו רצון. על מוקדה, משום שנהר דינור הוא מקום לשרף כל אלו שלא עומדים בקיומם, שהרי מכניסים אותם באותה אש בוערת ומעבירים את שלטונם מן העולם, וכדי שלא ישלט, צריך על מוקדה על המזבח כל הלילה, ונכנע ולא שולט.

22. ולכן, בשעה נכנע, עולה כנסת ישראל, שהיא רוח הקדש שעולה ומתעטרת למעלה, שהרי עלייתה זה בשנכנע הכח האחר הזה ונפרד ממנה, ולכן צריכים בסוד הקרבן, להפריד את הצד הזה מרוח הקדש, ולתת לו חלק, כדי שרוח הקדש תתעלה למעלה.

22. ועל דא, כד אתכפין האי, סלקא כנסת ישראל, דאיהי ריון קודשא, דסלקא ואתעטרא לעילא, דהא סליקו דילה, כד אתכפין האי וזילא אזורא, ואתפרש מנה. ובגין כך בעינן ברוא דקרבנא, לאפרשא להאי סטרא, מריון קודשא, ולביהב לה זולקא, בגין דריון קודשא תסתלק לעילא.

Leviticus 6:2

צו את-אהרן ואת-בניו לאמר, זאת תורת העולה: הוא העלה על מזקדה על-המזבח כל-הלילה, עד-הבקר, ואש המזבח, תוקד בו

“Command Aaron and his sons, saying, This is the law for the burnt offering: the burnt offering itself shall remain on the hearth on the altar all night until the morning, and the fire on the altar is to be kept burning on it.”

The Zohar explains that the night is under the control of the other side. When we burn the offering on the Altar all night then the other side doesn't have the power and control over us.

The other side has control over the material level and when we burn it we release the spiritual and holy part in it.

The desire for the self alone is the aspect of darkness/night and is controlled by the other side on the material level. When we include the light in our desires, meaning giving it a positive and sharing aspect, it is like placing it on the altar. We let the light burn the aspect of 'self' from our desires and purify our consciousness and our actions. Then the true and positive essence of our desire is revealed and elevated to where it can draw the Light required for fulfilling our desires.

23. רבי אחא פתח ואמר, והאש על המזבח תוקד בו וגו'. והאש על המזבח תוקד בו, למה? ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר, למה? וכהן למה? והרי שנינו שאש בכל מקום היא דין, והכהן בא מצד הימין, ורחוק הוא מן הדין, שהרי אין בהן מזדמן לדין לעולמים, וכאן הוא צריך לשרף דין בעולם, שכתוב ובער עליה הכהן?

23. רבי אחא פתח ואמר, והאש על המזבח תוקד בו וגו', והאש על המזבח תוקד בו, אמאי. ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר, אמאי. וכהנא אמאי. והא תנינן אשא בכל אתר דינא הוא, וכהנא מסטרא דימינא קא אתי, ורוזיקא הוא מן דינא, דהא כהנא לא אודמן בדינא לעלמין, והכא הוא בעי לאוקדא דינא בעלמא, דכתיב ובער עליה הכהן.

24. אלא כך למדנו, אדם שבא לחטא לפני רבונו, הוא שורף את עצמו בשלהבת היצר הרע, ויצר הרע בא מצד של רוח הטמאה, והרי שורה בו רוח טמאה. ולפעמים נודעים הקרבנות שבאים מהצד הזה, וצריך להקריב על המזבח את מה שדומה לו, ולא מתפלגה ולא מתבטלת אותה רוח הטמאה בין מהאדם ובין מאותו הצד שבא ממנו, אלא רק באש של המזבח, שאותה האש מבשרת

24. אלא הכי אולפנא, בר גש דאתי למזוטי קמי מאריה, הוא אוקיד גרמיה בשלהוביתא דיצר הרע. ויצר הרע מסטרא דריון (דף כ"ז ע"ב) מסאבא קא אתיא, והא שריא ביה ריון מסאבא. ולומנין אשתמודעין קרבני דאתיין מהאי סטרא, ובעא לקרבא על מדבזא כדדמי ליה. ולא אשתעי, ולא אתבטל ההוא ריון מסאבא, בין מבר גש, ובין מההוא סטרא

דַּאֲתִי מִנִּיחָה, אֲכָל בָּאֵשׁ דְּמִדְּבֻזָּא, דְּהֵהוּא אֵשׁ
מִבְּעָרָא רוּחַ מִסְּאָבָא, וְיִזְיִן בִּישׁוּן מִעֲלָמָא, וְכִהְנָא
בְּדָא אֲתִכּוּן, לְתַקְנָא אֵשׁ דִּיבְעָר וְיִזְיִן בִּישׁוּן מִעֲלָמָא.

Leviticus 6:5

וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד-בּוֹ לֹא תִכָּבֶה, וּבְעֵר עָלֶיהָ הִכָּהֵן עֲצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר; וְעֵרַךְ עָלֶיהָ הַעֲלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֹלְבֵי
הַשְּׁלָמִים

“The fire on the altar shall be kept burning on it. It shall not go out, but the priest shall burn wood on it every morning; and he shall lay out the burnt offering on it, and offer up in smoke the fat portions of the peace offerings on it.”

The verse above tells us that the priest should make the fire to burn the offering. The Zohar brings a point saying that fire is left column and judgment and why the priest, that is the right column and Chessed, needs to deal with it.

The Zohar explains that the fire burns impurities and all kind of negativity, only with the power of the right column and Chassadim of the priest the negativity can be removed.

Because the offering is supposed to atone for the sin of the people, they should be burnt. A simple burning would add the aspect of judgment but when it comes from the right with Chessed then this fire is able to remove the impurities.

The lesson for us is clear; if we want to remove judgment, we need to bring Chassadim.

The following verse from Leviticus 6:6 is recommended by kabbalists to be recited (Hebrew only) three times when we want to stop anger or negative thoughts.

אֵשׁ תָּמִיד תִּוָּקֵד עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה

esh, tamid tukad al-hammizbeach--lo tichbeh

Fire shall be kept burning continually on the altar; it is not to go out

25. וְעַל דָּא בָּעִי, דְּלֹא יִדְעֻכוּן לִיחָה לְעֲלָמִין, וְלֹא
יִתְזַחֲלֵי זִיכָּר וְתִקְפָּא דִּילִיחָה, לְתַבְרָא זִיכָּר דְּתִקְפָּא
אֲזִירָא בִּישׁוּ מִעֲלָמָא, וְעַל דָּא לֹא תִכָּבֶה. וְכִהְנָא
יִסְדֵּר עָלֶיהָ אֵשׁ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר, בְּזִמְנָא דְּשִׁלְטָא
סְטָרָא דִּילִיחָה וְאֲתַעַר בְּעֲלָמָא, בְּגִין לְבִסְמָא
עֲלָמָא (ו"א וּלְבִסְמָא דִּינָא), וְאֲתַכְפִּיין דִּינִין, וְלֹא
מִתְעָרִי בְּעֲלָמָא, וְעַל דָּא תִּזְיִן, אֵית אֵשׁ אֲכָלָא אֵשׁ.
אֵשׁ דְּלִעִילָא אֲכָלָא אֵשׁ אֲזִירָא, אֵשׁ דְּמִדְּבֻזָּא
אֲכָלָא אֵשׁ אֲזִירָא, וְעַל דָּא, אֵשׁ דָּא לֹא תִכָּבֶה
לְעֲלָמִין, וְכִהְנָא מִסְדֵּר לִיחָה בְּכָל יוֹמָא.

25. וְלִכְּנָ צְרִיךְ שְׁלֹא תִכָּבֶה לְעֲלָמִים וְלֹא
יִחַלֵּשׁ הַכֹּחַ וְהַתְקָף שְׁלֹה, כְּדִי לְשַׁבֵּר הַכֹּחַ
הָרַע הָאֲחֵר מִן הָעוֹלָם, וְלִכְּנָ לֹא תִכָּבֶה.
וְהִכָּהֵן יִסְדֵּר עָלֶיהָ אֵשׁ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר, בְּזִמְנָא
שְׁשׁוּלֵט הָצַד שְׁלֹו וּמִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם כְּדִי
לְבַשֵּׁם אֶת הָעוֹלָם (וּלְבִסָּם הַדִּין), וְהַדִּינִים
נִכְנָעִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. וְעַל זֶה שְׁנִינָו,
יֵשׁ אֵשׁ אוֹכֵלֶת אֵשׁ. אֵשׁ שְׁלִמְעֵלָה אוֹכֵלֶת
אֵשׁ אֲחֵרָת, אֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ אוֹכֵלֶת אֵשׁ אֲחֵרָת.
וְעַל זֶה הָאֵשׁ הַזֶּה לֹא תִכָּבֶה לְעֲלָמִים, וְהִכָּהֵן
מְסַדֵּר אוֹתָהּ בְּכָל יוֹם.

26. רעיא מהימנא פקודא לעשות העולה כמשפטה, ועלה אתמר זאת תורת העולה וגו'. זבש אשים הוא נזותין על קרבנא. אש אוכל ואינו שותה. אש שותה ואינו אוכל. אש אוכל ושותה. אש אוכל לחים ויבשים. אש שאינו אוכל ואינו שותה. כנגדם הם: זאת תורת העלה – אחת. היא העלה על מוקדה – שתים. על המזבח – שלש. כל הלילה – ארבע. ואש המזבח תוקד בו – חמש.

Leviticus 6:6

“אש, תמיד תוקד על-המזבח-לא תכבה”

“Fire shall be kept burning continually on the altar; it is not to go out.”

The priests maintained the continuation of fire burning on the Altar. It was important to prevent judgments in the world.

As we studied previously, the priest brings the aspect of Chassadim from the right column to control the left column and the other side.

With the destruction of the Holy Temple, we lost the continuous burning fire on the altar and the world was flooded with judgments.

The sages prepared for us daily prayers to be used while the Holy temple is not in its place. The morning prayers draw Chassadim to our lives and the world. The afternoon prayers remove judgments from spreading out and the evening prayer brings balance and peace before the night sleep.

We need to have a daily and continuous connection to the Zohar that brings the aspect of the right column and Chassadim into our lives.

We do that with the Daily Zohar study and with the [Unity Zohar](#) project.

The Light does the work of removing judgment for us. All we need is to keep the light flowing and that is the main reason for the existence of the Daily Zohar. It is for each one of you and for the world in general.

27. ואוקמוה מארי בתניתין, עולה כולה סלקא לגבוה. ודא בינה, ה', ה' מראות דילה. י', בת יזידה, (שמות כד) ומראה כבוד יי' כאש אוכלת. ו' אור דבת עינא, והיא אש שותה כל מיין דאורייתא, ואוכלת כל קרבנן דעלותא. ואוכלת לזוין ויבשין, אינן פשטי דאורייתא דאינן כעצים יבשים. ור' אורייתא אינן כעצים לזוים. והאי איהו אש אוכלת לזוין ויבשין.

Genesis 17:17

“ויפל אברהם על-פניו, ויצחק; ויאמר בלבו, הלכן מאה-שנה יולד, ואם-שרה, הבת-תשעים שנה תלד”

“Then Abraham fell on his face and laughed, and said in his heart, “Will a child be born to a man one hundred years old? And will Sarah, who is ninety years old, bear a child?”

The 42 letters that the world was created with (the Ana B'Koach) were revealed through the level of Binah, which is represented by the letter ה H of the YHVH name. ה is numerically 5 but since it is on the level of Binah, the Zohar considers it as 50 and together with the 42 letters we have 92.

The Zohar reveals that Sarah was the aspect of the upper Mother, Binah. When we add the two channels that the light of Binah spread out to the lower level we come to the number 92. With the aspect of Yessod that is the eighth level (counting from above) and the aspect of the circumcision on the eighth day that corrects the level of Yessod. Together we have the number 100 that represents completion.

This process reveals the pregnancy process and its length. The word for pregnancy in Hebrew is הריון and it reveals the secrets of the process as the Zohar teaches us.

ה this letter is for Binah that brings out the Creative force of the 42 letters.

ריו is numerically 216 that is the number of letters in the 72 names. This is the force that manifests the creative force of the 42 in the lower levels.

י – The final letter is numerically 50, for the five Sefirot of the vessel that are held together by Yessod, which is also called כל, 'all' numerically 50.

The light comes down through the 9 Sefirot before manifesting a new creation in Malchut. That is the aspect of the nine-month of pregnancy. The numerical value of the word הריון itself is 271 that is also the number of days in complete pregnancy.

28. ועוד אוכלת לוויין, כל קרבנין דהו קרבין בצלותא, על מצות עשה. ויבשין, כל קרבנין דהו קרבין בצלותא, על מצות לא תעשה. והאי איהו, סקילה שריפה הרג וזונק, על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה, אלן אינן קרבניא דשכינתא, צלותא, דפקודין דעשה ולא תעשה. ולקבל ה' בראות אפין, תקינו זומש צלותי ביומא דכפורי. ולקבל בת עינא, אינן עשרת ימי התשובה ה' לקבל אור דבת עינא. ה' עניין, לקבל ה' בתראה.

28. ועוד אוכלת לחים, כל הקרבנות שהיו קרבים בתפלה על מצוות עשה. ויבשים – כל הקרבנות שהיו קרבים בתפלה על מצוות לא תעשה. וזהו סקילה שריפה הרג וזונק, על מצוות עשה, ועל מצוות לא תעשה. אלו הם הקרבנות של השכינה, תפלה, של מצוות עשה ולא תעשה. וכנגד חמש המראות הללו תקנו חמש תפלות ביום הכפורים. וכנגד בת עין אותם עשרת ימי תשובה. חמשה כנגד האור של בת עין. חמשה ענויים כנגד ה' אחרונה.

Leviticus 6:2

צו את-אהרן ואת-בניו לאמר, זאת תורת העלה: הוא העלה על-המזבח על-הלילה, עד-הבקר, ואש המזבח, תוקד בו

“Command Aaron and his sons, saying, ‘This is the law for the burnt offering (העלה): the burnt offering itself shall remain on the hearth on the altar all night until the morning, and the fire on the altar is to be kept burning on it.’”

העלה (pronounced ‘Olah’) is a type of offering. The literal meaning is ‘the elevated’. The Zohar explains that this offering is elevated to Binah, which is the first letter H ה of the YHVH name. The Zohar explains that five different types of fire come from the level of Binah to consume the offerings. The first H ה is called ‘daughter of the eye’, which is the letter Y י of the name.

When God came down to Mount Sinai, it was in a cloud that covered the mountain. The glory of God was seen in the eyes of the Israelites as a devouring fire on the top of Mount Sinai.

Exodus 24:17

”ומראה כבוד יהוה, כאש אכלת בראש ההר, לעיני בני ישראל”

“And the appearance of the glory of YHVH was like devouring fire on the top of the mount in the eyes of the children of Israel.”

The ‘fire’ from Binah ‘consumes’ the offerings, and our prayers have the same aspect. They are offered to Binah (H ה) that in return brings down the light from Chokmah (Y י) to remove impurities from us.

The prophet Hosea teaches us that our prayers are a replacement for the sacrifices and offerings brought to the Holy Temple to cleanse us.

Hosea 14:3

”קחו עמכם דברים, ושובו אל-יהוה; אמרו אליו, כל-תשוא עון וקח-טוב, ונשלמה פרים, שפתינו”

“Take with you words, and return unto YHVH; say unto Him: ‘Forgive all iniquity, and accept that which is good; so will we render for bullocks the offering of our lips.”

Before the prayer of Mincha, which is the afternoon prayer we say a verse from Psalms 141:2

”תכון תפילתי קטרת לפניך; משאת כפי, מנחת-ערב”

“Let my prayer be counted as incense before you, and the lifting up of my hands as the evening sacrifice!”

and from Psalms 5:3

”הקשיבה, לקול שועי-מלכי ואלהי: כי-אליך, אתפלל”

“Heed the sound of my cry for help, my King and my God, For to You I pray.”

29. פקודא בתר דא, לעשות הזוטא כמשפטה. תנאים ואמוראים, אתון דמסטר דמודות דקודשא בריה הוא אתיתו, דטרזותון סגי לנקאה ברתא דיכלי דאיהי הלכה, מאלין קליפין, דערב רב, קושין בישין, דלית לון תירוץ, ולא פרוקא, דעליהו אתמר, (קהלת א) מעות לא יוכל לתקון, וזסרון לא יוכל להמנות, אלא אתמר תיקו בהון. וכל תיקו דאסורא לזובמרא, ואיהו תיקו זסר ו' דלית ליה תקון. זסר גון, דאיהי עלמא דאתי, דתיקו דעלמא דאתי, שתיקה. כגון שתוק כר עלה במוזעבה.

29. המצוה אחר זו, לעשות את החטאת כמשפטה. תנאים ואמוראים, אתם שמצד מדותיו של הקדוש ברוך הוא באתם, שטרחתם הרבה לנקות את הבת שלי, שהיא הלכה, מאותן הקלפות של ערב רב, שהן קשיות רעות שאין להם תרוץ ולא פרוק, שעליהם נאמר (קהלת א) מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות, אלא נאמר בהם תיקו. וכל תיקו של אסור – לחמרה. והוא תיקו חסר ו', שאין לו תקון. חסר גון, שהוא העולם הבא, שתיקו של העולם הבא שתיקה, כמו: שתק, כך עלה במחשבה.

30. ואית קושין דאיןון לבושין דהלכה, דאתמר בהון משבצות זהב. הדא הוא דכתיב, (תהלים מה) כל כבודיה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. ואתון, פסקין לון בכמה פסקות, ולבתר מתקנין ומפרקין לון בכמה פרוקין.

30. ויש קשיות שהן הלבושים של הלכה, שנאמר בהם משבצות זהב. זהו שבתוב (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. ואתם פוסקים אותם בכמה פסקים, ואחר כך מתקנים ומישיבים אותם בכמה פרוקים.

Ecclesiastes 1:15

”מענות, לא-יוכל לתקן; וחסרון, לא-יוכל להמנות.”

”What is crooked cannot make correction and what is lacking cannot be counted.”

The offerings and sacrifices that we study in the portion of Tzav come to purify us and support our correction process.

The Zohar reveals that the precepts cleanse the level of Malchut from the Klipot and impurities.

The verse above teaches us that whatever we do incomplete or wrong can not be used for our correction. Also, actions that we missed on doing can not be counted and support our correction.

31. ואם חסר פסק בלשון מן המשנה, כמו שבארנו זה חסר מן המשנה, אתם מתקנים אותו, וזהו חסרון שיוכל להמנות. ואם בא טפש ויוציא שם רע על אותו אמן שחודת לבושים, ויאמר: וכי התורה היא חסרה? והרי כתוב תורת ה' תמימה, תמימה בכל איברי הגוף, שהם רמ"ח מצוות, זהו שפתיב (שיר ד) בלד יפה רעיתי ומום אין בך, תמימה בלבושיה, ואיך חסר מן המשנה?

32. אתם תאמרו לו: דיק ותמצא חתיכה, ותמצא אותה מערבת עם שאר פסקים ומשניות. שדרך האמן לחתך לבושים לכמה חתיכות, והתלמיד שאינו בקי לקשר את ההלכה בחתיכות הללו, מתחלפות לו פסקות וקשיות ולא מוצא להם פרוק, עד שיבא האמן ומפרק אותם את כל הספקות הללו שלחם. באותו זמן, הלכה שהיא בת, עולה לפני המלך שלמה בכל, בגופה בלבושה ובתכשיטיה, ומתקנים בה (בראשית ט) וראיתה לזכר ברית עולם. ולפעמים יש לאמן תלמיד בקי שישלח לו לתקן אותם.

31. ואי זוסר שום פסק במותגיתין, כמות דאוקמוה זזה זוסר מן המשנה, אתון מתקנין לון, והאי הוא זוסרון שיוכל להמנות. ואי ייתי טפש ויפיק שום ביש על ההוא אומנא דזותיה לבושיין, ויבא וכי אורייתא איהי זוסר, והא כתיב (תהלים יט) תורת יי תמימה, תמימה בכל אברין דגופא, דאינון רמ"ח פקודין. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ד) בלך יפה רעיתי ומום אין בך. תמימה בלבושיה, ואיך זוסר מן המשנה.

32. אתון תימרון ליה, דוק ותשכח זותיכה, ותשכח לך מעורבת בשאר פסקות ומשניות. דאורזו אומנא למזותיה לבושיין בכמה זותיכות, ותלמיד דלאו איהו בקי למקשר ההלכה באלין זותיכות, מתחלפי ליה פסקות וקשיות, ולא אשכח לון פרוקא. עד דיייתי אומנא, ופריק לון כל אלין ספקות דלהון. בההוא זמנא, הלכה דאיהי בריתא, סליקת קדם מלכא, שלימא בכלא, בגופא בלבושיה ובתכשיטיה, ואתקנים בה (בראשית ט) וראיתה לזכר ברית עולם. וקלמנין אית לאומנא תלמיד בקי, דישדר ליה לתקנא לון.

In the previous DZ study, we learned that incomplete action causes a different correction process. The Zohar tells us that there are corrections in silence. That is the spiritual aspect that comes with the study of the Torah.

The Torah is complete and perfect and is the source of all our correction tools. A simple man may see the Torah as incomplete but the Zohar quotes Psalms 19:8

”תורת יהוה תמימה, משיבת נפש; עדות יהוה נאמנה, מחכימת פתי”

”The Torah of YHVH is perfect, restoring the soul; The testimony of YHVH is sure, making wise the simple.”

The written Torah is only the 'dress' of the actual energy of the Torah. Our physical body is only a small part of what makes us who we are. Our soul is the energy of life that keeps us in existence. That life energy comes from within the Torah because the root of all Israelites souls is in the Torah.

The Zohar is only a tool that helps us 'dig' and connect to the Torah's energy of life that sustains us. The written Zohar itself has simple stories that are the 'physical' aspect. The energy that is connected to the words of the Zohar is on a higher level because it's another step closer to the spiritual aspects of the Torah. Without love and seeking unity with the spiritual/divine part, the body has only a temporary existence. The study of the Tree of Life teaches us that everything in life has body and soul. The body is temporary and the soul is immortal because it is part of the energy that comes beyond time and space.

The simple fact that there are many things that we don't or can't understand from looking at the 'body' of things indicates that there is a lot of concealment in the 'soul' aspect of the body.

This study is very important and I suggest asking questions (forming 'bodies' to draw 'souls') to understand on a higher level.

33. קָבוּ כָּלֵהוּ וְאָמְרוּ, וְדָאֵי אֲנִי הוּא אוֹמְנָא רַעֲיָא מִהִימְנָא. דְּאֶתְמַר בָּךְ מִשְׁתֵּי קָבֵל תּוֹרָה מִסִּינִי, וּבִתְמֻן וְאִילָךְ כָּלֵהוּ תַלְמִידִים אֵינֻן דִּילָךְ, מִן יְהוּשֻׁעַ עַד סוֹף כָּל דְּרִין. הֵדָא הוּא דְּאָמַר וּבִסְרָה לִיהוּשֻׁעַ, וִיהוּשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים לְנִבְיָאִים, עַד סוֹף כָּלֵהוּ. תַּלְמִיד בָּקִי דִּילָךְ מֵאֵן הוּא הָא זִוְיָא דְּאֶתְמַר, הַכֵּל יְהֵא מוֹיָזוּ עַד שְׂיבָא אֶלְיָהוּ.

33. קָמוּ כֻלָּם וְאָמְרוּ, וְדָאֵי שְׂאֲתָה הוּא הָאֲמֵן, רוּעָה הִנָּאֲמֵן, שְׂבָךְ נֶאֱמַר מִשְׁתֵּי קָבֵל תּוֹרָה מִסִּינִי, וּמִשָּׁם וְאִילָךְ כָּל הַתַּלְמִידִים הֵם שְׂלָךְ, מִיְהוּשֻׁעַ וְעַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. זֶהוּ שְׂאֲמַר וּבִסְרָה לִיהוּשֻׁעַ, וִיהוּשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים לְנִבְיָאִים, עַד הַסּוֹף שֶׁל כֻּלָּם. הַתַּלְמִיד הַבָּקִי שְׂלָךְ מִי הוּא? הֲרִי רֵאִינוּ שְׂנֵאֲמַר, הַכֵּל יְהֵא מִנָּח עַד שְׂיבָא אֶלְיָהוּ.

The letter Vav of the YHVH name represents the central column and the light that comes to Malchut. Vav is Zeir Anpin that is like the Sun that brings the light to the Moon, which is the aspect of Malchut.

Because this light can shine its light without dependency on other elements, negativity can not influence judgment until this light is concealed. That is why the negative side is stronger at night.

(The sun produces the light/energy from itself. The moon needs the light of the sun to share before it can be revealed. The dark side of the moon doesn't have light of its own or even the ability to share because it has nothing and therefore it is dark.)

Our sharing work is like producing pure light, like the sun. While we are continuously engaged with sharing, negativity can not have a hold on us. When we stop sharing, we make an opening for negativity to come. This is why it is important to share from all our God given gifts, small or big. It would be better to give every week a portion of our monthly giving than giving it all once a month. Frequent giving and sharing give us a better connection on Shabbat that reveals new energy in the world. Keeping the flow of light of sharing pushes away negativity from our lives.

The Zohar reveals that in the book of Adam the letter ם Vav has the form of one dot at the top and five dots below. The top dot represents the Y ' of the YHVH name and the five dots below it represent the upper ה H of the name.

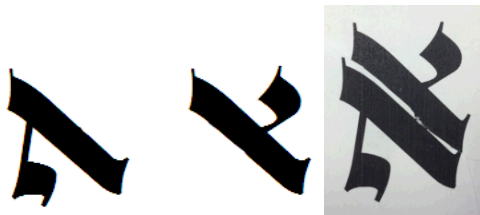
That means that the Vav ם includes in it the upper two letters ' Y and ה H.

The Vav serves as a bridge between the upper and lower world as it is revealed in the letter א Alef.

The upper Yod and Vav in the middle are the upper world and the Vav and the lower Yod are for the lower world.

Yod is numerically 10 so the Alef is Yod + Vav + Yod = 26.

When the Vav is split for the two worlds we have Yod + Vav + Vav + Yod = 32. The force of the Alef is revealed in the mouth through the 32 teeth, 16 above and 16 below.

34. אָמַר לוֹ, וְדַאי הָכִי הוּא, דְּאִיהוּ תַלְמִיד זֹזֵר, דְּעָלִית אֲתָמֹר (במדבר כה) בֶּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן. כְּגוֹוֹנָא דְּאֲתָמֹר בְּאֶהְרֹן (שמות ד) הוּא יִהְיֶה לָּךְ לִפְתָּה, (דף כ"ח ע"א) הָכִי גַמִּי בְּרִיָּה, יִהְיֶה לִּי לִפְתָּה, דְּאִיהוּ אֲוִרִיָּתָא דְּבַעַל פָּה. בְּגִין דְּהִיכִי דְּהוּיָנָא בְּקַדְמִיתָא כְּבֹד פָּה וְכְבֹד לְשׁוֹן, וְהָכִי יוֹקִים לִי קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּבֹד פָּה בְּאֲוִרִיָּתָא דְּבַעַל פָּה, וְכְבֹד לְשׁוֹן בְּאֲוִרִיָּתָא שְׂבָכְתָּב, דְּלֹא יִמְרוֹן אֲלֵין דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעִין לִי, אֲוִרָא אִיהוּ. וְאִלֵּיהּ הוּא יִהְיֶה לִי לִפְתָּה, יִתִּי לְתַקְנָא כָּל אֲלֵין סְפָקוֹת, וְלִפְרָקָא לוֹן.

This Zohar is part of a teaching by the 'Faithful Shepherd', who is Moses. Previously the Zohar discussed the 'garments' of the Torah that can not be understood with simple explanation.

The student raised and said to Moses "You are the 'craftsman' who received the Torah on Mount Sinai and from that point on, everyone is his student". "We read that all the questions are uncleared until Elijah comes", "who is your main student?".

Moses answered, saying; "True, Elijah is the student, as it said on him (Numbers 25:11) "the son of Eleazar, the son of Aaron the priest..."

Here Moses reveals that Elijah is Pinchas because the verse referred here says "Pinchas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest...". God told Moses (Exodus 4:16) that Aaron will be his 'mouth', meaning he will speak through him.

Pinchas never died and he became Elijah to serve and a prophet, a 'mouth' of God. When the Final Redemption comes Moses will usher the Mashiah to the world and will appear as he was in life before God took him, (Exodus 4:10) "slow of speech, and of a slow tongue". Elijah will be his 'mouth' and will correct and reveal the unknown secrets and remove all doubts.

Whether we understand the Torah on low or higher level, we need to make the efforts because when we have questions we'll get the answers sooner or later. Whatever was

revealed to us by the Kabbalists can be found by the study of the Zohar and all the rest will be revealed at the time of the Final Redemption and Resurrection. Those who build the vessels with their study earn merits to be at that time of revelation. That should be the goal of each one of us. Keep up with your Zohar study and ask questions.

35. בַּהֲהוּא זְמַנָּא, זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, בְּרֵתָא, דְּהוּת מוֹהֲדָקָא שְׁפָלָה בְּגִלּוּתָא, סְלִיקַת עַל כָּל דְּרָגָין דְּלַעֲיָלָא, הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ זִזִּיל וְאֵת עֲלִית עַל כָּלָנָה, וְעֲלִיתָהּ תִּהְיֶה לְאַבָּא שְׁהוּא לְיָמִין שֶׁל חֶסֶד, שָׁבוּ הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדֵרִים, מִשָּׁם חֲכָמָה, כִּיח מ״ה.

36. אָמַר זֹדֵד תִּנָּא, בּוֹדֵאֵי בְּגִין דָּא אֲתֵמַר בָּךְ, מוֹלִיף לְיָמִין מִשָּׁה בְּגִין כָּלָה דִּילָךְ, דְּלֹא יֵהֵא לָךְ שְׁלִימוֹ אֶלָּא בָּהּ. דְּכֹד אֲנִי תִּהְיֶה שְׁלִימָא בָּהּ, אֲתֵמַר בָּךְ (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בּוֹזִיזוּת. בְּמִרְאָה: כְּגוֹנָא דְכָלָה דְאֲתַפְשִׁיט מִלְּבוּשֶׁיהָ, וּבִמְתִּיזוּדָת עִם בַּעֲלָה בְּקִירֹב בְּשֵׁר, בְּרַמ״ז אַכְרִים דִּילָךְ, וְלֹא כְּסִיאת אֶבֶר זֹדֵד מִנָּה. וְהֵאֵי אִיהוּ בְּמִרְאָה רַמ״ז בּוֹזִיזֶכָּן. (נ״א אֲתַחֲזִי לֵה דֹאֲתֵמַר בִּיה)

Proverbs 31:29

”רַבּוֹת בָּנוֹת, עָשׂוּ חֵיל; וְאֵת, עֲלִית עַל-כָּלָנָה”

“Many women have done excellently, but you surpass them all.”

This verse comes from the Proverbs 31 that we sing on Friday nights before the Kiddush that sanctifies the unification of Malchut, Zeir Anpin, and Binah. The name of the song is “אִשַׁת חֵיל” “Woman of Valor”. The woman is the aspect of Malchut, the vessel, that is elevated to Binah to receive the Light of Chokmah. Chokmah means wisdom, and it’s the Sefira on the Right and above Chessed.

South is the aspect of Chessed and the sages taught us that those who wish to have wisdom should turn to the south. Some translate it to ‘move to the south’. Obviously the sages didn’t suggest you call the movers and move south but the meaning it turns to the aspect of the Right column and Chessed, which is south. Those who act with Chessed, which is unconditional kindness and sharing can connect to Chokmah/Wisdom that is located in the upper three Sefirot, above the Chessed, which on the right side of the Tree of Life.

If we act with Chessed we open channels with easy access to Chokmah. Our ‘head’ of Chessed can reach Chokmah that is just above it.

The word ‘חכמה’, ‘Chokmah’, reveals its power to bring Light to Zeir Anpin with Chessed at its ‘head’. The first two letters חכ are כח, meaning force. The last two letters ‘מה’, numerically 45 represent the name of Zeir Anpin.

The force comes from Chokmah and Binah ‘pushes’ it down to Zeir Anpin, giving it life to sustain Malchut.

37. אמר ה' למנורה הקדושה, בראשונה נראה לך המראה הזה, שנאמר בו במראה, שהוא לך המראה הגדול בסנה שנזכר בו חמש פעמים הסנה. וכעת התגלה לך המראה הזה ברמ"ח מצוות שהם בחמשה חמשי תורה. ולא בחידת, שאותם לבושים שלה, שבהם ראו כל הנביאים. שאין דרך שתתגלה כלה בקרוב בשר אלא לחתן שלה.

38. באותו זמן יתקיים בהם, (בראשית ב) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו. כמו אדם ואשתו שכבר העבר הערוב הרע של ערב רב, קשיה רעה מן העולם, שהם העריות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, העריות של ישראל. כל שבן העריות שלה, רועה הנאמן. ומהלכה שלה, שבשבים צריך לכסות את סודות התורה, כמו שבארנו (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר, עד שעוברים מן העולם. ואין מלכים אלא ישראל, כמו שבארנו, כל ישראל בני מלכים הם. באותו זמן, וכבוד מלכים חקר דבר. אמר הרועה הנאמן, ברוך אתה לעתיד הימים, שמשם אתה, בענף שמתפשט מן האילן, כך הנשמות ענף ממנו.

37. אמר בוצינא קדישא, בקדמיתא אתוויי לך האי וזיוו, דאתמר בה במראה, דאיהו לך המראה הגדול בסנה, דאדכר ביה זמשה זמנין הסנה. וכען אתגליא לך וזיוו דא, ברמ"ח פקודין, דאינון בזמשה זומשי תורה. ולא בזמדות, דאינון לבושיין דילה, דבהון וזו כל נביאי. דלית ארוז לאתגלאה כלה בקרוב בער, אלא לזותן דילה.

38. בההוא זמנא יתקיים בהו, (בראשית ב) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו. כגון אדם ואשתו דכבר אתער ערובינא בישא, ערב רב, קושיא בישא מעלמא, דאינון עריין דקודשא בריך הוא ושכינתיה, עריין דישראל. כל שכן עריין דילך רעיא מהימנא. ומהלכה דילך. דבגיניהו צריך לכסאה רזין דאורייתא, כמה דאוקמוה (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר, עד דמתעברין מעלמא. ולית מלכים אלא ישראל, כמה דאוקמוה, כל ישראל בני מלכים הם, בההוא זמנא, וכבוד מלכים נוקור דבר. אמר רעיא מהימנא, בריך אנתי לעתיד יומין, דמתמן אנתי, בענפא דאתפשט מאילנא, הכי נשמתין ענפא מניה.

Numbers 12:8

”פה אל-פה אדבר בו, ומראה ולא בחידת, ותמנת יהוה, יביט”

“With him I speak mouth to mouth, Even openly, and not in dark sayings, And he beholds the form of YHVH”

God tells us that he speaks to Moses face to face, not like other prophets that receive the message through visions or dreams.

Revelations through ‘visions’ are the ability to see images of this world and understand their spiritual roots. This may be confusing but for example, if the vision includes water then the spiritual root is Chassadim. If the water represented by a heavy storm or rough seas then that represents judgment over Chassadim and negative outcome. Sex is unification. It could be positive and could be negative depend on the ‘story’ of the vision.

Rabbi Shimon tells that when God revealed himself to Moses it was with a vision of a burning bush that wasn’t consumed by the fire.

The word 'במראה' 'In a vision' also means 'in a mirror'. The world of Malchut is a reflection of the spiritual world. It is more accurate to say that the final 'product' of the spiritual roots can be 'visualized' only in Malchut.

The numerical value of 'in a vision' is 248 as the number of body parts and the number of positive precepts in the Torah. We have a total of 613 precepts, 248 instructions to do actions that help us connect to the Light and 365 precepts that teach us to avoid negativity and maintain the light we earn.

The prophets saw visions, which are spiritual but dressed with garments of this world. Moses saw differently because, as the Zohar explains, he could see everything like a bride and groom are totally undressed while in unification. That aspect of seeing the Light without garments will be when Moses and Elijah come to the world with Mashiach.

The secrets of the Torah are undergarments of this world. We need to connect to the Right column and Chassadim through the study of the Torah and follow the precepts in order to connect to the roots of the Torah and understand this world.

39. תנאים ואמוראים, הא ודאי עולה וזוטאת ואשם, תלת פקידין אינון, תלת אבהן. שלמים מטרוניתא. אבר, דאיהי תשלומין דכל אבר, כגוונא דיומא קדמאה דזוג. (ס"א אתר דאיהו תשלומים דכלא כגוונא).

39. תנאים ואמוראים, הרי ודאי עולה וזוטאת ואשם הן שלש מצוות, שלשה אבות. שלמים הגבירה. איבר שהיא תשלומים של כל איבר, כמו היום הראשון של חג. (מקום שהוא תשלומים של הכל כדגמת).

40. מי שלא זוג ביום טוב ראשון, אין תשלומים לראשון, ושאר יומין תשלומין זה בזה, ובהון וזסרון לא יוכל להמנות אבל מי שלא חג יום טוב ראשון של חג, עליו נאמר מעות לא יוכל לתקן וזסרון לא יוכל להמנות, וזהי החטאת שמעכבת את העולה. (מה הטעם) החטא הוא זכר. החטאת נקבה. ולפעמים שהרי החטאת מתבשמת ונפרדת מעולה באותו שעיר, שנאמר (במדבר כח) ושעיר עזים אחד לחטאת.

40. מי שלא זוג ביום טוב ראשון, אין תשלומים לראשון, ושאר יומין תשלומין זה בזה, ובהון וזסרון לא יוכל להמנות אבל מי שלא זוג יום טוב הראשון של זוג עליה אתמר (קהלת א) מעות לא יוכל לתקן וזסרון לא יוכל להמנות. והאי איהו זוטאת דמעכב לעולה. (מאי טעמא) זוטא איהו דכר. זוטאת, נוקבא. ולומין דהא אתבסם זוטאת, ואתפרש מעולה. בההוא שעיר, דאתמר (במדבר טו) ושעיר עזים אחד לזוטאת.

There are several types of sacrifices that are used in the Holy Temple to create a high spiritual connection and draw Light to the world.

Rabbi Ashlag explains that Malchut (female, Eve) was taken from Zeir Anpin (Male, Adam) so Zeir Anpin is not complete until Malchut comes back. This is true for all the inner Sefirot of Zeir Anpin. Without a unification with Malchut, the Light cannot come into the vessel.

The sacrifices elevate Malchut to Zeir Anpin for a unification that brings the completion of the vessel and the Light flows down and nourishes Malchut.

41. אֲשֶׁם תְּלוּי אֲחוּז בְּשִׁנְיָהֶם, בְּמִי שְׂאוּחוּ לְכָאן וּלְכָאן, וְהוּא תְּלוּי בְּאִמְעָע. בְּמוֹ, הַכֹּל תְּלוּי עַד שְׂיָבֵא אֱלֹהֵי וְיִפְרִידוּ מִשָּׁם. בְּךָ אֲשֶׁם תְּלוּי הוּא אֲחוּז בְּשִׁנְיָהֶם עַד שְׁנוּתָנִים לוֹ אֶת מְזוּנֹ, הַשְׁחָד שְׁלוֹ, וְיִפְרֵד מִשָּׁם, וּמִתְקַרְבִּים הַאִיבָרִים שֶׁל הַכֹּלָה זֶה לָזֶה. שְׂכָךְ הוּא אֲשֶׁם וְחֻטְאָת, בְּמוֹ סְרָכוֹת שְׂאֲחוּזוֹת בְּרָאָה, וְלֹא מְנִיחִים אוֹתָם לְפָרֵחַ לְעֵלוֹת בְּלִפְי מַעְלָה לְנֶשֶׁב בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

41. אֲשֶׁם תְּלוּי אֲחוּז בְּתִירוּיָהוּ, כְּמֵאן דְּאֲחוּז לְכָאן וּלְכָאן, וְאִיהוּ תְּלוּי בְּאִמְעָעִיתָא. כְּזוֹן, הַכֹּל תְּלוּי עַד שְׂיָבֵא אֱלֹהֵי, וְיִפְרִישׁ לֵה מִתְמָן. הַכִּי אֲשֶׁם תְּלוּי, אִיהוּ אֲחוּז בְּתִירוּיָהוּ, עַד דִּיהֲבִין לֵיה מְזוּנָא דִּילֵיה, שְׁוֹחַד דִּילֵיה, וְיִתְפָּרֵשׁ מִתְמָן, וּמִתְקַרְבִּין אֲבָרִין דְּכֹלָה דֵּא לְדֵא. דְּהַכִּי אִיהוּ אֲשֶׁם וְזוּטָאָת, בְּסִרְכוֹת דְּאֲחוּזִין בְּרִיאָה, וְלֹא מְנִיזוּן לֵה לְפָרִיזָא לְסִלְקָא לְנֶבִי עֵילָא, לְנֶשֶׁב בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא.

The Zohar discusses the difference in the ways Tzadikim are tested.

In the following verse, we read that God, ELHYM, initiates a test with specific details, telling Abraham to take his son to Mount Moriah where he will put him on an altar for sacrifice.

Genesis 22:1

”וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים, נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי.”

“After these things God tested Abraham and said to him, “Abraham!” And he said, “Here I am.”

In the next verse, we see that YHVH suggests to Satan to deal with Job. God doesn't give details but lets Satan freedom to do as he sees fit for the process. The only condition was that Satan could not take Job's life.

Job 1:8

”וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הֲשִׁמְתָּ לְבָבְךָ עַל-עַבְדִּי אִיזָב: כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָאָרֶץ, אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יָרָא אֱלֹהִים וְסָר מִרָע.”

“And YHVH said to Satan, ‘Have you considered my servant Job, that there is none like him on the earth, a blameless and upright man, who fears God and turns away from evil?’”

There are two paths of correction. One path is when the process is guided from the higher levels. Every test and work put on those who follow the righteous path is to support them in the process of elevating themselves to a higher level.

The other path is when Satan is given the freedom to judge and execute judgments on us. The process is usually difficult and comes with different kinds of pain. In most cases, we must go through the painful path before we are cleansed to a level that helps us receive greater challenges from God and accept the hardship with appreciation to the process.

Righteous people have personal guidance from above and all the challenges they receive help them reach higher levels.

Satan was created to serve God, and even if we see terrible things happening to us or to others by Satan we should always remember that there is only one force in control of this world and it is YHVH. All the horrors of the evil world around us happen in the physical level of Malchut. Everything is temporary and part of the global correction.

When we see an expression of evil, we need to look for a correction and that is never done by raising greater evil to subdued the smaller one.

The Zohar says that a little light pushes away a lot of darkness. It is correct for our own lives and for the world in general.

Light up your candle with the study of Zohar and help others do the same. On the death anniversary of Tzadikim, we light candles to connect, ask and receive their

support. The Unity Zohar is another great tool to keep the Light of the Zohar lit all over the world.

42. שֶׁהָ אִיהוּ לְעוֹלָה, דְּכִתִּיב, (בראשית כב) וְאִיהָ הֵשֶׁה לְעוֹלָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ שֶׁהָ תָמִים זָכַר, הָדָא הוּא דְכִתִּיב אִישׁ תָּמִים. וְהָא צָרִיךְ לְבִישָׁא, דְּהָא שֶׁהָ אִיהוּ לִימִינָא, שְׁעִיר אִיהוּ לְשְׂמָאכָא, דְּהֵינּוּ שְׁעִיר עֲזִים אֲזוּד לְזוֹטָא, וְאִית שְׁעִיר, וְאִית שְׁעִיר. שְׁעִיר אֲזוּד לִי, וְשְׁעִיר אֲזוּד לְעֻזָּא. וְהֵינּוּ דְכִתִּיב, (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּזְרֵי אֲזוּד לִי וְגִזְרֵי אֲזוּד לְעֻזָּא.

42. הֵשֶׁה הוּא לְעוֹלָה, שְׁכָתוּב (בראשית כב) וְאִיהָ הֵשֶׁה לְעוֹלָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ שֶׁהָ תָמִים זָכַר. זָכַר. זָהוּ שְׁכָתוּב אִישׁ תָּמִים. וְהָרִי צָרִיךְ לְשָׂא, שְׁהָרִי שֶׁהָ הוּא לִימִין, וְהַשְּׁעִיר הוּא לְשְׂמָא, שְׁהֵינּוּ שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת. וְיֵשׁ שְׁעִיר וְיֵשׁ שְׁעִיר. שְׁעִיר אֶחָד לֵה, וְשְׁעִיר אֶחָד לְעֻזָּא. וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּזְרֵי אֲזוּד לִי וְגִזְרֵי אֲזוּד לְעֻזָּא. וְהֵינּוּ דְכִתִּיב, (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּזְרֵי אֲזוּד לִי וְגִזְרֵי אֲזוּד לְעֻזָּא.

שְׁנוּטֵל אֶת כָּל אוֹתָם הַשְּׁמֵרִים שֶׁל הַדָּם – (שְׁמֶשׁ) שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת פּוֹרְחוֹת, סִפְחוֹת, וְכָל מִינֵי צָרַעַת. וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (ויקרא טז) וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה. וְהֵם עֲוֹנוֹת תָּם, שֶׁהוּא הַלֵּב, וְאִזּוּ נִפְרָד מִלְּהִתְעַרֵּב בַּלֵּב, וְאִזּוּ מִתְבַּשֵּׂם, וְהוּא כְּבֹד בְּחֻטָּאִים הִלְלוּ וְלֹא קָל לַעֲלוֹת אֶל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. שְׁמָחוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁל הַיְּשִׁיבוֹת, שִׁירְדוּ עִם הַתְּנָאִים וְהָאֲמֹרָאִים.

Because of our sins we brought about the destruction of the Holy Temple, we don't have it anymore and the priests cannot draw Light to the world with animal sacrifices. The sages prepared for us the prayer books to replace the work of the priests in the Holy Temple.

Hosea 14:2,3

”שׁוּבָה, יִשְׂרָאֵל, עַד, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָשַׁלְתָּ, בַּעֲוֹנְךָ”

”קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אִמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תַּשָּׂא עוֹן וְקַח-טוֹב, וְנִשְׁלָמָה פְּרִים, שְׁפִתֵינוּ”

“Return, O Israel, to YHVH your God, For you have stumbled because of your iniquity.”

“Take with you words and return to the LORD; say to him, “Take away all iniquity; accept what is good, and we will pay with bulls the vows of our lips.”

Our prayers are like bringing sacrifices to the altar in the Holy Temple. The verse above says that our lips ‘Pay with bulls’, which means that the prayers we recite do the work of the sacrifices. That’s what we need to do in order to draw Light of cleansing and nourishments into our lives and the world.

Our prayers are spiritually designed by the sages to raise our consciousness and elevate us to a place where we can draw Light. The priests brought sacrifices in the morning and in the afternoon. In our morning and afternoon prayers, we include the description of the work of the priests doing the sacrifices in the Holy Temple. This part of the prayers is at the beginning of the prayers. They are usually recited individually because they intended for personal cleansing. Unfortunately, many people skip these parts because the congregation starts the prayers just after them.

It’s spiritual technology and should be followed as the sages and the Zohar teach us. Some call these prayers ‘too religious’ but if we don’t go deeper into the prayers then

we miss great Light. Prayers are our fight against the negative side. Without them, we don't have much chance. Just look around you. Too many 'social clubs' and very few and small 'war rooms' ([Click here to see DZ 2049](#)).

43. וְכִהְיֶה הָאֵשׁ שֶׁעִיר, אֶתְמַר בְּעֵשׂוֹ, (בְּרֹאשִׁית כז) אֵשׁ שֶׁעִיר. וְדָא כְּבֹד. הִנְטִיל כָּל אֵינֹן שְׂמִירִים דְּדָם. (דַּמְתָּמִּן) שְׂוִיזִין אֲבַעְבוּעוֹת פּוֹרוֹזוֹת, סְפּוֹזוֹת, וְכָל מִינֵי צָרַעַת. וְהֵינֵנוּ דְּכֹתִיב, (וִיקְרָא טז) וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה. וְאֵינֹן עֲוֹנוֹת תָּם, דְּאִיהוּ לָבָא, וְכִדִּין אֶתְפָּרֵשׁ מִלְּעֶרְבָא בְּלָבָא, וְכִדִּין אֶתְבָּסֵם, וְאִיהוּ כְּבֹד בְּאֶלֶין זִוּבִין, וְלֹא קָל לְסַלְקָא לְגַבֵּי יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. וְזֵדוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין דְּמִתִּבְתָּאן, דְּקָא גְּזֵרָתִי עִם תְּנָאִין וְאִמּוֹרָאִין. קָם וְזֵד מִנִּייהוּ וְאָמַר, רַעֲיָא מִהִימְנָא, הֵב לִי רִשְׁוֹ לְמִשְׁאֵל, בְּתֵר דְּזִכְיָא לְמִשְׁמַע מִלִּין יִקְרִין אֶלֶין מִפּוּמָה, דְּאִוְרִייתָא דָּא דְּנִפְקֵת מִפּוּמָה (מִשְׁלִי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל זִפְצִיָּה לֹא יִשְׁוּ בָּהּ, וְעַל כָּל דָּא הִלְכָה הִיא וְלִלְמוֹד אֲנִי צָרִיף. הָא שְׂעִיר דְּעֲזָאֹל שְׂפִיר, אֲשֶׁם תְּלוֹי בְּאֵן אֶתֶר אִיהוּ.

Spiritual technology part 1

Part 1 is from DZ 2084. You may skip to part 2 below if you already read it. (If you missed any of the studies on the portion of Tzav, I suggest going back to DZ 2080 <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2080/> and catch-up.)

Because of our sins we brought about the destruction of the Holy Temple, we don't have it anymore and the priests cannot draw Light to the world with animal sacrifices. The sages prepared for us the prayer books to replace the work of the priests in the Holy Temple.

Hosea 14:2,3

”יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כִשְׁלֹת, בַּעֲוֹנְךָ, שׁוּבָה, יִשְׂרָאֵל, עַד”

”קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אֲמַרוּ אֵלָיו, כָּל-תִּשְׁאָ עוֹן וְקָח-טוֹב, וְנִשְׁלֶמָה פָּרִים, שְׁפָתֵינוּ”

”Return, O Israel, to the LORD your God, For you have stumbled because of your iniquity.”

”Take with you words and return to the LORD; say to him, “Take away all iniquity; accept what is good, and we will pay with bulls the vows of our lips.”

Our prayers are like bringing sacrifices to the altar in the Holy Temple. The verse above says that our lips ‘Pay with bulls’, which means that the prayers we recite do the work of the sacrifices. That’s what we need to do in order to draw Light of cleansing and nourishment into our lives and the world.

Our prayers are spiritually designed by the sages to raise our consciousness and elevate us to a place where we can draw Light. The priests brought sacrifices in the morning and in the afternoon. In our morning and afternoon prayers, we include the description of the work of the priests doing the sacrifices in the Holy Temple. This part

of the prayers is at the beginning of the prayers. They are usually recited individually because they intended for personal cleansing. Unfortunately, many people skip these parts because the congregation starts the prayers just after them.

It's spiritual technology and should be followed as the sages and the Zohar teach us. Some call these prayers 'too religious' but if we don't go deeper into the prayers then we miss great Light. Prayers are our fight against the negative side. Without it, we don't have much chance. Just look around you. Too many 'social clubs' and very few and small 'war rooms' (See <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2049/>).

Spiritual technology part 2

In Zohar Tzav, paragraph 17 we read that the word 'צו', 'command' is considered 'Idol worshiping' or 'working for the other side'.

The paragraph that follows tells us that the Tzadikim who know the Torah and follow it in truth receive the life that strengthens their souls in this world and the world to come.

Following commands for the sake of the desire for the self alone in Malchut is the loss of Light because their work goes to the other side. When we study the Torah and know that it brings us life energy for the soul, it benefits us in this world and the world to come. Our study and work stay with us beyond this life.

I am upset with teachers who pray daily but don't teach their students men and women to do the same. If it's good for them then it should be good for their students. I don't suggest pushing them into the deep connection from day one but after they reach some understanding about the Zohar and the name YHVH, they need to move 'up'.

I have these recordings on my phone and I listen to them during my commute to work. Most mornings I have to rush through the prayers because of lack of time. Having the recordings helps me a lot to fill up the gap.

The Hebrew word for religious is 'דת', numerically 414, which is the same for twice 'light' 'אור'. Same as for Kadish.

I am religious because I do the prayers are the sages, the Zohar, the Holy Ari, Rabbi Ashlag, Rabbi Brandwein, Rabash, Rav Berg and other great Kabbalists tell us to do. I am spiritual because I understand, to a certain level, the significance of the prayers and the effect on the spiritual levels. If it's in the Zohar it's important so I suggest to all of you to be as religious as much as you want Light in your life.

If you heard that spirituality is consciousness and consciousness is everything then they don't teach you well. Consciousness is definitely most important in the process of drawing Light but it is not everything. Without practical action and prayers, there's no vessel to receive the Light. The consciousness defines the type and purity of the Light coming into the vessel but we must have an expression in the world of Malchut.

The sages didn't say "Use your imagination to picture yourself bringing sacrifices to the priests". They told us to meditate that we are praying in the Holy Temple and the words of the prayers will do the needed spiritual connection.

People love others in their minds, they can not make the connection until it is expressed and energy is transferred.

Would you do a Kiddush without wine, consciousness and the words of the blessing? Without all elements of the Kiddush, it won't be a Kiddush and no Light to receive. The words of the Kiddush are so important that when there's no wine or fancy cup, one could do Kiddush with water in a plastic cup.

The big Kabbalah organizations must 'dilute' or remove the term religion completely in order to attract students and followers. It's okay to go down to the level of the people in order to bring them up. When a student has a better understanding of the spiritual

system and the YHVH name, they need to start doing prayers and follow precepts in order to achieve greater Light. The Daily Zohar attracts those who want more. I am grateful to the Kabbalah Center and Laitman organizations for teaching the basics of Kabbalah to people, preparing them for studies on the Daily Zohar.

44. אָמַר לֵיהּ, בְּרִיךְ אַנְתָּ בְּרִי, שְׂפִיר קָא שְׂאַלְתָּ. אָלָא, מוֹת עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲזִיד בֵּיהּ יְמִינָא וּשְׂמאַלָא, דְּאִינֵן זִסְדּ וּגְבוּרָה, כְּגוּפָא דְאַזִּיד בֵּין תְּרִין דְּרוּעִין דְּבֵר זָע. אוּ כְנֶשֶׁר, דְּאַזִּיד בֵּיהּ תְּרִין גְּדָפִין לְפָרוּזָא בְּהוּן. וְכִינָה, דְּאַזִּיד בֵּיהּ תְּרִין גְּדָפִין, דְּאַמְתִּילַת לְאוּרִייתָא, וְגְדָפִין (דף כ"ח ע"ב) דִּילָהּ לְמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבְהוּן הִיא הָעוֹלָה, וּפְרוּזָא לְעִילָא. הָכִי פְקוּדִין דְּלֵא תַעֲשֶׂה, אִינֵן תַּפְשִׁיו דִּילָהּ, כְּגוֹן צִפְרִים הִנְאָזִיזִים בְּפִזּוּ. וְכָל תַּפְשִׁין דִּילָהּ, דְּמַעֲכָבִין לָהּ לְפָרוּזָא, אֶתְקַרִּיאוּ סָרְכוֹת כְּאֵלִין סָרְכוֹת, דְּמַעֲכָבִי לְכַנְפֵי רִיָּאָה, לְנִשְׁבָּא.

45. הָכִי אֲשֶׁם. דִּישְׂרָאֵל אֲזִיד בְּגְדָפִין דְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִינֵן זִיווּן דְּכוּרְסִיָּא, דְּלֵא תִּהְיֶה עוֹלָה בְּהוּן בְּזִכּוּן דִּישְׂרָאֵל, לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמַעֲכָבִין לָהּ, וּמַכְבִּידִין גְּדָפָא זִי"ת זִי"ת זִי"ת זִי"ת וְטָאוֹת דְּלֵהוּן. וְאֲשֶׁם אִימָא דְּעַרְב רַב, סָרְכָא אֲזִידָא בְּכוּרְסִיָּא, דְּתַמָּן מִטְרוּנִיתָא, וְלֵא מִנְזוֹת לָהּ לְסַלְקָא מְזִלוּתָא. וְזִכּוּן אֲזִידִין בֵּיהּ לְסַלְקָא, אֲשֶׁתְּאַרְת בְּאוּרָא, כְּגוֹן סָרְכָא תְלוּי בְּאוּרָא. וְדָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא. (דאִיהוּ אוּרָא) הָכִי אֲשֶׁם תְלוּי בְּצִדִיק, דְּאִיהוּ אֲזִיד בֵּין שְׂבִימָא וְאַרְעָא.

The Zohar discusses the three main types of sacrifices that correct aspects of the three columns.

עולה – Burnt offering – Right

חטאת – Sin offering – Left

אשם – Guilt offering – Central column

The burnt offering is not eaten like most of the offerings. It is burnt completely, except the hide/skin, on the altar. This type of offering can be brought voluntary

I won't get into the details of the process the Torah and Zohar describe but for our understanding, we should know that the spiritual technology that involves the handling of the different offerings is very complicated. It's not a simple action of slaughtering the animal and or placing it on the altar. There's a lot of important details related to the direction, handling of blood, what part can be eaten and what's not.

The world was created under strict rules of cause and effect. Whatever wrong we do, takes it out of balance. God gave us mercy through the aspect of time, giving us opportunities to repent and correct ourselves before the effect of the sins we do manifest.

Every type of sin/inequity creates a different spiritual flaw in us and in the environment. There were different types of sacrifices to correct the sin of the people in general and sacrifices for individuals.

Many people don't feel comfortable with the description of the Torah related to animal sacrifices. To understand that I'd like to give the example of a person who was imprisoned for a period of time for his wrongdoing. He would count the days until he is released and would do his best to shorten the process.

We are in a prison of life in a body and we have a free choice to do good or bad. If we don't correct ourselves before we leave the world our soul could reincarnate in animals. The Kosher/pure animals have souls that in their process of correction and need proper slaughtering to release their soul back for reincarnation in human. When reincarnating in a living creature that is not human the process of correction is relatively short and won't get the soul in additional trouble because the animal doesn't have free choice. The soul that incarnated in an animal would love to finish its Tikkun and move to life in humans to better itself with the gift of free choice.

It was known that the animals that were brought for sacrifice in the Holy Temple were moving in line willingly awaiting their turn to be slaughtered.

Nowadays we do not have the Holy Temple to support our cleansing and we have other options to replace the different offerings to help us cleanse our souls and environment.

46. זֹטָאָת אִיהִי יוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד, אַכְבִּידֶת עָלֶיהָ בְּזֹטָאוֹת, הִלְכְּלוּכִין דְּזוּבִין דִּישְׂרָאֵל, כְּזִוְנָא דְכֶבֶד מַכְבִּיד שְׁמֵרִים, דְּאִינוּן דְּמִים, עַל עֶרְקִין דְּלִבָּא. הָכִי אֵלִין זֹטָאוֹת, מַכְבִּידִין עַל גְּרָפִי דְשִׁכְיָתָא, דְּאִינוּן פְּקִידִין דְּעֵשָׂה, דְּרַמְיִין לְכַנְפֵי יוֹנָה. לֹא תַעֲשֶׂה כֹד אִינוּן מַכְבִּידִין עַל עֵשָׂה, דְּאִינוּן כֹד זוּבִין דִּישְׂרָאֵל מְרוּבִין מְזֻכּוֹן, אַתְבַּר בְּאוֹרֵייתָא דְאִיהוּ גּוֹפָא, (דְּנִיאל ח) וְתִשְׁלַח אֶמֶת אֶרְצָה, וְאִיהִי צוּזוּת (אִיכָה א) גְּתַנְנִי יְיָ בְיָדִי לֹא אוֹכַל קוֹם (עֲמוֹס ה) נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם.

47. וּבִגִּין דָּא, תַּקִּינוּ תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים צְלוֹתִין בְּאַתֵּר דְּקֶרְבָּנִין, לְאַעְבְּרָא זֹטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת מִיָּזָה. וּבִגִּין דָּא תַּקִּינוּ צְלוֹתָא דְשִׁזְזִירִית, כְּקֶרְבֵּן הַשִּׁזּוֹר. וְצְלוֹתָא דְמִנְזוּהָ, כְּקֶרְבֵּן בֵּין הָעֲרֵבִים. וְצְלוֹתָא דְעֲרֵבִית, כְּאַמּוֹרִים וּפְדָרִים דְּהִיוּ מִתְאַכְלִים כָּל הַלֵּילָה. וְתִלַּת

46. זֹטָאָת אִיהִי יוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד, אַכְבִּידֶת עָלֶיהָ בְּזֹטָאוֹת, הִלְכְּלוּכִין דְּזוּבִין דִּישְׂרָאֵל, כְּזִוְנָא דְכֶבֶד מַכְבִּיד שְׁמֵרִים, דְּאִינוּן דְּמִים, עַל עֶרְקִין דְּלִבָּא. הָכִי אֵלִין זֹטָאוֹת, מַכְבִּידִין עַל גְּרָפִי דְשִׁכְיָתָא, דְּאִינוּן פְּקִידִין דְּעֵשָׂה, דְּרַמְיִין לְכַנְפֵי יוֹנָה. לֹא תַעֲשֶׂה כֹד אִינוּן מַכְבִּידִין עַל עֵשָׂה, דְּאִינוּן כֹד זוּבִין דִּישְׂרָאֵל מְרוּבִין מְזֻכּוֹן, אַתְבַּר בְּאוֹרֵייתָא דְאִיהוּ גּוֹפָא, (דְּנִיאל ח) וְתִשְׁלַח אֶמֶת אֶרְצָה, וְאִיהִי צוּזוּת (אִיכָה א) גְּתַנְנִי יְיָ בְיָדִי לֹא אוֹכַל קוֹם, (עֲמוֹס ה) נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם.

47. וּבִגִּין דָּא, תַּקִּינוּ תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים צְלוֹתִין בְּאַתֵּר דְּקֶרְבָּנִין, לְאַעְבְּרָא זֹטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת מִיָּזָה. וּבִגִּין דָּא תַּקִּינוּ צְלוֹתָא דְשִׁזְזִירִית, כְּקֶרְבֵּן הַשִּׁזּוֹר. וְצְלוֹתָא דְמִנְזוּהָ, כְּקֶרְבֵּן בֵּין הָעֲרֵבִים. וְצְלוֹתָא דְעֲרֵבִית, כְּאַמּוֹרִים וּפְדָרִים דְּהִיוּ מִתְאַכְלִים כָּל הַלֵּילָה. וְתִלַּת

אֲבֵהֶן דְּתַקִּינוּ תַּלְתָּ עֲלוֹתֵין, לְקַבֵּל מְרַכְבָּתָא דְּאִינוּן
קְטִירִין בְּה. כְּמוֹת דְּאוּקְמוּהָ, הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְרַכְבָּה,
דְּאִינוּן פְּנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וְגו'. (ע"כ רעיא
מֵהִימְנָא)

Nowadays we do not have the Holy Temple to support our cleansing and we have other options to help us cleanse our soul and environment.

After the destruction of the Holy Temple, the Greater Assembly and the prophets (נֹסֵחַ) prepared the order of prayers for us. The sage teaches us that the prayers were made in the aspect of the Patriarchs and the aspect of sacrifices (קֶרְבָּנוֹת).

The Patriarchs established for us connection to the three columns;

Abraham – Right – Chessed – Morning prayer – Morning offerings

Isaac – Left – Gevurah – Afternoon prayer – Afternoon offerings

Jacob – Center – Tiferet – Evening prayer (Optional but important for us because of the Shema Prayer that we do after sundown)

Psalms 55:17,18

”אֲנִי, אֵל-אֱלֹהִים אֶקְרָא; וַיהוָה, יוֹשִׁיעֵנִי.”

”רַב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם, אֲשִׁיחָה וְאֶהְמָה; וַיִּשְׁמַע קוֹלִי.”

”As for me, I shall call upon God, And YHVH will save me.”

”Evening and morning and noon, I will converse and murmur, And He will hear my voice.”

48. (ויקרא ו) אֵשׁ תָּמִיד תִּקְדָּח עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵּה.
רַבִּי זִיְיָא פָתַח, (בראשית כב) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בְנִי וְגו', וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר תַּלְתָּ זְמַנִּין דְּיִצְחָק, וַיֹּאמֶר זִיד דְּאֲבִרְהָם, אֲמַאי
הָכִי. אֶלָּא, ג' לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּאִינוּן תַּלְתָּ דְּיִצְחָק
הוּו. וְזִיד דְּאֲבִרְהָם בְּרִבְעִי, וְכַתִּיב הֲנִנִי בְנִי
דְּזִיְיָא (ס"א ודייקא) הֲנִנִי. וְכַתִּיב, (בראשית א) יְהִי
מֵאֲרֹת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם מֵאֲרֹת זָסֵר.

48. אֵשׁ תָּמִיד תִּקְדָּח עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵּה.
רַבִּי חֲזִיָּא פָתַח, (בראשית כב) וַיֹּאמֶר יִצְחָק
אֶל אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בְנִי
וְגו'. וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל יִצְחָק,
וַיֹּאמֶר אֶחָד שֶׁל אֲבִרְהָם. לְמָה זֶה כָּךְ? אֶלָּא
שְׁלֹשָׁה לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הֵיוּ הַשְׁלֹשׁ
שֶׁל יִצְחָק, וְאֶחָד שֶׁל אֲבִרְהָם בְּרִבְעִי,
שְׁפָתוֹב הֲנִנִי בְנִי, דְּחִיק (ידיקא) הֲנִנִי.
וְכַתוּב (בראשית א) יְהִי מֵאֲרֹת בְּרִקִיעַ
הַשָּׁמַיִם, מֵאֲרֹת חֲסֵר.

49. וְאִי תִיבֵּא וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר יְתִיר אִינוּן. אֶלָּא, אִינוּן
סְתִימִין הוּו בְּמוֹשְׁבָה. וְאֶלִין, אֶתְנַלְלִין מִגֹּז וְזִשְׁכָּא.
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבִרְהָם, וְכַתִּיב (בראשית א) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. וַיֹּאמֶר אָבִי, וְכַתִּיב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַבָּיִת וַיְהִי מִבְּהִיל בֵּין
לְבָיִם. וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּו הַבָּיִת.
וַיֹּאמֶר הֲנִנִי, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֹת.

49. וְאִם תֹּאמַר, וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר הֵם יוֹתֵר –
אֶלָּא שֶׁהֵם הֵיוּ נִסְתָּרִים בְּמִחְשָׁבָה, וְאֵלֹ
הַתַּגְלוּ מִתּוֹךְ הַחֲשָׁכָה. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
אֲבִרְהָם – וְכַתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. וַיֹּאמֶר אָבִי – וְכַתוּב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַבָּיִת וַיְהִי מִבְּהִיל
בֵּין לְבָיִם. וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ – וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יָקוֹב הַמִּים. וַיֹּאמֶר הַנָּנִי – וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
מֵאֲרֶת.

When the Holy One Blessed Be He wanted to have unification with the Israelites in Egypt. It wasn't the proper time because as the Zohar describes, "The foreskin covers the light". The presence of the negative side as the Klipa (shell) blocked the Light of Chokmah that was needed to have a direct connection between God and his people. The unification was needed to separate them from the control of Egypt and to take them out to freedom. God sent the minister of the other side, Satan, to be busy with testing Job's faith.

He rushed the Israelites out before Satan finish his deal with Job and come for them. Exodus 12:11

”וְכָכָה, תֹאכְלוּ אֹתוֹ—מִתְנִיכֶם חֲגָרִים, נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם; וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפָז, כִּפְסָח הוּא לַיהוָה.”
“Now you shall eat it in this manner: with your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it in haste— it is Passover for YHVH.”
The lamb was the aspect of the Egyptians God. The Israelites ordered to sacrifice a lamb and eat it after it was roasted over a fire to burn any negative aspect of desire from it.

The Matzah was also a tool to disconnect from the desire for the self that could've attracted the negative side and blocked the great light God revealed when they left Egypt.

The sages teach us that the dining table has the aspect of the Altar in the Holy Temple. When we bring food to the table we should have the consciousness of appreciation to the gifts that God gives us every day. The first blessing we do on the break acknowledge that

Please don't read the following blessing aloud, unless you make the blessing over bread and after proper washing of the hands (Netilat Yadayim).

“Baruch Atah Adonai, Eloheinu Melech haolam,
Hamotzi lechem min haaretz.”

Translated to:

“praise to You, YHVH our God, king of the universe,
Who brings forth bread from the earth”

The 10 words of the blessing make a complete connection to the energy of the food that we are about to eat. After we finished with the meal, we make the blessings that are called 'Birkat Hamazon'. It has four blessings, connecting us to the YHVH name.

Birkat Hamazon is an important Mitzvah that gives us, men and women alike blessings of sustenance in life. For that reason, we try to make it proper and study Torah and Zohar during the meal to elevate the meal as offering to God.

Besides the Birkat Hamazon, all the different food blessings are important and we should learn all of them by heart.

50. רַעִיָא מוֹהִימְנָא וְעוֹד אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגו'.
וְגו'. דָּא אֲוִרִיָּתָא, דְּאֵתְמַר בָּהּ (יִרְמִיָּה כג) הֲלֵא כֹה
דְּבָרֵי כָאֵשׁ נָאִם יי'. לֹא תִכְבֶּה וְדָאִי, שְׁעִבְרָה
אֵינָה מְכַבֶּה תּוֹרָה. אֲבָל עֲבָרָה מְכַבֶּה מִצְוָה,
50. וְעוֹד אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגו' –
זוֹ הַתּוֹרָה, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ (יִרְמִיָּה כג) הֲלֵא כֹה
דְּבָרֵי כָאֵשׁ נָאִם ה'. לֹא תִכְבֶּה וְדָאִי, שְׁעִבְרָה
אֵינָה מְכַבֶּה תּוֹרָה. אֲבָל עֲבָרָה מְכַבֶּה מִצְוָה,

ומי שעובר עברה שמכבה מצוה, שהיא נר, כך מכבה את נרו, שנאמר (משלי ב) נר ה' נשמת אדם, מגופו, וזהו כבוי, שנשאר הגוף בחשכה. וכך מי שמסלק שכינה ממקומה, גורם (לכל העולם) כבוי וחשכה לאותו מקום. וחשכה היא עברה, (משלי ל) ונשפחה פי תירש גברתה.

מכבה תורה. אבל עבירה מכבה מצוה, ומאן דעבד עבירה דמכבה מצוה דאיהי נר, הכי מכבה נר דיליה, דאמר בה (משלי כ) נר יי' נשמות אדם מגופיה, והאי הוא כבוי, דאשתאר גופא בנשוכא. והכי מאן דסליק שכינתא מאתרהא, גרים (לכל העולם) כבוי ונשוכא ליהוא אתר. ונשוכא איהי עבירה, (משלי ל) ונשפחה פי תירש גברתה.

51. ועלית המצוה של עם הארץ מכבה להם את המצוה, לקים בהם ורשעים בחשך ידמו. אבל לבגלי תורה אין לה בביה עולמית בהם, שמאירים לה בכמה סודות של התורה, שאור נקרא ר"ז. ומצוות התורה שמקיימים אותן חכמים, זו תורה לגביהם, לילה ויומם לא תכבה עליהם, משום שמקיימים בה והגית בו יומם ולילה.

51. וסליקו דביצוה מסטרא דעמי הארץ, להון מכבה מצוה, לקיים בהון, (שמואל א ב) ורשעים בנשך ידמו. אבל לגבי מארי תורה, לית ליה כבייה עולמית, בהון דנהרין לה בכמה רזין דאורייתא, דאור ר"ז אתקרי. ומצוות דאורייתא דמקיימין לה רבנן, תורה איהו לגבייהו, לילה ויומם לא תכבה עלייהו, בגין דמקיימין בה (יהושע א) והגית בו יומם ולילה.

Leviticus 6:6

“אש, תמיד תוקד על-המצבת-לא תכבה”

“Fire shall be kept burning upon the altar continually, it shall not go out”

The Torah instructs Aaron and the priests to keep a continuous fire on the altar. In the Holy Tabernacle and later in the Holy Temple, the connection and opening to the upper levels were intended to be available immediately when offerings brought on the altar.

The altar is the aspect of Malchut and the fire is the process of spiritual connection. The Zohar explains that the Torah is the fire that we should keep burning inside of us. When we follow the Torah and make a precept we light a candle in us with the light of the Shechinah. An action against the ways of the Torah turns off a candle that is immediately replaced with darkness.

On the wicked that go against the Torah ways it says ()

ורשעים בחושך ידמו

The Zohar adds that those who study the deeper levels of Torah, which is the study of Zohar and Kabbalah, receive light that comes out from the secrets of the Torah. The word for light ‘אור’ has the numerical value (207) of the word ‘secret’, ‘רז’. When we study the secrets of the Torah from the Zohar, we light many candles in our souls and enjoy the greater presence of the Shechina in our lives.

As long as we don't lose it, we can grow our inner light to levels that help us remove darkness from all corners of our souls. In time we can achieve a greater ability to see YHVH in everything around us.

The Daily Zohar is the aspect of the continuous fire on the altar. With the daily study of the Zohar, we light more candles in our souls. The DZ study brings in full the Torah and Bible verses that the Zohar discusses. It helps us connect to the roots in the Torah from where the Zohar reveals the secrets.

Encourage your friends to subscribe to the Daily Zohar and follow the daily study of Zohar. It's 100% free and they can ask questions and join discussions on any of the studies on the site.

A special note:

There is a special urgency these days to connect more people to the Zohar. There are many terror events around the world and they are like smoke and small earthquakes that happen before a volcano erupts and spread its hellfire everywhere. The signs are everywhere and the only protection that we can get is by keeping with a study of Zohar every day. It's good for us as individuals and for the world in general.

I have people sharing with me their dreams and visions. We are very very close to 'eruption' but we want to stop it or reduce it as much as possible with the study of the Zohar that is the most important spiritual tool to reveal Light that removes darkness. The Daily Zohar is not a money-making organization. It is free and for the purpose of revealing pure light in the world. Become a spiritual partner with us and share the Daily Zohar with everyone you know and open for it.

52. וְעֵשֶׂן דְּסָלִיק מִפּוֹבִיִּיָּהוּ בְּמִלִּי דְּאוֹרֵיִיתָא, אִיהוּ עֵשֶׂן
הַמַּעֲרָכָה, דְּמִסְדְּרִין לָהּ, וּמַעֲרִיכִין לָהּ לְגַבִּי בְּעֵלָהּ,
כְּגֹזֶן (בַּמִּדְבָּר ח) בְּהַעֲלוֹתָהּ אֶת־הַנְּרוֹת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן
לְהַעֲלוֹת נֵר תְּמִיד. וּבְעֵשֶׂן הַמַּעֲרָכָה וְעֵזֶן הַקְטָרֶת,
דְּאוֹרֵיִיתָא עֵשֶׂן דִּילָהּ, יִתְעַר מִלֵּבָא, לְגַבִּי זֻכְמָתָא,
דְּאִיהוּ כְּמוּזָא, כְּמוּזָא דְּעֵזֶנָּא. דְּאִתְּעֻרְתָּא דְּעֵזֶנָּא
מִלֵּבָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (בְּרָאשִׁית ב) וְאֵד יַעֲלֶה מִן
הָאָרֶץ, וּלְבַתֵּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה.

52. וְהָעֵשֶׂן שְׁעוּלָה מִפִּיהֶם בְּדַבְרֵי תוֹרָה,
הוּא עֵשֶׂן הַמַּעֲרָכָה שְׁמִסְדְּרִים אוֹתָהּ וְעוֹרְכִים
אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ, כְּמוֹ (בַּמִּדְבָּר ח) בְּהַעֲלוֹתָהּ
אֶת הַנְּרוֹת, שְׁנֵאמַר בָּהֶם לְהַעֲלוֹת נֵר תְּמִיד.
וּבְעֵשֶׂן הַמַּעֲרָכָה וּבְעֵזֶן הַקְטָרֶת, שְׁהַתוֹרָה
הוּא הָעֵשֶׂן שְׁלָהּ, יִתְעוֹרֵר מִהֶלֶב לְחֻכְמָה,
שֶׁהוּא כְּמוֹ מֵחַ, כְּמוֹ הָעֵזֶן. שְׁהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל
הָעֵזֶן הִיא מִהֶלֶב. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בְּרָאשִׁית
ב) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, וְאַחֲרַיִךְ – וְהִשְׁקָה
אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה.

53. הָכִי יִתְעַר עֵשֶׂן, מִבִּינָה, דְּאִיהוּ בְּלֵבָא, דְּאוֹקְמוּתָהּ
לְגַבִּיָּהּ, הֶלֶב מִבִּין. וְסָלִיק לְגַבִּי זֻכְמָה, דְּאִיהִי (דָּף כ"ט
ע"א) (נ"א) בְּמוֹחָא) כְּמוּזָא. (וּמֵאֵן) וּבִמֵּי
עֵשֶׂן. (דַּעַת) דָּא, עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דַּעַת, לֵב מִבִּין
דַּעַת.

53. כִּךְ יִתְעוֹרֵר עֵשֶׂן מִבִּינָה, שֶׁהִיא בִּלְבָב,
שְׁבִאֲרוּתָהּ אֲצִלוֹ, הֶלֶב מִבִּין, וְעוּלָה לְחֻכְמָה
שֶׁהִיא (בְּמֵחַ) כְּמוֹ מֵחַ. (וּמֵאֵן) וּבִמֵּי
הָעֵשֶׂן? (דַּעַת) זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, דַּעַת, לֵב
מִבִּין דַּעַת.

Proverbs 21:14

”מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ, בְּקוֹל גָּדוֹל—בְּבֹקֶר הַשָּׁכִים: קָלֵלָהּ, תִּחְשָׁב לוֹ”

“He that blessed his friend with a loud voice, rising early in the morning, it will be counted a curse to him”

Proverbs teaches us that a person that blesses his friend in a loud voice early in the morning, it would be considered for him as a curse. A man should connect to his soul to YHVH with the morning blessings and prayer before greeting another person, unless the other person is a Tzadik.

The Zohar explains that God created us with a holy soul that have three levels of light, Nefesh, Ruach and Neshama. All three levels participate in every action a person does. They are considered connected as one, like in the upper levels of Binah (Neshama), Zeir Anpin(Ruach) and Malchut(Nefesh). Neshama is the higher level and it can get impure by negative actions.

After sleep, our soul is still under the influence of the force of death that was in the body during the night sleep. Blessing another person while in such state, draws light that goes to the other side and that is considered as idol worshipping. Greeting a Tzadik is an act of elevation and considered as a person bless YHVH.

The first thing a person should do upon waking up is to sit on the bed and thank God for returning his soul to him.

מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה. רבה אמונתך

"I give thanks before you, eternal living King, for You have mercifully restored my soul within me; Your faithfulness is great."

Transliteration:

Modeh ani lefanecha melech chai vekayam, she-he-chezarta bi nishmati b chemla, raba emunatecha.

Then we wash hands (three alternates), then read the 18 morning blessings that restore the life force from YHVH in our body. These blessings and the Shema Yisrael prayer purifies the blood and soul level of Nefesh, strengthening the hold of the soul over the body.

54. לְבַתֵּר דְּנִזְוִית עֵשֶׂן, וְזִכְמוֹת לְצַבִּי בִּינָה, דְּאֵינֹן דָּא
 לְשִׁמְאֵלָא, וְדָא לִיבְיָנָא. אִיהוּ נִזְוִית בְּכֹל מַאֲבָא וְאִימָא,
 בְּכֹל י"ה, לְאוֹקְדָא עֵצִים דְּאֵינֹן תְּלַמִּידֵי וְזִכְמוֹת,
 מִסְטָרָא דְעֵץ חַיִּים, דְּאֵינֹן אֲבָרִים דְּגֻפָא, דְּתַמְנָן ה'
 הָעֵצִים וְדָא, לְאוֹקְדָא כּוֹן בְּשִׁלְהוֹבִין דְּאוֹרֵייתָא,
 דְּאֵתְמַר בֵּיה (יִרְמִיָּה כג) הֲלֹא כֹה דִּבְרִי כְּאֵשׁ זָאֵם יי'.
 בְּשִׁלְהוֹבִין דְּזֵר מִצֹּה בְּרוּזִימוּ. ע"כ (קנ"ז ע"ב תנאים
 ואמוראים וכו')

The Holy Temple had one altar in the outer part and one in the inner part. The smoke from the outer altar has the aspect of Malchut and the cloud of the incense (Ketoret) from the inner altar has the aspect of Zeir Anpin. When the two meets they connect Chokmah and Binah that make Da'at (Da'at means Knowledge). When Da'at is formed by Chokmah and Binah the Light can flow to Malchut through the six sefirot of Zeir Anpin.

The Zohar says that the vapor from the mouth of those who study the Torah is like the smoke that comes from the burnt offerings. It has the aspect of Malchut. The warmth of the vapor comes from the heart that is the aspect of Zeir Anpin.

The heart is the aspect of Zeir Anpin. It represents the consciousness of the one who studies the Torah in its inner levels. Zeir Anpin, the 'heart', goes up to unify Chokmah and Binah, connect itself to Da'at (Knowledge) and activate the central column to accept the flow of Light from above to below.

Because of its inner levels, the Zohar like the Ketoret in the inner part of the Holy Temple elevates us to Chokmah and Binah to open the channel of knowledge to the world. Those who study feel the greater understanding and awareness of their environment many times fold that before they started studying the Zohar.

It is beneficial to burn incense while studying. I suggest Indian brands because I believe that they won't use any animal by-products in the making of incense.

One of the prayers that Rabbi Shimon gives great importance is the story of the Ketoret (incense). He said in the Zohar that if people would understand the value of it, they would put it in gold letters on their foreheads.

There are great benefits for those who read it from a parchment written by a Sofer (Torah scribe). Those who pray daily and wish to have the Ketoret on parchment, I can connect them with a great sofer that can write it especially for them. Only Jewish men/converts can use it because it's like a Torah scroll. It cost \$\$\$\$. Email me for details. It takes time to write it so there's no rush service.

55. פְּקִידָא (שייך לדף ק"י ע"ב) לְהַקְרִיב בְּכָל יוֹמָא תְּמִידִין. וְאַבְתְּרִיה לְהַדְלִיק אֵשׁ, הָדָא הוּא דְכֶתִיב אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה. וְאַבְתְּרִיה, תְּרוּמַת הַדִּשָּׁן. וְאַבְתְּרִיה, קָרְבַּן גֵּדֶר אוֹ גֵּדָה. תְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, כָּל אֱלֹוֹ תְּמִידִים, הֵם מְדוּתֵי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת לְהֵם נַחַת. וְאִף עַל גַּב שְׁכָל הַסְפִירָה בְּלֵן אַחַת, מִכָּל מְקוֹם כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה מִמֶּנָּה עַל שְׁבָתוֹת וְזִמְנִים וְיָמִים טוֹבִים, וְאוֹתָהּ מִדָּה שְׁשׁוּלֶטֶת בְּאוֹתוֹ זֶמֶן, כָּל הַסְפִירָה נִכְלָלוֹת בָּהּ, וְכֵן נִקְרְאוֹת עַל שֵׁם אוֹתָהּ מִדָּה; בְּחֶסֶד חֶסֶדִים, גְּבוּרָה גְבוּרוֹת, וְכֵן בְּכָל מִדָּה.

55. פְּקִידָא (שייך לדף ק"י ע"ב) לְהַקְרִיב בְּכָל יוֹמָא תְּמִידִין. וְאַבְתְּרִיה לְהַדְלִיק אֵשׁ, הָדָא הוּא דְכֶתִיב אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה. וְאַבְתְּרִיה, תְּרוּמַת הַדִּשָּׁן. וְאַבְתְּרִיה, קָרְבַּן גֵּדֶר אוֹ גֵּדָה. תְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, כָּל אֱלֹוֹ תְּמִידִים, הֵם מְדוּתֵי שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת לְהֵם נַחַת. וְאִף עַל גַּב שְׁכָל הַסְפִירָה בְּלֵן אַחַת, מִכָּל מְקוֹם כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה מִמֶּנָּה עַל שְׁבָתוֹת וְזִמְנִים וְיָמִים טוֹבִים, וְאוֹתָהּ מִדָּה שְׁשׁוּלֶטֶת בְּאוֹתוֹ זֶמֶן, כָּל הַסְפִירָה נִכְלָלוֹת בָּהּ, וְכֵן נִקְרְאוֹת עַל שֵׁם אוֹתָהּ מִדָּה; בְּחֶסֶד חֶסֶדִים, גְּבוּרָה גְבוּרוֹת, וְכֵן בְּכָל מִדָּה.

Isaiah 2:22

”חֲדָלוּ לָכֶם מִן-הָאָדָם, אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ: כִּי-בִמָּה נִחְשָׁב, הוּא”

“Stop regarding man, whose Neshama is in his nostrils; For why should he be esteemed?”

The nose and nostrils are the channels by which God gave us life (Genesis 2:7) “breathed into his nostrils the breath of life”.

Anger is released energy that gets out through the nose, in Hebrew ‘אף’ that is also a word that describes anger (Numbers 11:1 and many others).

The prophet Isaiah advises us to keep a distance from those who don't control their anger.

A person that gets angry and releases his anger into this world, pushes away his soul levels and replaces them with the energy of the other-side. He loses control over himself and his body serves as a tool for the other-side. He becomes an idol worshipper.

Letting anger have control over our words, actions, and any type of expression in this world is like turning off the Light, letting darkness the freedom to come in as invited guest.

The cause of our anger always comes from the other-side and all kinds of negativity, which is external to us. If we react with anger we lose to the opponent, if we just don't react the opponent will always lose.

56. וְאֵיךְ הַשְׁבָּתָה מִלְּאֲכָה, כְּגוֹן עוֹר, דְּאֵיךְ לִיָּה עוֹל. וְזִמְמוֹר, דְּאֵיךְ לִיָּה מִשְׁאוֹי. בֵּין עוֹל מִלְּכּוֹת שְׁמַיִם, כְּגוֹן תְּפִלִּין. בֵּין עוֹל מִלְּכּוֹת עֲבוּרָה כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, כְּפֹם

56. וְאֵיךְ הַשְׁבָּתָה מִלְּאֲכָה, כְּגוֹן עוֹר, דְּאֵיךְ לִיָּה עוֹל. וְזִמְמוֹר, דְּאֵיךְ לִיָּה מִשְׁאוֹי. בֵּין עוֹל מִלְּכּוֹת שְׁמַיִם, כְּגוֹן תְּפִלִּין. בֵּין עוֹל מִלְּכּוֹת עֲבוּרָה כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, כְּפֹם

עֹבְדֵייהוּ, בְּאֵלֶיךָ יוֹמִין אֵת לֹן הַשְּׁבֵת מְלָאכָה וְנִיחָא. מֵאֵן דְּלָא אֲתַעֲסֵק בְּאֻרֵּיתָא וּבְפִקּוּדֵיךָ, אֵת לֵיה עוֹל מְלָכוֹת עֲבוּרָת פּוֹכְבִּים וּמְזָלוֹת. וּמֵאֵן דְּאֲתַעֲסֵק בְּאֻרֵּיתָא וּבְפִקּוּדֵיךָ, אֵת לֹן עוֹל מְלָכוֹת שְׂמִים, דְּאִיהִי ה' בְּתִרְאָה, מְלָכוֹת שְׂמִים אֲתַקְרִיאָת.

יש להם השבתת מלאכה ומנוחה. מי שלא מתעסק בתורה ובמצוות, יש לו על מלכות עובדי כוכבים ומזלות. ומי שמתעסק בתורה ומצוות, יש לו על מלכות שמים, שהיא ה' אחרונה, שנקראת מלכות שמים.

The Zohar explains that the different types of offerings connect to different spiritual levels. Every day there's a different sefira in control. Each Sefira has its own ten Sefirot. If the sefirah of the day is Chessed then the ten Sefirot of Chessed are called Chassadim. Chessed of Chessed, Gevurah of Chessed, Tiferet of Chessed and so on.

The study of Torah connects to the Light that revealed in all the sefirot and the name of YHVH. They experience freedom. Those who don't follow the Torah are considered slaves because they are subject to the influence of the Zodiac and the different planets. Explanation: The world was created in predefined laws of cause and effects. A person is born into a specific process depends on the day, time and location. Without a connection to YHVH through the study and process of elevation through the Sefirot, we cannot change what's already planned for us.

Those who follow the Torah studies on all levels can change their future every year on Rosh Hashanah and or by giving Tzedakah generously.

The precepts were given to us so we can connect higher and above the influence of the Zodiac and planets. Astrology is a good tool to understand the type of person with his strengths and weaknesses. Predicting the future is wrong for people who follow the Torah and Kabbalah. If we can't follow the precepts then we can study them from the Torah and Zohar.

Rabbi Shimon and his son were in a cave for 13 years and weren't able to follow all the precepts. They compensate that by making a deep study of everything the Torah guides us.

During our holidays we read special sections from the Torah related to the holiday. It helps us connect to the Light that is revealed during that holiday. We should study every part of the Torah and Zohar to achieve complete control over our lives.

Special note:

We are in the year 5777. The sixth millennium is Yessod. The eighth-century is Hod, the eighth decade is Hod and the eighth year is also Hod so this year is in the aspect of Hod of Hod of Hod of Yessod. Hod completes the vessel and Yessod that follows, funnels the light to Malchut.

Next year we will be in Yessod of Hod of Hod of Yessod and that means that the gate of light can be open and 'pour' on us the Light from the Endless.

When looking at it from a spiritual point we can understand what is happening in the world nowadays. The Snake is lurking in the opening and the evil forces in the world want to control the gate of Yessod before it's open by destroying all that is good. The increased level of rape and pedophilia causes corruption on the level of Yessod by disrupting the positive connection.

I just realized another interesting point. On Lag B'Omer the Daily Zohar will celebrate eight years of continuous global Zohar study and start the ninth year that is in the aspect of Yessod. B"H, Rabbi Shimon and your support we will do more to reveal the light of the Zohar in the world.

On Lag B'Omer Rabbi Shimon left the world to leave his light behind with the aspect of Hod of Hod of the counting of the Omer. He left for us a vessel full of Light and all we need to do is to connect and draw its light as he intended.

We live in a very interesting time and as we see from this study we need to fight evil with light. Please study and share your Zohar studies.

57. על מצוות היא ודאי, משום שבה נבראו כל הבריות של שמים וארץ, זהו שבתוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה' בראם. וכשיבא שבת יום טוב, יורדת בינה, שהיא יה"ו, על ה', שהיא מלכות שמים נשמה יתרה, והוא (שמות לב) זרות על הלחות. אנכי ביציאת מצרים, ופורשת כנפיה על הבת ועל המחנות שלה, ויש להם מנוחה. ונאמר במרכבותיו של סמא"ל ונחש, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליה וראו ממך. אות תפלין ואות שבת ואות ימים טובים ואות ברית – כלם שקולים.

57. עול מצוות איהי ודאי, בגין דבה אתבריא כל ברין דשמיא וארעא, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה' בראם. וכד ייתי שבת ויום טוב, נזתת בינה דאיהו יד"ו, על ה', דאיהי מלכות שמים נשמה יתרה, ואיהו (שמות לב) זרות על הלחות. אנכי ביציאת מצרים, ופרישת גרפהא על ברקתא, ועל משריין דילקא, ואית לון גייוא. ואתמר במשריין דסמא"ל ונחש, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליה וראו ממך, אות תפלין ואות שבת, ואות דיומין טבין, ואות ברית כללהו שקילין.

Following the precepts of the Torah is considered a yoke because the Creation of heaven and earth is in the Torah. The upper worlds of Creation, Formation, and Action came out of Malchut.

Genesis 2:4

“אלה תולדות השמים והארץ, בהבראם: ביום, עשות יהוה אלהים-ארץ ושמים”

“This is the account of the heavens and the earth when they were created, in the day that YHVH God made earth and heaven.”

The word “בהבראם” “Were created” is also reads with H ה Created. The ה H is the lower H of the YHVH name the represents Malchut.

On Shabbat and Holidays, Binah connects YHV יהו to the ה H of Malchut. This unification of upper and lower creates the aspect of freedom. This freedom is represented by the first word of the Ten Commandment, “I Am”, “אנכי”

Exodus 20:2

“אנכי יהוה אלהיך, אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים”

“I am YHVH your God, who brought you out of the land of Egypt, out of the house of slavery.”

It is Binah that spread her wings to protect Malchut and give her rest from the Klipot that blocks the light.

Deuteronomy 28:10

“וראו כל-עמי הארץ, כי שם יהוה נקרא עליך; וראו, ממך”

“And all the peoples of the earth will see that you are called by the name of YHVH, and they will be afraid of you.”

The ‘peoples of the earth’ is the aspect of the negative side that fear those who follow the precepts of the Torah like Shabbat, tefillin and holidays.

58. ויש אות של שד"י, שהוא מטטרו"ן עבד, וכמה עבדים תלויים ממנו, שממנה על אלו שעושים מצוות על מנת לקבל פרס. מטטרו"ן והמחנות שלו ממנים עליהם. בשבילם נאמר, למען ינוח שורף וחמורף ועבדף ואמתף. אבל אותם שעושים מצוות שלא על מנת לקבל פרס, הם בני המלך והגבירה, והם הפתרים והתגים על הראש העבדים בימות החל, ובשבילם נאמר ודאשתמש בתגא חלף, והזהר הקרב אליהם יומת. שנקראים שבתות אל העבדים.

58. ואית אות דשד"י, דאיהו מטטרו"ן עבד, וכמה עבדן תלויין ביניה, דממנא על אלן דעבדן פקודי על מנת לקבל פרס. מטטרו"ן ובשריין דיליה מונן עלייהו. בגינייהו אתמר, (שמות כג) למען ינוח שורף וזמורף ועבדף ואמתף. אבל אינן דעבדן פקודין שלא על מנת לקבל פרס, אינן בני המלך ומטרוניתא. ואינן פתריין ותגין על רישא, דעבדן ביומין דחול. ובגינייהו אתמר ודאשתמש בתגא חלף, והזהר הקרב לגבייהו יומת. דשבתות אתקריאו לגבי עבדן.

The archangel Metatron and his camps of angels are appointed on those who follow the Torah and precepts to receive rewards. They are called servants of YHVH. Those who follow the Torah and precepts without expecting rewards are under Zeir Anpin and Malchut, YHVH and the Shechina. They are called sons of YHVH.

59. ומשום כך, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, שנאמר בהם בנים אתם לה' אלהיכם. אם כעבדים, כי לי בני ישראל עבדים, ולא שאר האמות. אבל אותם הרשעים שאין משתדלים בתורה ובמצוות ואין עליהם על תורה ועל תפילין ושאר מצוות, הם עבדים לאמות העולם ומשתעבדים בהם, כמו עבדים היינו לפרעה במצרים.

59. ובגין דא, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, דאתמר בהון (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. אם כעבדים, (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים ולא שאר אומין. אבל אינן זוייבא דלא משתדלין באורייתא ובמצוות, ולית עלייהו עול תורה ועול תפילין, ושאר פקודין, אינן עבדן לאומין דעלמא, ומשתעבדן בהו. כגון (דברים ו) עבדים היינו לפרעה במצרים.

Deuteronomy 14:1

”בנים אתם, ליהוה אלהיכם”

“You are the sons of YHVH your God”

Leviticus 25:55

”כי-לי בני-ישראל, עבדים-עבדי הם, אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים: אני, יהוה אלהיכם”

“For the sons of Israel are My servants;”

On Rosh Hashanah and after each set of Shofar blowing we ask God to treat us as his sons and servants with mercy.

Those who don't follow the Torah and carry its yoke of following the precepts become servants to the other nations of the world. They enslave them like Pharaoh enslaved the Israelites.

Lesson: Those who didn't respect the Torah in previous lives become 'slave' to the other nations. They are born in a body under different religions, far from the Torah. They need to come closer to this life. The Zohar awakened many Israelites souls and they seek freedom by coming closer to the study of Torah and Zohar.

60. ואם שומרים שבתות וימים טובים, נאמר בהם ויציאנו ה' אלהינו. ויתקיים בהם, למען ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך, עם הארץ נקרא בהמה. ואחר שיכניס את עצמו תחת אדם בתורה, יתקיים בו אדם ובהמה תושיע ה'. אם הוא כמו סוס שרובב עליו אדונו, וסובל אותו, ולא בועט באדונו.

60. ואי נטרי שבתות וימים טובים, אתמר בהו ויציאנו יי' אלהינו. ויתקיים בהו, (שמות כג) למען ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך, עם הארץ בהמה אקרי. ולכתר דייעול גרמיה תזוזת אדם בתורה, יתקיים ביה (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. אם הוא כסוס דרכיב עליה מאריה, וסביל ליה, ולא מבועט במאריה.

Those who keep Shabbat and holidays are set free as it says;

Deuteronomy 26:8

”ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים”

“and YHVH brought us out of Egypt with a mighty hand and an outstretched arm and with great terror and with signs and wonders;”

The outcome of following the Torah is the state of rest;

Exodus 23:12

”ששת ימים תעשה מעשיך, וביום השביעי תשבת-למען ינוח שורך וחמורך, וינפש בן-אמתך, והגר”

“Six days you are to do your work, but on the seventh day you shall cease from labor so that your ox and your donkey may rest, and the son of your female slave, as well as the convert, may refresh themselves.”

The seventh day is the day of rest and connection to the light of the Torah and it was given to all. Those who live like animals, meaning without the Torah and spiritual connection in their lives and those who converted their hearts to the Torah.

61. ומהו הסבל שעם הארץ לתלמיד חכם? משום שתלמיד חכם כמו יום השבת הוא צריך, שאין לו משלו. ואם עם הארץ סובל אותו בממונו ונוהג בו כפי רצונו לשמש אותו ולהתנהג במצוות כפי רצונו, יתקיים בו – אדם ובהמה תושיע ה'. יושיע אותו משוד ומגזלה, יושיע אותו ממלאך המות שלא ישלט עליו וישחט אותו בספינו הפגומה. וכל מי שנשחט בספינו הפגומה, הוא נבלה, שנאמר בו לכלב תשלכנו אתו, שהוא סמא"ל.

61. ומאי סבילו דעם הארץ לתלמיד חכם. בגין, דתלמיד חכם כיום שבת צריך איהו, דלית ליה מדיכיה, ואי עם הארץ סביל ליה בממוניה, ואתנהיג ביה כפום רעותיה לשמשא ליה, ולאתנהגא בפקודין כפום רעותיה, יתקיים ביה אדם ובהמה תושיע יי'. יושיע ליה משוד וגזלה, יושיע ליה מוכלאך המות, דלא שליט עליה, וישחט ליה בספינו פגום דיליה. וכל מאן דשחט בספינו פגום, נבלה איהו, דאתמר ביה לכלב תשלכנו אתו, דאיהו סמא"ל.

Those who don't follow the Torah, aspect of animal and unholy days can make a connection to the Torah by supporting a Torah scholar that is the aspect of man and Shabbat.

For that support, those who don't follow the Torah are protected from losing their money and protected from negative forms of death by the angels of death.

This verse describes the righteous God that saves man and animals together.

Psalms 36:7

“צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה”

“Your righteousness is like the mountains of God; Your judgments are like a great deep. O YHVH, You save man and animal.”

62. וְנֶפֶשׁ דְּתַלְמִיד זֶזְכָּם אֶתְקָרִיאת שִׁבְת מַלְכְּתָא, נֶפֶשׁ יְתִירָה דְּשִׁבְתָּ. וְעֵנָּה דִּילִיָּה נְשֻׁמַּת זַוִּים, וְרוּחוֹ שְׂכָלִי. וְאֵינוֹן נְשֻׁמָּה יְתִירָה, רוּחוֹ יְתִירָה, עַל נְשֻׁמָּה וְרוּחוֹ וְנֶפֶשׁ, דְּאֵינוֹן עֲבָדִין, דְּשִׁלְטִין בְּגוֹפָא, דְּיוֹמִין דְּחוּל. נְשֻׁמָּה יְתִירָה, נְשֻׁמַּת כָּל זֵי, (רמ"ב ע"ב) כְּתֵר בְּרָאשׁ עֲדִיק, דְּאִיהוּ יוֹם שִׁבְתָּ. וּבְהָאִי נְשֻׁמָּה יְתִירָה תְּהַלֵּל יְהוָה, דְּאֵינוֹן אָבָא וְאִמָּא, דְּעֵלָּה אֶתְמַר, (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְבָּה לְעֵלְתָּהּ דְּעֵלְתָּהּ, דְּאִיהוּ מְכֻסָּה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָא, וּבְגִין דָּא עֵין לֹא רָאִתָּה.

The soul level of Nefesh of the righteous Torah scholar is called ‘Shabbat Queen’. It’s the extra level of soul received on Shabbat. It’s like a crown from Chokmah and Binah above Zeir Anpin which is called Shabbat.

Lesson:

When we support the righteous, Torah scholars, channels of Light, we connect to and benefit from their spiritual work.

Like the days of Shabbat, they channel light to the world with their elevated studies.

The money that we earn in this world of Malchut and shared with them connects us to their vessel and allow us to benefit from the light they draw.

63. רוּחוֹ יְתִירָה, נְהָר דְּנִפְיָק מֵעֵדָן, מִבִּין אָבָא וְאִמָּא. וּמַהֲלָכוֹ זֶזְמֵשׁ מֵאָה שָׁנִין, וּמִטִּי לְשִׁתִּיתָא דְּאִיהוּ צְדִיק. לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵין, דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יְתִירָה, מַלְכוּת.

The extra souls level of Ruach that is available on Shabbat comes from Chokmah and Binah to Zeir Anpin. It is the aspect of the River that comes out of Eden. It reaches the sixth Sefira, Yessod, the aspect of Tzadik and from there water the Garden that is Malchut and the extra soul level of Nefesh.

64. נְשֻׁמָּה דְּשִׁלְטָא בְּיוֹמִין דְּחוּלָא, עַל עֲבָד יי, אִיהוּ מַכְסָא הַכְּבוֹד. כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ (דף כ"ט ע"ב) מֵאִרֵּי מִתְגִּיתִין, כָּל הַנְּשֻׁמַּת גְּזוּרוֹת מִתְנוֹת כְּסָא הַכְּבוֹד. וְרוּחוֹ דְּשִׁלְטָא בְּיוֹמִי דְּחוּל, עַל עֲבָד יי, אִיהוּ מֵעֲבָדָא דְּמַלְכָא מִטְטְרוֹן, כָּלִיל שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאִיהוּ שִׁי מַעֲלוֹת לְכְסָא. וְנֶפֶשׁ דְּשִׁלְטָא בְּחוּל, אִיהוּ מַכְסָא דִּין, סְנִדְלָפוֹן, תְּכֵלֶת שְׂבָעִיצִית, כְּמַעֲשֵׂה לְבָנֵת הַסְפִּיר.

64. הַנְּשֻׁמָּה שְׁשׁוּלְטָת בִּימֹת הַחֹל עַל עֲבָד ה' הִיא מַכְסָא הַכְּבוֹד, כְּמוֹ שְׂבָאוֹהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַנְּשֻׁמַּת גְּזוּרוֹת מִתְנוֹת כְּסָא הַכְּבוֹד. וְרוּחוֹ שְׁשׁוּלְטָת בִּימֹת הַחֹל עַל עֲבָד ה', הִיא מֵעֲבָד הַמֶּלֶךְ מִטְטְרוֹן, כֹּלֵל שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְהִיא שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכְסָא. וְהַנְּפֶשׁ שְׁשׁוּלְטָת בִּימֹת הַחֹל הִיא מַכְסָא דִּין, סְנִדְלָפוֹן, תְּכֵלֶת שְׂבָעִיצִית, כְּמַעֲשֵׂה לְבָנֵת הַסְפִּיר. אֲבָל בֵּת הַמֶּלֶךְ, בְּפֶסֶת, הִיא נֶפֶשׁ

אֲבָל בְּרֵתָא דְּמַלְכָּא. בְּפִסְזוֹ, אִיהִי נְפִשׁ הַשְּׁכֵלִית, לִיל שְׁמֹרִים, מִצָּה שְׁמֹרָה, וְרוּחַ שְׁמֹרִים, מִצָּה שְׁמֹרָה, וְרוּחַ שְׁמֹרִים לְקַבְּלָהּ אִיהִי יוֹם טוֹב, וְאִיהִי יוֹם שְׁבֵת, זְכוֹר וְשְׁמוֹר, מְשֻׁם שֶׁהִיא אֲצִילוֹת מִמְּלָכוֹת. מִמְּלָכוֹת.

The soul level of Neshama that governs the servant of God during the weekdays comes from the Holy Throne that is in the world of Creation, Briah. The level of Ruach on weekdays is coming through Metatron from the world of Formation, Yetzirah that is the six sefirot of Zeir Anpin.

The soul level of Nefesh on the weekdays has the aspect of judgment and from the world of Action, Asiyah, controlled by the angel Sandal—.

The Nefesh level of a Torah scholar is called “Daughter of the King”, Malchut. It has the aspect of מצה שמורה Reserved Matzah that we eat at the night of the Passover Seder. The Ruach level is the aspect of the holiday that is Zeir Anpin. Both have the aspect of Shabbat, the night of Seder and the night of Shabbat because the Nefesh is from the world Emanation, Atziluth, revealed in Malchut.

Lesson:

The study of Torah bestows on us extra and higher levels of souls.

65. וְהָכִי תִלְבִּימִי זִזְכָּמִים, בְּנֹזִי דְּמַלְכָּא וּבִטְרוֹנִיתָא, אֲתִקְרִיאוּ שִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, וְלִית לֹן מִדְּלָהוֹן, דְּלֹא אִינוֹן בְּעָלֵי מְלָאכָה, כְּשֶׁאֵר עֲבָדִין בְּנֹזִי דְּזוּזוֹלִין. אֲגָרָא דְּלָהוֹן בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא דְּאֵתִי, לְעִנְגָא לֹן בְּכָל מִינֵי מֵאכֵל וּמִשְׁתֵּה, וּלְאִקְרָא לֹן בְּלָבוּשֵׁין שְׁפִירִין, כְּגִוּנָא דְּשִׁבְתָּ, דְּאֲתֵמַר בֵּיהּ, כְּבִדְהוּ בְּכִסּוֹת נִקְיָה. כָּל מַה דְּעָבַד בְּרֵשׁ לְשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֵית לְמַעְבָּד לֹן.

65. וְכֵן תִּלְמִידֵי חֲכָמִים, בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה, נִקְרְאוּ שִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, וְאֵין לָהֶם מִשְׁלָהֶם, שְׂאִינֶם בְּעָלֵי מְלָאכָה כְּמוֹ שֶׁאֵר הָעֲבָדִים בְּנֵי הַחֲלִין. שְׂכָרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְעִנְגֵי אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מֵאכֵל וּמִשְׁתֵּה, וּלְכַבֵּדָם בְּלָבוּשִׁים יָפִים כְּמוֹ שֶׁשִּׁבְתָּ, שְׁנֵאֲמַר בֵּיהּ, כְּבִדְהוּ בְּכִסּוֹת נִקְיָה. כָּל מַה שֶׁעוֹשֶׂה אָדָם לְשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, יֵשׁ לַעֲשׂוֹת לָהֶם.

The wise Torah scholars are considered as the children of the King and Queen. Their Nefesh if from Malchut of Atziluth and their Ruach is from Zeir Anpin of Atziluth. They are the aspect of Shabbat and holidays and they are rewarded in this world and the world to come. Like the special days, they are treated with honor.

66. וּבִמָּאן דְּמוֹזֵלֵל שִׁבְתָּ זִזְיִב סְקִילָה. וְהָכִי מֵאֵן דְּאֲשִׁתְּמִשׁ בְּתֵגָא, זִזְלָף. וְהָכִי הוּא הַמְּשִׁתְּמִשׁ בְּמִי שִׁשְׁוֹנָה הַלְכוֹת, דְּמוֹזֵלֵל תּוֹרָתִיהּ. וְכָל שְׁכָן הַמְּבֹרָה לִיהּ, כְּאִילוּ מְבֹרָה שִׁבְתוֹת וּמוֹעֲדוֹת. וְאִיקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, כָּל הַמְּבֹרָה אֵת הַמוֹעֲדוֹת, כְּאִילוּ כּוֹפֵר בְּעִיקָר.

66. וּמִי שֶׁמַּחֲלֵל שִׁבְתָּ חֵיב סְקִילָה. וְכֵן מִי שֶׁמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכִתְרַת חוּלָף. וְכֵן מִי שֶׁמְשַׁתְּמֵשׁ בְּמִי שִׁשְׁוֹנָה הַלְכוֹת, שֶׁמַּחֲלֵל אֵת תּוֹרָתוֹ. וְכָל שְׁכָן הַמְּבֹרָה אוֹתוֹ, כְּאִילוּ מְבֹרָה שִׁבְתוֹת וּמוֹעֲדוֹת. וּפְרָשׁוּהָ בְּעָלֵי הַמְּשִׁנָּה, כָּל הַמְּבֹרָה אֵת הַמוֹעֲדוֹת, כְּאִילוּ כּוֹפֵר בְּעִיקָר.

Those who dishonor the Torah scholars are like desecrating Shabbats and holidays and need correction.

Lesson:

Torah scholars are channels of light and by honoring them we connect to the light of their studies. They can help us with advice and blessings that are based on the Torah and their studies. If one disgrace or shame them he disconnected himself from the Torah.

Rabbi Shimon was called 'Shabbat' and 'Sinai' because of the light he brought to those who studied from him.

67. וּבְגִוּוֹנָא דְכָל מְאֵנִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְאַתְקָרִיאוּ קֳדָשׁ, הָכִי כָל אֵינֹן דְּמִשְׁמֵשִׁי תַלְמִידֵי זֻכָּמִים, אַתְקָרִיאוּ קֳדָשׁ. וְתַלְמִידֵי דְרַב דְּאֵינֹן לְקַבֵּל אַבְרָם דְּגֻפָּא, אַתְקָרִיאוּ קֳדָשׁ קֳדָשִׁים. וְרָזָא דְמִלָּה קָא רַבִּינָא בְהוֹן, (שְׁמוֹת כו) וְהַבְדִּילָה הַפְּרָכָת לָכֶם בֵּין הַקֳּדָשׁ וּבֵין הַקֳּדָשִׁים. וּמִטְטְרוֹן, אַתָּה וּמַחְנוּתִיךָ, צְרִיכִים לְהַקְרִיבֵם קֶרְבֵּן לִפְנֵי ה' בְּכָל לֵילָה.

Those who serve the wise Torah scholars are like the tools of service in the Holy Temple that were called 'Holy'. Those who serve their Rav are like his body parts and are called Holy of Holies.

Exodus 26:33

וְנִתְּתָה אֶת-הַפְּרָכָת, תַּחַת הַקְּרָסִים, וְהִבַּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפְּרָכָת, אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת; וְהַבְדִּילָה הַפְּרָכָת, לָכֶם, בֵּין "הַקֳּדָשׁ, וּבֵין קֳדָשׁ הַקֳּדָשִׁים"

"You shall hang up the veil under the clasps, and shall bring in the ark of the testimony there within the veil; and the veil shall serve for you as a partition between the holy place and the holy of holies."

The 'veil' that separates between the holy and the holy of holies is the aspect of the Angel Metat—that brings the students closer to the Torah Scholars.

68. עֲשִׂיָּה לְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם, דָּא קַבְּלַת יְסוּרִין דְּעֲנִיּוֹת לְתַלְמִיד זֻכָּם אִיהוּ מוֹת לְגֻפָּא דְּבַעֲרִין. דְּמוֹנָא דְּאוּרִיָּתָא, אִיהוּ מוֹנָא דְּנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא שְׁכָלִים, דְּאֵינֹן כְּהֵן לֵוִי וְיִשְׂרָאֵל. כְּהֵן בֵּית י', זֻכָּמָה וְדָאִי. לֵוִי בֵּית ה', תְּבוּנָה. יִשְׂרָאֵל, בֵּית דַּעַת, וְדָא ו'. נִפְשׁ יִתְרָה, ה' בְּתֵרָא, רַבִּינָא מַעְזוֹת עֲשִׂיהָ וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה. וְתוֹרָה דָּא אָדָם, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בְּמִדְבָר יט) זֹאת תוֹרָה אָדָם. וְדָא כָלִיל שְׁמָא מִפְּרֵשׁ, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. הָאִי אִיהוּ אוּרִיָּתָא מוֹנָא לְאָדָם, בְּד' אֲנָפִין דִּילִיה. מוֹנָא דְּבַעֲרִין, גְּהֵמָא וְזוּמְרָא וּבִשְׂרָא, וְכָל מִינֵי פִירוֹת, (קֹהֶלֶת ז) זֶה לַעֲמֹת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים.

The Torah Scholars accept the yoke of heaven and the nullification of the desire for the self and all kinds of pleasures. His food is the Torah that nourishes the soul levels of Neshama, Ruach, and Nefesh. These are the aspect of Kohen (right), Levite (Left) and

Israel (Center). Also the letters YHV of יהו of the YHVH name to represent Chokmah, Binah and Daat.

The Extra soul is the Nefesh and the aspect of Malchut.

The Torah includes the holy name יוד-הא-ואו-הא.

Ecclesiastes 7:14

”גם את-זה לעמת-זה, עשה האלהים”

“God has made the one as parallel to the other”

While the righteous side is nourished from the Torah and receives a higher spiritual level, the animal side of us is nourished from bread, wine, meat, and fruits.

Lesson:

The soul comes from the spiritual realms and is nourishment by the study of Torah, Zohar. The body was formed from the material of this world and is the aspect of the animal. We nourish it from the products of the material world. This is the parallel that God created.

The body supports the existence of the soul in order to maintain the flow of life force in the body.

When we feel more like body, animal, we should study to bring life into the body. In the broad aspect we are ‘body’ and in need to support the pure wise rabbis and scholars that draw life force to the world with the study of Zohar that reveals the extra soul levels in the Torah.

69. וְצִרְיָהּ בַּר נֶשֶׁ, לְקָרְבָּא בְּכָל לִילְיָא, קָרְבָּן נְפִשָּׂא וְרוּחָא וְנִשְׁמָתָא דְּבַעֲרִין, קָדָם יי'. וְיִתְנוּדָה בְּכֻמָּה מִיַּי וְדִיין, וְיִסְלַק לֹון בְּמוֹשֵׁשׁ בְּתִיָּה, קָרְבָּנָא קָדָם יי'. לְאַפְקָא לֹון בְּקָרִיאת שְׁמַע, (בִּלְב אַחַד) לְקַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיַפִּיק רוּחָא דְּדַפִּיק בְּעֶרְקִין דְּלִבָּא. נְפִשָּׁה, יִכוּן בְּשִׁרְפָתָהּ, וּבְשׁוּזִיטָתָהּ, וּבְנִזְוִירָתָהּ, דִּהּוּ נִזְוִירִין כְּהִנְיָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב וּמַלְאךְ אֶת רֹאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל. וְהִינֵנוּ זִנְקִי. וְתִלְתָּא מִיתוֹת אֵלֶין, הִיוּ כְּמִרְה סוּמְקָא, יְרוּקָא, אוּכְמָא. דְּאֵינוֹן בְּכַבֵּד בְּמִרְה בְּטוּזוּל, וְאֵינוֹן כְּתִלַת קְלִיפִין דְּאֵינוֹן.

69. וְצִרְיָהּ אָדָם לְהַקְרִיב בְּכָל לֵילָה קָרְבָּן נֶפֶשׁ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל בְּהֵמוֹת לִפְנֵי ה', וְיִתְנוּדָה בְּכֻמָּה מִיַּי וְדִיִּים, וְיַעֲלֶה אוֹתָם בְּמַחְשָׁבָתוֹ קָרְבָּן לִפְנֵי ה'. לְהוֹצִיא אוֹתָם בְּקָרִיאת שְׁמַע (בְּלֵב אֶחָד) לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיוֹצִיא אֶת רוּחוֹ שְ�דוּפֵק בְּעוֹרְקֵי הֶלֶב. הַנֶּפֶשׁ, יִכּוֹן בְּשִׁרְפָתָהּ וּבְשׁוּזִיטָתָהּ וּבְנִזְוִירָתָהּ, שֶׁהִיוּ הַכְּהֻנִּים נוֹחֲרִים, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וּמַלְאךְ אֶת רֹאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל. וְהִנֵּנוּ חֲנֻקִּים. וְשִׁלַּשׁ הַמִּיתוֹת הֵלָלוּ הֵיוּ כְּמוֹ מִרְה אֲדָמָה, יִרְקָה וְשִׁחָרָה, שֶׁהֵם בְּכַבֵּד, בְּמִרְה וּבְטוּזוּל, וְהֵם כְּשִׁלַּשׁ קְלִפּוֹת הָאֵינוֹן.

The Zohar tells us that before going to sleep we need to confess our sins and meditate on sacrificing the three levels of our souls; Nefesh, Ruach, and Neshama. We contemplate accepting the four types of death; stoning, burning, killing (by a sword), and strangulation while reciting the Shema prayer.

Leviticus 5:8

”וְהָבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחֲטָאת רֹאשׁוֹנָה וּמַלְאךְ אֶת רֹאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל”

“He shall bring them to the priest, who shall offer first that which is for the sin offering and shall nip its head at the front of its neck, but he shall not sever it.”

The offerings on the altar were slaughtered and burnt in the Holy Temple were made to remove Klipot that we created with our inequities. These Kippot settle in the body in the Bile, Liver, and Spleen.

70. וקודם דא, יתקן מזבזז אבנים, ויכוין למעבדה סקילה, ממרה זווירא, דשילטת בכנפי ריאה, באינן סרכות דאלין בעירן תפוסין תמן. ונזויתת אשא תכלא, וישעי לון, ויהון זיוון ובעירן ועופין דכין, לקרבא ליי, ולשרייא שבייה עלייהו. בההוא זמנא יתקיים בהו, (דברים ד) ואתם הדבקים ביי אלהיכם זויים. ויהון כסוסיא דרכיב מאריה עלייהו, הדא הוא דכתיב, (חבקוק ג) כי תרכב על סוסיה מרכבותיה ישועה, ובההוא זמנא (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי.

The altar was made out of stones to represent the aspect of stoning. The fire of blue color comes down to consume the animals sacrificed on the altar. The animals and the bird that was brought on the altar should be pure without blemishes that represent different types of Klipot. The YHVH name then could connect to the animal and bring pure light of cleansing.

The YHVH name brings the energy of life, and for that reason, we need pure animals without blemishes.

Deuteronomy 4:4

“ואתם, הדבקים, ביהוה, אלהיכם-חיים כלכם, היום”

“But you who held fast to YHVH your God are alive today, every one of you.”

Habakkuk 3:8

“כי תרכב על-סוסיה, מרכבותיה ישועה”

“...You rode on Your horses, On Your chariots of salvation”

The Zohar quotes this verse to teach us that our sacrifices are ‘vehicles’ for the light of salvation.

Lesson;

A long and important lesson related to the above and the next Zohar paragraph (#71,#72) would be added to the next DZ

71. ותא זוי איהו שקיל לכל מארי תורה, והכי צריך למהוי שקיל גרמיה מסטרא דאורייתא, ומסטרא דאברים דגופא, צריך למשקל גרמיה לכל עמי הארץ. כמה דאוקמוה מארי ביתגיתין, לעולם יראה אדם עצמו, כאילו כל העולם כלו תלוי בו. ויכון בנפשו וברוחו ובנשמתו לעשות אותם קרבות עם כל בני העולם. והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה. ובהו, אדם ובהמה תושיע ה'. קמו כל התנאים והאמוראים אליו, ואמרו כלם בקול אחד: אתה הוא הרועה הנאמן שיש לך רשות לעשות את כל זה, שאתה

71. ותא זוי איהו שקיל לכל מארי תורה, והכי צריך למהוי שקיל גרמיה מסטרא דאורייתא, ומסטרא דאברים דגופא, צריך למשקל גרמיה לכל עמי הארץ. כמה דאוקמוה מארי ביתגיתין, לעולם יראה אדם עצמו, כאילו כל העולם כלו תלוי בו. ויכון בנפשו וברוחו ובנשמתו לעשות אותם קרבות עם כל בני העולם. והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה למעשה. ובהו, אדם ובהמה תושיע יי. קמו כלם תנאין ואמוראין לגביה, ואמרו בלהו בקלא זורא, אתה הוא רעיא מהימנא, דאית לך רשו למעבד

כָּל דָּא, דְּאַנְתָּ שְׂקִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּבִגְזִין דָּא שְׂלֹז לָךְ שְׂקוּל לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כִּךְ שְׁלַח אוֹתָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינִיָּהֶם. (ע"כ רעיא מהימנא)
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בִּינִיָּהֶו. (ע"כ רעיא מהימנא)
 מהימנא).

The wise Torah scholar should regard himself in comparison with other Torah students. From the light aspects of Nefesh, Ruach, and Neshamah. From the point of the body parts and the side of the Nefesh, Ruach, and Neshama of the beast level, he should compare himself against all the regular people of the world.

The sages of the Mishna (Talmud) taught us that a person should see himself as if the whole world depends on him. He should meditate with all the levels of his soul to make sacrifices together with all people of the world. The Holy One Blessed be He, put together every positive thought and action.

Psalms 36:7

”צִדְקָתְךָ כְּהַרְרִי אֶל מִשְׁפָּטְךָ תִּהְיוּ רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.”

“Your righteousness is like the mountains of God; Your judgments are like a great deep. O YHVH, You preserve man and beast.”

The Tannaim, who were the sages of the Mishnah were part of the study that Moses just brought. Their souls came down to listen to these revelations. They said unanimously to Moses; ‘You are the ‘Faithful Shepherd’ that has the permission to made meditation for all Israel because you encompass all their souls and that is why God sent you to be among them.

72. תוספתא (ויקרא ו) זאת תורת העולה. אמר רבי חייא, את זווייא, האי קרא אוקימנא ליה בהאי גווינא, זאת תורת: דא כנסת ישראל. העולה דא מוושבבה רעה, דאיהי סלקא על רעותא דבר נשי, לאסטאה ליה מארזא דקשויט. היא העולה: היא היא דסלקא ואסטאיה ליה לבר נשי, בעי לאוקדא ליה (דף ל' ע"א) בגורא. בגין דלא יתייהב ליה דוכתא לאסטאה, ובגין כך על המזבוח כל הלילה. מאן לילה. דא כנסת ישראל, דאיהי זאת לאתדבאה בר נשי מההוא רעותא.

Leviticus 6:2

צו את אהרן ובניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

“Command Aaron and his sons, ‘This is the law (Torah) of the burnt offering: The burnt offering is to remain on the hearth of the altar all night, until morning, and the fire must be kept burning on the altar.’”

Rabbi Shiya explains that the Law is a reference to the Torah and the aspect of the Light/Shechina in Malchut. The ‘burnt offering’ is ‘negative/undesired thought’ that comes to a person and distract him from the path of truth. This thought should be burnt to stop the progress of the negative side.

‘the fire must be kept burning all night on the altar’ to purify the person from all negative aspects.

Lesson;

We live in a cycle of life and death. Day and Night. We move in cycles in a forward direction. Every breath is a tiny cycle of life and death. We breathe in life and when we release air its an aspect of death. When we go to sleep we are in almost death state and we wake up to a new life.

These cycles give us opportunities for renewals in the right direction. Before we start a new cycle of life we want to start clean and pure in order to have a better move forward.

The burning fire is the level of our consciousness that protects us by eliminating/burning any negative thought that invades our thoughts.

Every night before we go to sleep we have special prayers that help us cleanse/burn all impurities from the day that just passed and prepare us for the new life in the coming morning.

This prayer is called “The Bedtime Shema”. In it, we have a part that helps us be completely pure for the next day by accepting ourselves the four types of death. Death is the ultimate soul-cleansing process and each type of death cleanse different spiritual level for us.

The complete unification of light and vessel is represented by the sequence 'א-ה-ו-ה'. This is the sequence of Amen that unifies upper and lower. Our sins and impurities sever the connection between the four pairs and to restore it we accept the aspect of death related to that level.

It's important to understand the cycles in our lives and seek renewals on every step. We should forgive and forget people that hurt us because they are part of the past and we must move forward (for miracles...).

If you are not used to prayers especially before going to bed, just follow the consciousness above and you would be in a better state in the morning. Accepting death before going to sleep remove ‘weights’ from the soul and it can ascend to higher spiritual levels where it would be treated better and rewarded with new and good energy for the coming day.

Every month is a renewal and many choose to fast on Erev Rosh Chodesh to cleanse impurities before entering the new month.

Reincarnation is a major ‘reset/renewal’ and the most difficult cleansing process to go through. It's better to burn all of our negativities during this lifetime to avoid the process after death.

<https://dailyzohar.com/wp-content/uploads/2016/05/Bedtime-Shema-prayer.pdf>

See also: <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2921/>

73. עַל מוֹקֶדֶה, בְּגִין דְּנִהַר דִּי נֹר אִיהוּ אֲתֵר לְאֻקְדָּא, מְשֻׁם שְׁנִהַר דִּינֹר הוּא לְכָל אֵינֹן דְּלֵא קִיּוּמֵיהוּ, דְּהָא עֲאֻלִּין כּוֹן בְּהִהוּא נֹרָא דְדְלִיק וּמַעְבְּרִי שׁוֹלְטִינֵיהוֹן מַעְלָמָא. וּבְגִין דְּלֵא תִשְׁלוּט (ס"א אצטרִיךְ) עַל מוֹקֶדֶה כָּל הַלֵּילָה, וְאַתְכַּפֵּיָא וְלֵא שְׁלֵטָא. (ע"כ תוספתא)

73. עַל מוֹקֶדֶה, מְשֻׁם שְׁנִהַר דִּינֹר הוּא מְקוֹם לְשַׁרְף אֶת כָּל אֵלוֹ שְׁלֵא עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם, שְׁהִירִי מְכַנְיָסִים אוֹתָם לְאוֹתָהּ אֵשׁ בּוֹעֶרֶת וּמַעְבְּרִים אֶת שְׁלִיטָתָם מִן הָעוֹלָם. וּבְדִי שְׁלֵא תִשְׁלוּט, (צִרִיף) עַל מוֹקֶדֶה כָּל הַלֵּילָה, וְתַכְנֵעַ וְלֵא תִשְׁלוּט. (ע"כ תוספתא).

Leviticus 6:2

צו את אהרן ובניו לאמר זאת תורת העולה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

“Command Aaron and his sons, ‘This is the law (Torah) of the burnt offering: The burnt offering is to remain on the hearth of the altar all night, until morning, and the fire must be kept burning on the altar.’”

‘on the hearth of the altar’ is the aspect of the river Dinur that is a river of fire in heavens where the souls get purified.

The Altar serves as a tool to remove the Klipot, and the fire is kept burning all night to subdue the power of the Klipot so they won’t harm us.

74. כְּתִיב (מַלְכִים א יט) וְהָיָה יְיָ עֹבֵר וְגו' וְרוּחוֹ גְדוּלָה וְזוֹק וְגו'. רוּחוֹ גְדוּלָה דְּאִמְרָן, וְכִתִּיב לֹא בְרוּחוֹ יי'. וְאִזְוֹר הָרוּחוֹ רַעַשׁ דְּכִתִּיב, (יחזקאל ג) וְתִשָּׁאֲנִי רוּחוֹ וְאֶשְׁמַע אֲזוּרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוּל. הָרִי רַעַשׁ אֲבִתְרִיהָ דְּרוּחוֹ. וְאִזְוֹר הָרַעַשׁ אֵשׁ, דָּא הוּא דְּכִתִּיב (דניאל ז) נָהַר דִּי נֹר נָגִיד וְנִפְק בִּין קְדָמוֹהִי וְגו'.

74. כְּתוּב (מַלְכִים-א יט) וְהָיָה ה' עֹבֵר וְרוּחוֹ גְדוּלָה וְזוֹק וְגו'. רוּחַ גְּדוּלָה שְׁאִמְרָנִי, וְכִתוּב לֹא בְרוּחַ ה'. וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רַעַשׁ, שְׁכָתוּב (יחזקאל א) וְתִשָּׁאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוּל. הָרִי רַעַשׁ אַחֲרֵי הָרוּחַ. וְאַחֲרֵי הָרַעַשׁ אֵשׁ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (דניאל ז) נָהַר דִּינֹר יוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ מִלְּפָנָיו וְגו'.

1 Kings 19:11

וַיֹּאמֶר, צֵא וְעִמְדָה בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וְהָיָה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחוֹ גְדוּלָה וְזוֹק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה; וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רַעַשׁ, לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה.

“So He said, “Go forth and stand on the mountain before YHVH.” And behold, YHVH was passing by! And a great and strong wind was rending the mountains and breaking in pieces the rocks before YHVH, but YHVH was not in the wind. And after the wind a great rumbling sound, but YHVH was not in the noise.”

God (YHVH) revealed himself to Elijah the prophet. The ‘Great and strong wind’ surrounded YHVH but YHVH was not in the wind. After the wind, there was a great rumbling sound, but YHVH was not in it.

The strong wind and the rumbling sound surrounded YHVH like a ‘shell’ covering the brain.

Similarly, Ezekiel describes the revelation of God in Ezekiel 3:12

”וְתִשָּׁאֲנִי רוּחַ-וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי, קוֹל רַעַשׁ גְּדוּל: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה, מִמְּקוֹמוֹ.”

“Then the Wind lifted me up, and I heard a great rumbling sound behind me, “Blessed be the glory of YHVH in His place.”

The wind carried Ezekiel and behind him was the great rumbling sound. Behind the rumbling sound was the fire. This fire came out from the river Dinur and seen by Elijah.

Daniel 7:10

נָהַר דִּי-נֹר, נִגִּד וְנִפְק מִן-קְדָמוֹהִי, אֶלֶף אַלְפִים (אַלְפִין) יִשְׁמְשׁוּנָה, וְרַבּוֹ רַבּוֹן (רַבְבּוֹן) קְדָמוֹהִי יְקוּמָן; דִּינָא יִתְב, “וְסִפְרִין פְּתִיחוֹ.”

“A river (Dinur) of fire was flowing And coming out from before Him; Thousands upon thousands were attending Him, And myriads upon myriads were standing before Him; The court sat, And the books were opened.”

The river Dinur starts from four great angels (Seraphim) that release sparks of fire as they move. These sparks turn into 72 wheels of a flaming fire that make the river Dinur. (Zohar Pekudei #523, #623)

75. רַבִּי יִצְחָק אָמַר הֵינִי דְּכִתִּיב, (יחזקאל א) וְדָמוֹת הַחַיִּית מִרְאִיהֶם כְּגִלְי אֵשׁ בַּעֲרוֹת כְּמִרְאָה הַלְּפָדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיִּית וְנִגָה לְאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרֶק. וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה, הַקּוֹל הַזֶּה קוֹל אַחֲרוֹן, שְׁהוּא דְּמָמָה דְּקָה, שְׁאִין לָהּ דְּבַר פָּרֵט

75. רַבִּי יִצְחָק אָמַר הֵינִי דְּכִתִּיב, (יחזקאל א) וְדָמוֹת הַחַיִּית מִרְאִיהֶם כְּגִלְי אֵשׁ בַּעֲרוֹת כְּמִרְאָה הַלְּפָדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיִּית וְנִגָה לְאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרֶק. וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה. קוֹל דָּא, קוֹל בְּתִרְאָה, דְּהִיא דְּמָמָה, דְּלִית לָהּ בּוֹלָה פָּרֵטָא, אֶלָּא

היא דמורה מנרמה. וכד מתכונשי עליה, היא אשתבוע
בכלהו עלמין, וכלהו מזדעזעי מנה. דמורה דקה,
אמאי היא דקה. בגין (ס"א דאיהי) (דאטיא) זעירא
מכלא.
משלה, אלא היא דוממת מעצמה.
וכשמתכונסים עליה, היא נשמעת בכל
העולמות, וכלם מזדעזעים ממנה. דממה
דקה, למה היא דקה?
משום (שהיא) (שבאה) הקטנה מכלן.

Ezekiel 1:13

ידמות החיות מראיהם קגחלי-אש, בערות כמראה הלפדים-היא, מתהלכת בין החיות; וגנה לאש, ומן-האש יוצא ברק.

"In the midst of the living beings, there was something that looked like burning coals of fire, like torches darting back and forth among the living beings. The fire was bright, and lightning was flashing from the fire."

1 Kings 19:12

"ואחר הרעש אש, לא באש יהוה; ואחר האש, קול דממה דקה"

"After the rumbling sound, a fire, but YHVH was not in the fire; and after the fire a sound of a fine silence."

The 'fine silence' that comes after the fire is the sound of Malchut that doesn't have a light of its own.

Lesson;

The four living beings make the chariot that delivers the light to Malchut. The strong wind, rumbling noise and fire create levels of separation between the light of the upper levels and Malchut. We need the process to get to the light. The fire has the maximum power of cleansing, and that is why after the fire there's silence.

The righteous souls that come up escorted by an angel to the river to wash their spiritual garments from impurities. The souls wash in the river and come out pure. Some of them stay all night, and some wicked souls get burnt like straw in the fire. The river Dinur rest on Shabbat.

To come closer to the highest level of light we need to break barriers/Klippot, it could be stormy, scary and we may get burnt on the path of cleansing, but even if the process is a little long, we will get out of it pure.

When we build proper spiritual garments with our actions and studies, we need only a quick wash in the fire to be cleansed.

76. רבי זוייא אמר, אש תמיד תוקד על המזבז לא
תכבה, דא אשו דיצזוק. דכתיב, (בראשית כב) הנה
האש והעצים, והינו אש תמיד, דקיימא תדיר.
והעצים, אלן עצים דאברהם, דכתיב ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקר.
76. רבי חייא אמר, אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה - זה אשו של יצחק,
שפתוב (בראשית כב) הנה האש והעצים,
והינו אש תמיד, שעומדת תמיד. והעצים -
אלו העצים של אברהם, שפתוב ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקר.

Genesis 22:7

"יאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנה האש והעצים ואיה השא לעלה"

"Isaac spoke to Abraham his father and said, 'My father!' And he said, 'Here I am, my son.' And he said, 'Behold, the fire, and the wood, but where is the lamb for the burnt offering?'"

Rabbi Chiya said 'and the fire must be kept burning on the altar' is the fire of Isaac that was set by Abraham on the altar when he took his son to Mount Moriah as commanded by God.

‘the fire and the wood’ is the aspect of judgments that come from the Left before getting included in the Right.

‘kept burning on the altar all night’ is the state in Malchut that receives the light of Chassadim from Zeir Anpin. The wood for the altar represents Chessed from the Right, Abraham.

Leviticus 6:5

הָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדַּח-בּוֹ לֹא תִכָּבֶה, וּבֹעֵר עָלֶיהָ הִכָּהָן עֲצִים בִּבְקָר בִּבְקָר; וְעֵרַךְ עָלֶיהָ הָעֵלֶה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלִבֵּי הַשְּׁלָמִים.”

“The fire on the altar shall be kept burning; it must not go out. Every morning the priest is to add wood to the fire, arrange the burnt offering on it, and burn the fat portions of the peace offerings on it.”

The priest is from the Right of Chessed, the morning is the time of Chessed and the wood is also from the Right, Abraham.

77. תִּנֶּן, מֵאִשָּׁא דִּי־צִוּוֹק נָגִיד וּמִטִּי לֵהֲאִי מִזְבֵּחוֹ, וְנִפְיָהּ גִּוְמָרָא זֹד לְסִטֵּר מִזְרֹחַ, וְגִוְמָרָא זֹד לְסִטֵּר מִעֶרֶב, וְגִוְמָרָא זֹד לְסִטֵּר צָפוֹן, וְגִוְמָרָא זֹד לְסִטֵּר דְּרוֹם, לֵד' וְוִיין וְכִהְנָא אֶסְזֹר לָהּ לֵד' וְוִיין. 77. שְׁנִינוּ, מֵהָאֵשׁ שֶׁל יִצְחָק שׁוֹפֵעַ וּמִגִּיעַ לְמִזְבֵּחַ הָזֶה, וְיוֹצֵאת גִּחְלַת אַחַת לְצֵד מִזְרַח, וְגִחְלַת אַחֶרֶת לְצֵד מִעֶרֶב, וְגִחְלַת אַחַת לְצֵד צָפוֹן, וְגִחְלַת אַחַת לְצֵד דְּרוֹם, לְאַרְבַּע קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ, וְהִכָּהָן מְסֻבֵּב אוֹתָהּ לְאַרְבַּע קַרְנוֹת.

The fire of Isaac that is a judgment from the Left of Zeir Anpin, comes down to the altar in Malchut. Burning coals comes out to four sides of the altar. One to the East side, one to the west side, one to the North, and one to the South. They represent the aspects of Chessed, Gevurah, Tiferet, and Malchut. The priest moves them to the corners of the altar. By doing so, the priest connects all the sides to himself, which is Chessed, and unify them in the center column.

78. בְּבִדְכֻזָּא (ס"א במזרח) אֵית כִּבְשֵׁי זֹד, בְּדִרְגִין וְדִיעֵן. וְדִרְגָּא תַתָּא, מִטִּי וְנִזְוִית לְתַהוּמָא עֲלָאָה, בּוֹזָ שִׂית זֹד. וּבִשְׁעֵתָא דְּאֵינוֹן גִּוְמָרִין מִטִּי לֵד' וְוִיין, זֹד וִיקָא אֶתְעַר וְנִזְוִית לְתַהוּמָא עֲלָאָה. 78. בַּמִּזְבֵּחַ (בַּמִּזְרָח) יֵשׁ כִּבְשֵׁי אֶחָד בְּדִרְגוֹת יְדוּעוֹת, וְהַדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה מִגִּיעָה וְיוֹרֶדֶת לְתַהוֹם הָעֲלִיוֹן, מִתּוֹךְ שֵׁשׁ אַחַת. וּבִשְׁעָה שְׁאוֹתֵן הַגִּחְלִים מִגִּיעוֹת לְאַרְבַּע הַקַּרְנוֹת, רוּחַ אַחַת מִתְעוֹרֶרֶת וְיוֹרֶדֶת לְאוֹתוֹ הַתַּהוֹם הָעֲלִיוֹן.

The altar has one ramp that the priests step on when performing the services on the altar. This ramp has seven steps for the seven sefirot from Chessed to Malchut. The level of Malchut connects to Binah of the Klipa. At this level, there's a small puncture that leads to the supernal abyss. When the burning coals reach the corners of the altar, a spark of fire goes down the hole to the abyss and give the Klipa power to punish the wicked.

Lesson;

The work done by the priests in the Holy Temple was a high level of spiritual technology. Every little action represented moving energy from one level to another down to our levels in balance. When we read the Torah verses, we connect to that technology and benefit from it. This is why the Daily Zohar studies bring the whole verses from the Torah even when the Zohar makes just a short reference to it. The book of Leviticus may be a boring read but is full of instructions, mainly for the priests on how to perform their duties in the Holy Tabernacle to draw light for the people.

There's a lot of cleansing power in this book, and we should read the Torah portions as well as the related Zohar to get as much cleansing as we can.

The Torah verses in the DZ studies include concealed light that we reveal by the study of the Zohar. When we study the fire that comes down to the altar and the process that the priest goes through we connect to the Light of that action.

For these reasons, the sages teach us that the study of the Torah reveals more light than any other positive action.

The Holy Ari reveals to us that the soul Isaac was of a female soul and when he was bound on the altar and his father was about to strike him with the knife his soul transferred into the Ram that was brought to replace Isaac on the altar. Isaac received a new soul that defined him as a holy chariot for the sefira of Gevurah. The binding process was like a night and day process as described in the lesson of [DZ 2994](#)

Because the Ram was used for a holy purpose, none of it was wasted. The ashes were made as a foundation for the inner altar in the Holy Temple. The ligaments were made to cords in King David's violin. Elijah the Prophet used the Ram's skin. The two horns were made as Shofars. The left horn was made a Shofar that was blown when we received the Torah on Mount Sinai. The Right horn was bigger and will be used as the 'Great Shofar' that would be blown to announce the Final Redemption.

רבי חנינא בן דוסא אומר אותו האיל לא יצא ממנו דבר לבטלה, אפרו של איל הוא יסוד שעל גבי המזבח הפנימי וכו', גידיו של איל הם עשרה כנגד עשרה נבלים של כנור שהיה דוד מגן בהם, עורו של איל הוא אזור מתניו של אליהו וכו', שתי קרניו של איל שופרות, בשל שמאל תקע בו הקב"ה על הר סיני וכו', וקרן של ימין הוא גדול מן השמאל ועתיד לתקוע בו לעתיד לבוא בקיבוץ של גלויות וכו'.

79. ובההוא אתר, אית זויילין זויילין דאמרי קדוש, בְּקָל רַב עֲלָאָה. וּמִסְטָרָא אֲזִירָא אֲמַרִי קְדוּשָׁה, בְּקָל זַעֲיִמוּתָא עֲלָאָה. וּמִסְטָרָא אֲזִירָא, זויילין אֲזִירָא דאמרי קדוש. וכן לך זויין. שית מאה אלה רבון זויילין בכל זוייא אשתכח, ועליהו זוד במנא, וכלהו מתלבשי אפודא, וקיימי לסדרא פולחנא דמדינתא לְקַבֵּל תַּתְאִי.

79. ובאותו מקום יש צבאות צבאות שאומרים קדוש בקול גדול עליון. ומצד אחר אומרים קדוש בקול נעימות עליונה. ומצד אחר צבאות אחרים שאומרים קדוש. וכן לארבע הקרנות. שש מאות אלה רבבות צבאות בכל קרן נמצאים, ועליהם ממנה אחד, וכלם לבושים אפוד, ועומדים לסדר עבודת המזבח כנגד התחתונים.

On the ramp to the altar stand armies of angels from the right side that is Chessed. They say "קדוש" ('Holy', "Kadosh") in a supernal voice, and from the Left side, Gevurah they say "Kadosh" in a supernal pleasant voice, and from the middle line other angels say "Kadosh." On each of the corners of the altar stand three groups like those on the ramp, saying three times "Kadosh."

The twelve on the altar represent the levels of Zeir Anpin. They wear a vest like a priest and assist the work on the altar to channel the light to Malchut in the Holy Temple.

80. באתר אֲזִירָא מִשְׁתַּכּוּזִי זַלְזָלִי יִמָּא דְנִהְבִּיז, וְנִזְזִיתִין בְּדִרְגִין יְדִיעָן, וְתַמֵּן זויילין אֲמַרִין בְּקָל זַעֲיִמוּתָא, (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מִמִּקְוָמוֹ. וְכֻלְהוּ מִשְׁכּוּזִי בְשִׁירָתָא, וְלֹא מִשְׁתַּכּוּכִי בִימָמָא וּבְלִילִיא, וְכֻלְהוּ מִסְדְּרֵי שְׂבֻזָּא בְּקָל זַעֲיִמוּתָא.

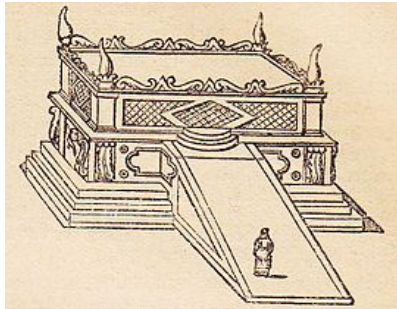
80. במקום אחר נמצאים גלי הים שנוהמים ויורדים בדרגות ידועות, ושם צבאות שאומרים בקול נעימות, ברוך כבוד ה' ממקומו. וכלם משבחים בשירה ולא שוקטים ביום ובלילה, וכלם מסדרים שבח בקול נעימות.

Ezekiel 3:12

”ותשאני רוח-ואשמע אחרי, קול רעש גדול: ברוך קבֹוד-יְהוָה, מִמָּקוֹמוֹ.”

“Then the Wind lifted me

up, and I heard a great rumbling sound behind me, “Blessed be the glory of YHVH in His place.”

Opposite the ramp, there are other armies of angels that are called “The noisy sea waves.” They say in a melodic sound “Blessed be the glory of YHVH in His place.” And all together praising YHVH in melodic voice throughout day and night.

81. בְּאַתֵּר אֲזֹרָא, מִשְׁתַּכְּוִי זַיִלִין וְזַיִלִין, קִיִּימִין
בְּדִזְוִילוֹ בְּזִיעַ בְּרִתָּת, כְּבוֹד דְּאֵת אֲמִיר (יִחְזַקְאֵל א) וְנִנְה
לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. (וגבה להם ויראה להם). וְכִלְהוּ
מִסְתַּכְּלִי לְגַבִּי הֵהוּא מִדְּבִזְוִא דְּלַעֲיָלָא.
81. בְּמָקוֹם אַחֵר נִמְצְאִים צְבָאוֹת צְבָאוֹת,
עוֹמְדִים בְּפֶחַד, בְּזִיעַ, בְּרִתָּת, כְּמוֹ
שְׁנֵאמֵר (יִחְזַקְאֵל א) וְנִנְה לָהֶם וְיִרְאָה
לָהֶם. (וגבה להם ויראה להם). וְכִלְהוּ
מִסְתַּכְּלִים אֶל אוֹתוֹ מִפְּנֵי שְׁלֹמֶעֱלָה.

In another place, armies of angels, stand in awe and trembling with emotion. They say “Kadosh” against the Right, Chessed and those on the Left, Gevurah says: “Blessed be the glory of YHVH in His place.”

Ezekiel 1:18

”וְגִבֵּיהֶן וְגִבְהָה לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגִבְתָּם מֵלֹאֵת עֵינִים סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּן”

“As for their rims they were lofty and awesome, and the rims of all four of them were full of eyes round about.”

Lesson;

Every movement the priest did during the service of the Holy temple made countless angels respond and deliver energy from the spiritual to the human/physical realm.

The Right is Holy, “Kadosh” and this is where we turn to receive Light. The Left gets when appreciating and bless the Holy. The blessing is the way we express our appreciation and by that form the vessel for the Light.

Imagine for a moment that you see the priest going up the ramp to the altar and you can hear all the angels singing with a melodic voice.

Every action we do invite and or create angels. They serve us according to action and consciousness. The Holy Ari says that even when we clap our hands or hitting the table, we create angels. If the action is positive, then the angels are supporting, and if not, the angels carry judgment that would be inflicted on us the first moment possible. The good news is that when we do positive actions and study Zohar, we cancel those judgments and start accumulating supporting angels.

Appreciate everything including the little things in your life because they can grow and ‘recruit’ many more angels.

82. ובשעתא דמיטי אשא דיצוקה על גבי מדבזא, כמה זיקין סלקין ונזותין לכל עיבר, ובתלהטין מנייהו, כמה תקיפין מארי דזיכלא, גיברין דעלמא. ואלמלא דכהנא קאים על מדבזא, ומסדר אעין, לא יכיל עלמא למיקם קבייהו. מאלין גומריין וזיקין דנפקין, ובתלהטין גביהון דאינן זיוון, כמה דאת אמר ודמות הזויות מראיהם כנזולי אש בערות כמראה הלפידים.

82. ובשעה שמגיעה האש של יצחק על גבי המזבח, כמה זיקים עולים ויורדים לכל עבר, ולוהטים מהם כמה תקיפים בעלי כח, גבורים של העולם. ואלמלא שהכהן עומד על המזבח ומסדר עצים, לא יכול העולם לעמוד לפנייהם. מאלה הגחלים והזיקים שיוצאים לוהטים גביהם של אותן חיות, כמו שנאמר ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים.

When the 'fire of Isaac' that is the judgments of the Left line, comes down to the altar, sparks of fire go up and down. Some of them get flamed and powerful.

If the priest were not standing over the altar and arrange the woods, the world wouldn't be able to stand against their power of judgment. These sparks and coals of fire lit the back of the holy living creatures of the holy throne-like torches.

Ezekiel 1:13

“דמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק”

“In the midst of the living beings, there was something that looked like burning coals of fire, like torches darting back and forth among the living animals. The fire was bright, and lightning was flashing from the fire.”

83. מצד ימין של אותן החיות מתעוררת רוח אחת מלמעלה, נושבת ויושבת באותה האש, ומתלהטת ומתבשמת, ולוהטת, ושוככת בזיו יקר, ומאירה לכמה צבאות שעומדים בצד ימין. ומצד השמאל מתעוררת רוח אחרת חזקה משברת סלעים ונושבת (ויושבת) באותה האש ומתחזקת ומתגברת. ואז מתלבשת ממנה אותה רוח שמצד שמאל, ומאירה (ולוהטת) לכמה צבאות שעומדים באותו צד, וכן לארבעת הצדדים, לארבע מחנות. וכלם מתבשמים בשעה שהכהן עולה על המזבח.

83. מסטרא דימינא דאינן זיוון, אתער רוזא זנדא מלעילא, נשיב ויתיב בזהוא אשא, ובתלהטא ובתבסמא, ולהיט, ושכיך בזיוא יקרא, ונהיר לכמה זיילין דקיימין בסטרא דימינא. מסטרא דשמאלא, אתער רוזא אנורא תקיפא, מתבר טנרין, ונשיב (ו"א ויתיב) בזהוא אשא, ואתתקף ואתגבר. כדן אתלביש מניה ההוא רוזא דמסטרא דשמאלא, ונהיר (ו"א ולהיט) לכמה זיילין דקיימין לזהוא סטר. וכן לארבע סטריין, לד' משריין. וכלהו מתבסמן בשעתא דכהנא סליק על מדבזא.

From the Right side that is Chessed of Zeir Anpin, awaken a wind that blows the fire on the back of the animals and makes it bright, radiating and turn calm in a special glow, bringing light to armies of angels on the Right.

From the Left of Gevurah of Zeir Anpin comes another strong wind and blow into the fire of the animals. It becomes part of Left and brings light to the armies on angels on the Left.

Similar winds spread to the four corners of the altar. They represent Chessed, Gevura, Tiferet and Malchut. When the priest goes up the ramp to the altar all camps of angels get filled with Light.

Lesson;

Ezekiel 41:22

הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת גְּבוּהָ וְאַרְכּוֹ שְׁתֵּי אַמּוֹת וּמִקְצֻעוֹתָיו לוֹ וְאַרְכּוֹ וְקִירָתוֹ עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה”

“The altar was of wood, three cubits high and its length two cubits; its corners, its base, and its sides were of wood. And he said to me, “This is the table that is before YHVH.”

The sages tell us that “The table we eat on is like the altar” and like the altar was intended for sacrifices to atone for our sins so that the table can do so.

After the destruction of the Holy Temple, the table is a ‘tool’ to atone for our sins.

Why?

Whatever we eat is something that was disconnected from its root of life. When we slaughter an animal, bird or taken fish out of the water, we kill it as the priest did with the sacrifices on the altar. The process of eating transforms the flesh of the animal into spiritual energy. The entire process needs to control and connect with spiritual actions. The Shochet (the person that knows how to slaughter the animal properly) releases the soul of the animal with a blessing to release that energy and stay with a flesh that is pure from the sin of the soul that left that body. If certain blemishes found in the animal even after it was slaughtered properly, the animal should not be eaten. An animal that kills other animals for food has negative energy and is not Kosher. There are many angels attached to each type of food, and we want to ‘burn’ in only positive energy/angels. Only certain vegetarian animals can be kosher for eating. It is similar to eating fish. The predators are not Kosher, also those that feed on the waste of other animals or fish like pigs, shellfish (shrimp, lobster) and similar.

Fresh vegetables and fruits are also disconnected from their life source when we pick them. They should be eaten as closer to the time they got picked up as possible because the energy of life in them gets lost in time, some quickly, some slowly. When the food is left without been eaten, it attracts the negative, that consumes it’s energy, leaving us with waste. If the wasted food stinks strongly then it had higher energy, meat, and fish get really stink to indicate that they had a strong life force in them and a lot of the negative energies consume them. The Torah forbids us to waste food or anything of value to us or others because waste goes to the negative side and strengthen it.

The table should always be clean and covered before serving the food. Proper blessings should be made to connect to the positive aspect of the food and push away negativity. The Shabbat table should be double covered, and it is recommended to use dedicated utensils for the Shabbat meals because the energy is higher. We do as much as possible to elevate the meal with proper preparation and blessings. Even if we have a sandwich for lunch at work, we make it a spiritual connection because we want the energy and not the waste of it.

When we consume the food properly, we absorb the energy and release the ‘lifeless’ waste. The natural way as God intended is for us to consume fresh organic and natural food for a maximum energy of life to sustain our body for many years, maybe not Metushelach but at least 120 years. Processed food comes with negative/ non-natural energy because of the chemicals and conservatives, GMO, etc.

Before the Birkat Hamazon, we say; from the verse above; “This is the table that is before YHVH,” connecting our food table to the altar in the Holy Temple.

84. אָמַר רַבִּי אֲבָא תְּרִין מִדְּבֻזָּאן אֵינֻן לְתַתָּא, וְתִרִין לְעִילָא. וְזֶה פְּנִימָא דְּכֻלָּא, (דף ל' ע"ב) דְּמִתְקַרֵּב בֵּיתָא קְטַרְתָּ פְּנִימָא, וְדָקָה. קְשִׁירָא דְּמִתְיַבֵּנָתָא, וְהַכֵּן הָעֲלִיז מֵהַכֵּל הָאֵמֻנָה, וְהַכֵּן הָקְטַרְתָּ הַפְּנִימִית וְדָקָה, קְשִׁירָא וְשִׁנִּים לְמַעְלָה, אֶחָד פְּנִימִי שֶׁל הַכֵּל, 84. אָמַר רַבִּי אֲבָא, שְׁנֵי מִזְבְּחוֹת הֵם לְמַטָּה,

קושר (מקטיר) את הקטרת הזו בקשר האמונה, וזה נקרא מזבח הזהב. ומכאן נקטר ונקטר קשר קשר האמונה בקשר אחד. ומזבח אחד אחר שנקרא מזבח הנחשת, וזהו בחי' (גדול עליון) ומיכאל השר הגדול מקריב עליו קרבן נוחח לקדוש ברוך הוא. ולמטה – מזבח הזהב ומזבח הנחשת, בזה קטרת, ובזה חלבים ואמורים.

וכהנא עלאה מכלא, אתקשר (נ"א אקטר) קטורתא דא, בקשורא דמיהימנותא, ודא אתקרי מזבח הזהב, ומכאן אתקטר ואתקשר קשרא דמיהימנותא, בזה קשרא. וזה מדבזא אזורא, ואקרי מזבח הנחשת, ודא הוא לבר, (רברבא עלאה) ומיכאל השר הגדול, מקריב עליה קרבנא נייזא הקודשא בריך הוא. ולתתא, מזבח הזהב, ומזבח הנחשת, בזה קטרת. ובזה וזלבין ואמורין.

Rabbi Aba explains that the two altars in the Holy Temple have two Holy Altars parallel to them in the upper levels. The inner Altar is the Golden Altar where the High Priest burns the incense twice a day and connects to the Holy Altar above.

The other Altar is outside, large and covered with copper. It is where the angel Michael, brings sacrifices to raise aroma to the Holy One Blessed be He.

The inner altar for the incense connects to Binah and the outer altar connects to Zeir Anpin.

85. ועל דא כתיב, (משלי כז) שמן וקטרת ישימו לב. ולא כתיב שמן וחלבים ואמורים ישימו, אף על גב שהם התבשומות של הרגז והדין. אבל שמן וקטרת הם שמחת הבל, ולא מצד הרגז והדין. והמזבח הזה שהוא פנימי של קטרת (שהם פנימיות הקטרת) דקה, בדקות של הבל, בקשר האמונה, נקרא קול דממה דקה, ומשום שהוא המזבח הפנימי שנקשר בקשר האמונה.

85. ועל דא כתיב, (משלי כז) שמן וקטרת ישימו לב. ולא כתיב שמן וזלבין ואמורין ישימו, אף על גב דאתבסמותא דרוגזא ודינא אינון. אבל שמן וקטרת, זדויותא דכלא איהו, ולא מסטרא דרוגזא ודינא. ודא מדבזא דאיהו פנימאה דקטרת (ס"א דאיון פנימאה דקטרת) דקה, בדקותא דכלא, בקשורא דמיהימנותא, אקרי קול דממה דקה, ובגין דאיהו מדבזא פנימאה, דאתקשר בקשורא דמיהימנותא.

Proverbs 27:9

”שמן וקטרת ישימו לב ומתק רעהו מעצת נפש.”

“Oil and perfume (Ketoret, Incense) delight the heart, And the sweetness of a man’s friend gives delight by hearty counsel.”

It is written Oil and Ketoret ‘delight the heart’, not oil and other offerings.

Oil and Ketoret represent the unification of Chokmah, oil, and Binah, Ketoret. They are on a higher level and free from judgments. Other offerings unify Zeir Anpin and Malchut and may have judgments attached to them. They don’t reach the level of joy that the Oil and Ketoret bring.

86. מזבח אחר נקרא מזבח החיצון, והפנימי נקרא מזבח ה'. האחר נקרא מזבח הנחשת, כמו שנאמר (מלכים א' ח) מזבח הנחשת אשר לפני ה' קטן מהכיל וגו'. רבי יוסי אמר מכאן, (דברים לג) וכליל על מזבחך, שנים. וכתוב על מזבחותי לרצון.

86. מדבזא אזורא, אקרי מזבח החיצון. ופנימאה אקרי מזבח ה'. אזורא, אקרי מזבח הנחשת, כמות דאת אמר (מלכים א', ח) מזבח הנחשת אשר לפני ה' קטן מהכיל וגו'. רבי יוסי אמר מהכא, (דברים לג) וכליל על מזבחותי, תרי. וכתוב על מזבחותי לרצון.

The Golden Altar for the Ketoret described as 'Holy of Holies to YHVH' (Exodus 30:10). The other Altar was called the Copper Altar.

Lesson;

The inner Altar that was inside the Tabernacle, in front of the Holy of Holies, represents our inner faith and connection to YHVH. It represents the purity of our hearts and our consciousness when meditating and praying.

The outer altar represents our positive actions, sacrifices, that may have a personal or selfish agenda attached to them, which is the aspect of judgments.

Our actions should be with the desire to connect to the Light of the Holy One Blessed be He as servants that need his protection and nourishments.

87. רַבִּי אֶבְיָא (אחא) אָמַר, כְּתִיב (שמות יז) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וְגו', לְקַבֵּל הָהוּא פְּנִימָא בְּנֵה הָאֵל, וְעַל דָּא אֲתִקְרִי יְיָ נָסִי. בַּהּ נָסִי. מַהוּ נָסִי. דְּרִשִּׁים רְשִׁימָא דָּאָת קִיָּמָא קְדִישָׁא. דְּבִשְׁעָתָא דְּעַמְלָק אָתָּא לְאַעְבְּרָא הָאֵל רְשִׁימָא קְדִישָׁא מִנִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, הָאֵל מִזְבֵּחַ קִיָּמָא לְקַבְלִיהָ לְנִקְמָא הָהוּא נִקְמָא דָּאָת קִיָּמָא, וְעַל דָּא אֲתִקְרִי (ויקרא כו) זָרַב זִנְקָמָת נָקָם בְּרִית. וְדָא אֲתִקְנָת לָהּ לִישְׂרָאֵל רְשִׁימָא קְדִישָׁא. וּבִשְׁעָתָא בְּנֵה לְקַבֵּל הָאֵל מִזְבֵּחַ, וְקִרִּי לִיהָ יְיָ נָסִי. וְדָא הוּא מִזְבֵּחַ פְּנִימִי, (מלכים א, יט) קוֹל דְּמִמָּה דְּקָה.

87. רַבִּי אֶבְיָא (אחא) אָמַר, כְּתִיב (שמות יז) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וְגו', כְּנָגַד אוֹתוֹ פְּנִימִי בְּנֵה אֶת זֶה, וְעַל זֶה נִקְרָא ה' נָסִי. מַה זֶה נָסִי? שְׂרָשָׁם אֶת הָרָשָׁם שֶׁל אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. שְׂבִשְׁעָה שְׂעַמְלָק בָּא לְהַעֲבִיר אֶת הָרָשָׁם הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה מִיִּשְׂרָאֵל, הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה עֲמַד כְּנָגְדוֹ לְנָקָם אוֹתָהּ נִקְמַת אוֹת הַבְּרִית, וְלָכֵן נִקְרָא (ויקרא כו) חָרַב נִקְמַת נָקָם בְּרִית. וְזוֹ הַתְּקִינָה לִישְׂרָאֵל רָשָׁם קְדוּשָׁה. וּבִשְׁעָתָה כְּנָגְדָהּ מִזְבֵּחַ, וְקָרָא לוֹ ה' נָסִי, וְזֶהוּ מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, (מלכים א יט) קוֹל דְּמִמָּה דְּקָה.

Rabbi Echa says that there is only one Altar, sometimes it is called inner and sometimes it is called outer.

Exodus 17:15

”וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי”

“And Moses built an altar and called its name, YHVH-Is-My-Banner;”

The verse uses a singular form to indicate one Altar. Rabbi Echa explains that this is related to the inner Golden Altar that is called 'Holy of Holies to YHVH' (Exodus 30:10) and the verse says that Moses called it 'YHVH-Is-My-Banner', a name that connects to inner Altar.

The Altar that Moses built protected the Israelites when Amalek came to fight them. They wanted to disconnect them from the level of Yessod and drain their energy but the Altar connected to the roots of Yessod and corrected it so the Israelites could win over Amalek.

88. וְעַל דָּא אֵשׁ תַּמִּיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגו', אֵשׁ דְּאִשְׁתַּכּוּז תְּדִירָא. וּמַאי אִיהוּ. אֵשׁ דִּישְׁוֹק. וּכְדִין, שְׂמָא דָּא, אֲדִנְיָ. וְכַד יִסְדֵּר עָלָה כְּהֵנָּה אֵינוֹן אֵעִין, אֲתִבְסָמָא בְּשָׂמָא, וְקִרִּינָן לָהּ בְּשָׂמָא דְּרוּזִי, יְיָ, וְקִרִּינָן לָהּ בְּשָׂמָא דָּא. וְלִאֲמִנָן קִיָּמָא כְּנוּנָא דָּא, וְלִאֲמִנָן קִיָּמָא כְּנוּנָא דָּא. רַבִּי שְׁמוּעוֹן אָמַר, תְּרִי הוּא, וּפְנִימָא דָּא קִיָּמָא עַל הָהוּא דְּלִבְרָא, וּבְנֵה אֲתִנָן, וְאֲתִקְשְׂרָא דָּא

88. וְעַל כֵּן, אֵשׁ תַּמִּיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ וְגו', אֵשׁ שְׁנַמְצָאָת תַּמִּיד. וּמִי הִיא? הָאֵשׁ שֶׁל יִצְחָק. וְאֵז הַשֵּׁם הַזֶּה – אֲדִנְיָ. וּכְשִׁיסְדֵּר עָלָיו הִכְהִין אוֹתָם עֲצִים, הוּא מִתְבַּשֵּׁם בְּשֵׁם, וְקוֹרְאִים לוֹ בְּשֵׁם הַרְחָמִים – יְיָ, וְקוֹרְאִים לָהּ בְּשֵׁם הַזֶּה. וְלִפְעָמִים עוֹמֶדֶת כְּמוֹ זֶה, וְלִפְעָמִים עוֹמֶדֶת כְּמוֹ זֶה. רַבִּי שְׁמוּעוֹן אָמַר,

בְּדָא. (ויקרא ו) זֶה קָרְבֵּן אֶהְרֹן. רַבִּי זוֹזְקִיָּה פָתַח, (תהלים קמה) צְדִיק י' בְּכָל דְּרָכָיו וְזוֹסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. צְדִיק י' בְּכָל דְּרָכָיו, הָא תַּנְיִן, כַּמָּה אֵית לֵון לְבָנֵי זֵשׁא לְאַסְתַּכְלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְלֹא יִסְטוּ מֵאֲרוֹזִייהוּ לְבַר. דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא דִּינָא תְּלִי בְּעֻלְמָא, בְּגִין דְּעֻלְמָא עַל דִּינָא אֲתַבְּרִי וְקִימָא.

Leviticus 6:6

”אֵשׁ תָּמִיד תֹּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה”

“Fire shall be kept burning upon the altar continually; it shall not go out.”

The fire on the Altar had the aspect of the Left, Isaac and the name 'אֲדִנְי' ADNY. When the priest set the woods on the altar, the name 'אֲדִנְי' ADNY is elevated and is called with the name יהוה YHVH, that represents mercy. So sometimes the Altar was called with the name of Malchut 'אֲדִנְי' ADNY and sometimes with the higher name יהוה YHVH. Rabbi Shimon explains that they were two Altars. The inner Altar was on top of the outer one. They were spiritually connected together and the outer one nourished the inner one.

Lesson;

The two Altars in the Holy Tabernacle served one spiritual connection to the upper levels. The outer one was big and processed all kinds of offerings. It had to be always 'on' to maintain a spiritual connection.

The inner Altar was on a higher level. The High Priest burns incense on it once in the morning and once in the afternoon. The outer was the connection from Malchut to Zeir Anpin using the name 'אֲדִנְי' ADNY and inner was a connection to Chokmah and Binah, revealing the name YHVH.

Our actions and sacrifices on the level of Malchut elevate us to the higher level and draw the light of mercy with the YHVH name.

The verse from Leviticus 6:6 teaches us to keep on the path of positive actions and continuously draw light from above.

”אֵשׁ תָּמִיד תֹּקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה”

“Fire shall be kept burning upon the altar continually; it shall not go out.”

Reading and scanning this verse has the ability to 'burn' negative thoughts. It is good to say it seven times before prayers.

89. וְעַל דָּא, בְּעֵי בַר זֵשׁ לְאַסְתַּמְרָא מְוֻזְבוּי, דְּלֹא יִדַּע זְמָנָא דִּינָא שְׂרִיא עֲלוּי. יְתִיב בְּבִיתִיה, דִּינָא שְׂרִיא עֲלוּי. נִפְק מִבִּיתִיה לְבַר, דִּינָא שְׂרִיא עֲלוּי. וְלֹא יִדַּע אֵי יְתִיב לְבִיתִיה אֵי לֹא. נִפְק לְאַרְזָא, עַל אֲזוּת כַּמָּה וְכַמָּה, דְּהָא כִּדִּין דִּינָא נִפְקָא קַמִּיה, הֲרָא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים פה) צְדִיק לִפְנֵי יְהוָה. בְּגִין כַּה, בְּעֵי לְאַקְדָּמָא וְלִמְבַּעֵי רוּחֵי קָמִי מִלְכָּא, בְּגִין דִּישְׁתַּיִב מִן דִּינָא, בְּשַׁעְתָּא דְּשְׂרִיא בְּעֻלְמָא. דְּהָא כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא

89. זֶה קָרְבֵּן אֶהְרֹן. רַבִּי חֲזַקִּיָּה פָתַח, (תהלים קמה) צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו וְזוֹסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו, הָא תַּנְיִן, כַּמָּה יֵשׁ לְבָנֵי אָדָם לְהַתְּבוּנָה בְּכָבוֹד רַבּוֹנָם שְׁלֹא יִסְטוּ מִדְּרָכָם הַחוּצָה, שְׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָדִין תְּלִי בְּעוֹלָם, מְשוּם שְׁהָעוֹלָם נִבְרָא וְעוֹמֵד עַל הָדִין.

שְׂרִיָּא דִּינָא בְּעֵלְמָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים
ז) וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם.

Psalms 145:17

”צָדִיק יִהְיֶה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו.”

“YHVH is righteous in all His ways, Gracious (Acts with Chessed) in all His works.”

Rabbi Chizkiyah says that the world was created in judgment and governed with judgment. We should stay on the path of YHVH to connect to his Chassadim.

90. הַשְׁתָּא אֵית לְמִימַר, הָא תַנְיִנָן, וְאַתְּעֵרוּ זִוְבְּרִיָּא, אֵל בְּכָל אַתְר זִוְסָד הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (דְּבָרִים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְדָא נְהִירוּ דְזִוְכְּמָה עֲלָאָה, וְאַתְּ (ק"ט ע"ב) אֲמַרְתָּ וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם, שְׂבִיק הָרָא כָּל אֲלִין שְׂמִיָּהָן, וְאִזְוִיד בְּהָא, אִי הָכִי לֹא קִיָּמִין מִיָּלִי. וְעוֹד, דְכִתִּיב, (ישעיה ט) אֵל גָּבוֹר, אוֹ זִוְקִים לִיה דִּינָא, אוֹ זִוְקִים לִיה רִזְזִי.

90. וְלִכְּן צְרִיךְ אָדָם לְהִשְׁמַר מִחֲטָאִיו, שְׁלֹא יֵדַע אֶת הַזְּמַן שֶׁהָדִין שׁוֹרָה עָלָיו. יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ – הָדִין שׁוֹרָה עָלָיו. יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ הַחוּצָה – הָדִין שׁוֹרָה עָלָיו, וְלֹא יֵדַע אִם יוֹשֵׁב לְבֵיתוֹ וְאִם לֹא. יוֹצֵא לְדֶרֶךְ – עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה, שֶׁהָרִי הָדִין יוֹצֵא כְּנֶגְדּוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם פה) צָדִק לִפְנֵי יְהוָה. מִשּׁוּם כִּי צְרִיךְ לְהִקָּדֵם וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּדִי שִׁנְעָל מִן הָדִין בְּשַׁעָה שֶׁהוּא שׁוֹרָה בְּעוֹלָם, שֶׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹרָה הָדִין בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם.

A person should watch his actions because he cannot tell when the measure of judgment would come upon him. He may go out of his home with judgment on his head and can't tell if he will return home or die and not come back.

When a person asks for protection and mercy from God before leaving home, he will be saved from judgments. As it is written;

Psalms 85:14

”צָדִק לִפְנֵי יְהוָה וְיִשָּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.”

“Righteousness will go before Him, and prepare his footsteps for him.”

We must have protection from YHVH because judgment is found in the world every day.

Psalms 7:12

”אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צָדִיק וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם.”

“God is a just judge, And God (אל) is angry every day.”

91. אֵלָא הָכִי שְׂמִיעָנָא, זִוְיָבִיא מִהֶפְכִּי רִזְזִי לְדִינָא. הָכִית לָהּ בְּכָל אֵינוֹן כְּתָרִין עֲלָאִין דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, דְּלֹא כְּלִיכָן רִזְזִי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרִזְזִי. וְזִוְיָבִיא, מִהֶפְכִּי רִזְזִי לְדִינָא.

91. עֲתָה יֵשׁ לּוֹמַר, הָרִי שְׁנִינוּ, וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבָרִים, אֵל בְּכָל מְקוֹם חֶסֶד הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְזֶה אוֹר שֶׁל חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם. עֲזֹב הַפְּסוֹק כָּל אֵלּוּ הַשְּׁמוֹת וְאַחֲזוּ בָּזֶה. אִם כֵּן, לֹא עוֹמְדִים הַדְּבָרִים. וְעוֹד, שְׂכָתוֹב (ישעיה ט) אֵל גָּבוֹר, אוֹ שְׁנַעְמִיד אוֹתוֹ בְּדִין, אוֹ שְׁנַעְמִיד אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים.

We know that anytime we see the name אל ‘God’ it represents the name of Chessed as we read in Deuteronomy 10:17 “הָאֵל הַגָּדוֹל”, “Great God”. This name reveals the Light

from Chokmah and it doesn't match when the verse above says "angry every day". The question is if to see this name as Judgment or Mercy.

Lesson;

The world was created with the name אֱלֹהִים ELHYM that has the aspect of Left and judgment. The world must act according to rules of cause and effect and that is the aspect of the judgment that exists every day.

The English translation for אל is usually 'God' and it is used also to translate the name אֱלֹהִים. We cannot rely on translations to reveal the secrets behind the Bible words and especially when it comes to the revelation of the Holy Names.

I strongly suggest that everyone who wishes to study and connect better to the Light to learn the Hebrew letters.

<https://dailyzohar.com/the-hebrew-letters/>

92. אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, שִׁפּוּר בְּהֵוָה דְּכִתְיִב אֵל גָּבוּר, אֵלָּא אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם מַהוּ, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא קִיַּימָא בְּדִינָא, בֵּין דְּבָנֵי עֲלָמָא וְכַאֲיִן, בֵּין דְּלָא וְכַאֲיִן. לָא הָוָה בִּידִיה, אָתּוּ שְׂאִילוּ לִיה לְרַבִּי שִׁמְעוֹן. אָמַר לוֹן, וְדַאי אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם, וְהָא אוֹקְמוּהּ זַבְרִיָּא, לְזַמְנִין הוּא דִּינָא, לְזַמְנִין הוּא (דף ל"א ע"א) רְזוּמִי. אִי וְכַאֲיִן בְּנֵי עֲלָמָא, הָא אֵל קִיַּימָא, וְהוּא זִסְדָּ. וְאִי לָא וְכַאֲיִן, הָא אֵל קִיַּימָא, וְאֶקְרִי גָבוּר, וְעַל דָּא קִיַּימָא בְּכָל יוֹמָא.

The Holy name אל represents Chessed/Mercy. Rabbi Chizkiyah explained that the Creator made all the sefirot to have aspects of mercy and judgment. Even if the name אל is Chessed, the wicked with their negative actions can turn mercy into judgment.

93. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, טוֹב בְּזֵה שְׁכָתוֹב אֵל גָּבוּר, אֵלָּא אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם מַהוּ? שְׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם עוֹמֵד בְּדִין, בֵּין שְׁבָנֵי הָעוֹלָם וְכַאֲיִם, בֵּין שְׁלָא וְכַאֲיִם. לָא הֵיָּה בִידּוֹ. בָּאוּ וְשְׂאִלוּ לוֹ לְרַבִּי שִׁמְעוֹן. אָמַר לָהֶם, וְדַאי אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם, וְהָרִי בְּאַרְוֶה הַחֲבֵרִים, לְעֵתִים הוּא דִּין וְלְעֵתִים הוּא רַחֲמִים. אִם זֻכִּים בְּנֵי הָעוֹלָם, הָרִי אֵל עוֹמֵד, וְהוּא חֲסֵד. וְאִם לָא זֻכִּים, הָרִי אֵל עוֹמֵד, וְנִקְרָא גָבוּר, וְעַל זֵה עוֹמֵד בְּכָל יוֹם.

93. אָבֵל מִלָּה שִׁפּוּר הוּא, אֵל בְּכָל אֶתְרָא, גְּהִירוֹ (רב) דְּזֻכְמִתָּא עֲלָאָה הוּא, וְקִיַּימָא בְּקִיּוּמִיהָ בְּכָל יוֹמָא, דְּכִתְיִב, (תהלים נב) זִסְדָּ אֵל כָּל הַיּוֹם. וְאֵלְמָלָא דְּהָאִי אֵל אֶתְעַר בְּעֲלָמָא, לָא יָכִיל עֲלָמָא לְמִיָּקָם אֶפִּילוּ שִׁעְתָּא זִזְדָּא, מִקַּמִּי דִּינִין תִּקְפִּינִין דְּמִתְעַרִּין בְּעֲלָמָא בְּכָל יוֹמָא, הִדָּא הוּא דְּכִתְיִב, (בראשית ב) אֵלָּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, אֵל תִּקְרִי בְּהִבְרָאָם, אֵלָּא בְּאַבְרָהָם, בְּאַתְעָרוּתָא דְּאַבְרָהָם קִיַּימִי, וְכֹד אֶתְעַר אֲבָרָהָם בְּעֲלָמָא, כָּל אֵינֹן דִּינִין דְּמִשְׁתַּכְּזוּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא דְּזוּזִי לָהּ לְבָר, וְכָל קִיַּימִין קַמִּיָּה.

Rabbi Yehudah didn't accept this explanation for "God אל is angry every day" and they went to Rabbi Shimon. He explained to them that the verse is true. There are righteous and wicked in the world every day. If the people of the world are on the righteous side

then the name אל represents Chessed and mercy that bestowed upon them. If they are not then the judgment from the name reveals the anger of God.

Lesson;

The Endless Light is pure but when it comes from the Endless to the created worlds, it must have vessels to reveal it. The process is gradual and the vessels created are on different levels.

Keter is the purest because it is the first to receive the Light from the endless. The judgment aspect of its vessel is not expressed because the Light is transferred to Chokmah without delays. Chokmah 'inherits' the desire to channel the Light so it unifies with Binah immediately to transfer the Light to Binah and manifest it.

Binah holds the light before delivering it down to the lower levels and this is where the aspect of the judgment of the vessel is revealed.

Each of the six sefirot below the upper three reveals different types of judgment/rules until the Light arrives at Malchut where judgment is in full expression because Malchut has a greater desire for the self.

94. הָדָא הוּא דְכִתִּיב, וְאֵל זִוְעִים בְּכָל יוֹם, נְזָעִים, אוֹ
 זִוְעִים בְּכָל יוֹם, לֹא כְתִיב, אֶלָּא זִוְעִים. בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
 דְּרִינָא אֶשְׁתְּכֻז, דְּזוּי לֹון לְבָר, וְקִימָא הוּא וּמִבְּסָם
 עֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יי'
 זִוְסְדוֹ. וְאֶלְמָלָא הָאֵי, לֹא יָכִיל עֲלָמָא לְמִיָּקָם אֶפְיָלוֹ
 רָגְעָא זִוְדָּא. וְעַל דָּא כָלָא קִימָו בְּגִינִיָּה דְּאֶבְרָהָם.
 94. אֶבֶל דְּבַר נָאָה הוּא, אֵל בְּכָל מְקוֹם זְהו
 אור (רב) הַחֲכֵמָה הָעֲלִיוֹנָה, וְעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ
 בְּכָל יוֹם, שְׂכָתוֹב (תהלים נו) חֶסֶד אֵל כָּל
 הַיּוֹם. וְאֶלְמָלָא שְׂאֵל הָזֶה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם,
 לֹא יָכִיל הָעוֹלָם לַעֲמֹד אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת
 מִלְּפָנֵי הַדִּינִים הַקָּשִׁים שְׂמִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם
 בְּכָל יוֹם. זְהוֹ שְׂכָתוֹב (בראשית ב) אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, אֵל תִּקְרִי
 בְּהַבְרָאָם אֵלָּא בְּאֶבְרָהָם, בְּהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל
 אֶבְרָהָם עוֹמְדִים, וּבְשְׂמִתְעוֹרֵר אֶבְרָהָם
 בְּעוֹלָם, כָּל אוֹתָם הַדִּינִים שְׂנִמְצָאִים בְּכָל יוֹם
 וְיוֹם, הוּא דוֹחָה אוֹתָם הַחוּצָה וְלֹא עוֹמְדִים
 לְפָנָיו.

The Zohar brings another explanation and says that אל is the Light of Chokmah revealed in Chessed. This light exists every day as it says;

Psalms 52:3

”מִמָּה תִתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגְּבוּר חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם.”

“Why do you boast of evil, O mighty man? The steadfast love (Chessed) of God (אל) endures all day.”

Without the continuous presence of Chessed, the world won't be able to hold even for one hour because of the harsh judgments that arise in the world every day.

Genesis 2:4

”אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.”

“This is the account of the heavens and the earth when they were created, in the day that YHVH God made the earth and the heavens,”

The word 'בְּהַבְרָאָם' 'when they were created' has the letters 'אברהם', 'Abraham' and the Zohar tells us to read the verse as "when they were created for Abraham". Abraham is the chariot of Chessed and we understand from the verse that the world was created with Chessed to push away judgments.

95. וְהוּא שֶׁכְּתוּב וְאֵל זֶעַם בְּכָל יוֹם. נִזְעַם אוֹ זֶעַם בְּכָל יוֹם לֹא כְּתוּב, אֲלֵא זֶעַם. בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שֶׁנִּמְצָא דִין, דּוֹחָה אוֹתָם הַחוּצָה, וְהוּא עוֹמֵד וּמִבְשֵׁם אֶת הָעוֹלָם. וְהוּא שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מ"ב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ. וְאֵלְמָלָא זֶה, לֹא יָכוֹל הָעוֹלָם לַעֲמֹד אֲפִלּוּ רִגַע אֶחָד. וְלָכֵן הֵכֵל עוֹמֵד מִשּׁוּם אֲבִרָהּ.

95. וְהוּא דְּכִתְיִב אֵל גְּבוּר, לֹאֻ דְּאִיהוּ גְּבוּר, אֲלֵא הוּא קָרָא רָמּוֹז הוּא דְּקָא רָמּוֹז לְאַבְרָהָן, וּרְמִיזָא הוּא דְּקָא רָמּוֹז לְבְּרִיָּתָא עֲלֵאָה קְדִישָׁא, דְּכִתְיִב (יִשְׁעִיָּה ט) פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלֹמֹם. פֶּלֶא, דָּא זֻכְמָתָא עֲלֵאָה, דְּהִיא פְּלִיאָה וְאַתְּכִסְיָא מִכְּלָא, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (דְּבָרִים י"ז) כִּי יִכְלָא מִמֶּךָ דְּבָר. יוֹעֵץ, דָּא הוּא נֶהָר עֲלֵאָה דְּנִגִּיד וְנִפְיָה, וְלֹא פֶסֶקָא, וְדָא יוֹעֵץ לְכֻלָּא, וְאַשְׁקִי לְכֻלָּא.

It says "God אל is angry every day", not 'getting angry everyday' to tell us that the anger that is judgments exists every day and because of Abraham that is the chariot for the Light of Chessed, the world maintains its existence.

Psalms 42:9

"יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי."

"YHVH will command His lovingkindness (Chessed) in the daytime, And in the night His song shall be with me— A prayer to the God (אל) of my life."

96. וְזֶה שֶׁכְּתוּב אֵל גְּבוּר. לֹא שְׂהוּא גְּבוּר, אֲלֵא הַפְּסוּק הַזֶּה רָמּוֹז הוּא שְׂרוּמִז לְאַבּוֹת, וּרְמִז הוּא שְׂרוּמִז לְאַמּוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁכְּתוּב פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלֹמֹם. פֶּלֶא – זֶה הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁמִּפְּלֵאָה וּמִכְסִּית מִהֶבֶל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים י"ז) כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבָר. יוֹעֵץ – זֶה נֶהָר עֲלִיּוֹן שֶׁשׁוֹפֵעַ וַיּוֹצֵא וְלֹא פוֹסֵק. וְזֶה יוֹעֵץ לְכֻלָּא וּמִשְׁקָה אֶת הֶבֶל. אֵל – זֶה אֲבִרָהּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ הָאֵל הַגָּדוֹל. גְּבוּר – זֶה יִצְחָק, שֶׁכְּתוּב הַגְּבוּר. אָבִי עַד – זֶה יַעֲקֹב, שְׂאוּחִז בְּצַד הָזֶה וּבְצַד הָזֶה עוֹמֵד בְּקִיָּם שְׁלֹמֹם. שֶׁר שְׁלֹמֹם – זֶה צַדִּיק, שְׂהוּא הַשְׁלֹמֹם שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁלֹמֹם הַבַּיִת, שְׁלֹמֹם הַגְּבִירָה.

96. אֵל דָּא אֲבִרָהּ, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא הָאֵל הַגָּדוֹל. גְּבוּר, דָּא יִצְחָק, דְּכִתְיִב הַגְּבוּר. אָבִי עַד, דָּא יַעֲקֹב, דְּאִזְוִיד לְהֵאֵי סִטְרָא וּלְהֵאֵי סִטְרָא, וְקִיָּמָא בְּקִיּוּמָא שְׁלֹמֹם. שֶׁר שְׁלֹמֹם, דָּא צַדִּיק, דְּאִיהוּ שְׁלָמָא דְּעֲלֵמָא, שְׁלָמָא דְּבֵיתָא, שְׁלָמָא דְּמִטְרוֹנִיתָא.

The Zohar explains that 'Mighty God (אל)' refers to the patriarchs that are the chariots for Chessed, Gevurah, and Tiferet. They connect to Binah as we understand from the verse;

Isaiah 9:5

"...וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלֹמֹם"

"... And His name will be called Wonderful, Counselor, Mighty God (אל), Everlasting Father, Prince of Peace."

'Wonderful' is the supernal wisdom, Chokmah. 'Counselor' is Binah that is the supernal river that continuously nourishes all levels below.

'God (אל)' is for Abraham, Chessed. 'Mighty גְּבוּר' is for Isaac. 'Everlasting Father אָבִי עַד' is for Jacob that holds the Right and the Left and brings balance. 'Prince of Peace שֶׁר שְׁלֹמֹם' is the righteous, Yessod that brings the peace from above to Malchut.

Lesson;

The choice for us is simple. We act with Chessed to connect to the Prince of Peace and not the 'Angry God'.

97. אֶתוּ רַבִּי זִזְקִיָּה וְרַבִּי יְהוּדָה, וְנִשְׁקוּ יְדוּי. בָּכוּ, 97. בָּאוּ רַבִּי חִזְקִיָּה וְרַבִּי יְהוּדָה וְנִשְׁקוּ אֶת יְדוּי. בָּכוּ וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרִי חָלַקְנוּ שְׂשָׁאֲלָנוּ אֶת זֶה. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שְׂאֵתָה שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ. דָּאֵת שְׂאֵרִי בְּזוּיָהּ.

Rabbi Chizkiya and Rabbi Yehuda were happy that they asked Rabbi Shimon about 'God is angry every day'. They kissed his hands, cried and praised the generation that Rabbi Shimon is among them.

98. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּתִיב. זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָיִי. תָּא זִזְי, זִזְיִיבִי עֲלֵמָא, עֲרַמִּין לִיהַּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, לְאַסְתַּלְקָא מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִשְׁלִי טז) אִישׁ תִּהְפֹּכֹת יִשְׁלַח מִדּוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף. מֵאֵן הוּא אֱלוֹף. דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא (דְּאִיהוּ אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם), כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (יִרְמִיָּה ג) אֱלוֹף נְעוּרֵי אֶתָּה. וְאֵינֹן (חִיִּיבִי) מִפְּרִישִׁין לְזֹאת מְזָה, דְּאִיהוּ שְׁלֵמָא דְּבֵיתָא, וְאֵינֹן זִזְיָא וְזָדָא.

98. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּתוּב זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָיִי. בָּא רָאָה, הֲרָשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם גּוֹרְמִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִסְתַּלַּק מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלִי טז) אִישׁ תִּהְפֹּכֹת יִשְׁלַח מִדּוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף. מִי הָאֱלוֹף? זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֶׁהוּא אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֱלוֹף נְעוּרֵי אֶתָּה. וְהֵם (הַרְשָׁעִים) מִפְּרִידִים אֶת זֹאת מְזָה, שֶׁהִיא שְׁלוֹם הַבֵּית, וְהֵם זִזְי וְזָדָא.

Leviticus 6:13

זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ עֲשִׂירֵת הָאֶפֶה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב.

"This is the offering of Aaron and his sons, which they shall offer to YHVH, beginning on the day when he is anointed: one-tenth of an ephah of fine flour as a daily grain offering, half of it in the morning and half of it at night."

The wicked of the world cause the Holy One Blessed be He to separate himself from the Shechina as we read in Proverbs 16:28

"אִישׁ תִּהְפֹּכֹת יִשְׁלַח מִדּוֹן וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֱלוֹף"

"A perverse man sows strife, And a complainer separates the best of friends."

The 'best of friends' 'אֱלוֹף' is the Holy One Blessed be He that is forced to disconnect from Yessod because of the wicked that disrupts the peace that is Yessod and the connection to the Shechina in Malchut is lost.

99. אֶתָּה אֶהְרֹן קָדִישָׁא וּבָנָיו, וְעַל יְדֵיהֶוּ מִתְקַרְבִּין תִּרְוִיָּהּ, וְאֵזְרוּגָה זֶה בְּזֹאת. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (וִיקְרָא טז) בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן וּבָנָיו. וְאֵינֹן מְזוּזָי לְמִלְכָּא קָדִישָׁא עֲלָאָה בְּמִטְרוּנִיתָא, וְעַל יְדֵיהֶוּ מִתְבָּרְכָן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּמִשְׁתַּכְּזוּין בְּרַכָּאן בְּכֻלָּהוּ עֲלֵמִין, וְאַשְׁתַּכְּזוּ כָּלָא זָדָא בְּכָל פְּרוּדָא.

99. בָּא אֶהְרֹן הַקָּדוֹשׁ וּבָנָיו, וְעַל יְדֵיהֶם נִקְרָבִים שְׁנֵיהֶם וּמִזְדוּגִים זֶה עִם זֹאת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב, בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. זֶה קֶרְבֶּן אֶהְרֹן וּבָנָיו. וְהֵם מְזוּזָיִם אֶת הַמִּלָּךְ הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן בְּגִבְרָה, וְעַל יְדֵיהֶם מִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּמוֹנִים וְנִמְצְאוֹת בְּרִכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְנִמְצָא הַכֹּל אֶחָד בְּלִי פְרוּד.

Aaron and his son, the priests, serve the Holy to unify Zeir Anpin and Malchut.

Leviticus 16:3

‘בְּזֹאת יָבֹא אֶהְרֹן, אֶל-הַקֹּדֶשׁ.’

“With this (זאת) Aaron will enter into the Holy”

The Zohar explains that ‘this’ is the Shechina in Malchut. The Shechina accompanies Aaron when he enters the Holy of Holies for the unification of YHVH, Zeir Anpin, and the Shechina. The High Priest does this process so he can draw Light for all the lower worlds without separation.

100. וְאִי תִיבֹא, אֲמַאי לָא כְּתִיב זֹאת קֶרֶבֶן, לְקֶרֶבֶא
זֹאת לְאַתְרִיהָ. לָאוּ הֵכִי, דְּהָא כְּהֵנָּא מַעֲיִלָא קָא עָרִי
לְאַיְתָאָהּ וְוִינָּא לָהּ לְכַנְסָתָא יִשְׂרָאֵל, עַד דְּמִטִּי לְהָא
זֶה, לְאַדְוִינָּא בְּזֹאת וּלְקֶרֶבֶא לִין כְּוֹדָא. וּבְגִין כִּד
כְּהֵנָּא אֲשִׁלִּים קֶרֶבֶנָּא וְקָרִיב וְוִינָּא, וְכָאָה זִוְלָקִיָּהוּן
בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי.

100. וְאִם תִּנְאֶמֶר, לָמָּה לֹא כָּתוּב זֹאת
קֶרֶבֶן, לְקֶרֶב זֹאת לְמַקְוֶמָּה? לֹא כִּד, שְׁהָרִי
הַכֹּהֵן מִמַּעַלָּה שׁוֹרָה לְהִבְיָא אֶת הַזִּוּיג לְכַנְסָתָא
יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂמִינִיעַ לָזֶה הָיָה לְזוּגוֹ עִם זֹאת
וּלְקֶרֶבֶם בְּאַחֵד, וְלִבְנֵי הַכֹּהֵן מְשֻׁלִּים אֶת
הַקֶּרֶבֶן וּמִקְרֵב אֶת הַזִּוּיג. אֲשֶׁרִי חִלְקִים בְּעוֹלָם
הָיָה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

In Leviticus 6:13 we read ‘this’ ‘זה’ in a male form and in Leviticus 16:3 ‘this’ ‘זאת’ is in a female form. Both places are related to the unification of Zeir Anpin and Malchut and the Zohar asks about the difference between them. Then explains that when the female form is used then it is related to the service that the priest makes to connect Malchut to Zeir Anpin, from lower to upper level. When the male form is used then it is related to the supernal priest that is Chessed of Zeir Anpin that connects Zeir Anpin to Malchut, from upper to lower level.

Lesson;

We can make the unification of Malchut to Zeir Anpin with our connection to the study of the Torah. We are the aspect of Malchut, a vessel, and the Torah and its channels of Light that is Zohar and studies of Kabbalah are the aspect of Zeir Anpin that brings blessings to our world.

Because of the Coronavirus pandemic that forced us into quarantine, we can't pray in Minyan and draw the Shechina for a higher level connection. This situation creates a great lack of Light in the world.

I am certain that there are many secret places in Israel that conduct prayers and maintain a connection to the Torah, Zeir Anpin, especially on Shabbat. They keep the flow of light and unification of the Shechina with Zeir Anpin and draw great light to the world.

The good side is that we may have the Mashiach in the world to balance the lack of Light and stop the world from its destruction. The other positive aspect is that the sages said that Mashiach would come if we are all with merits or if we are all without. The ‘huge’ absence of Light forms a giant empty vessel that would attract Mashiach to come and lead us from Darkness to Light and freedom.

I hope that each one of us, especially myself feel the pain of missing proper Shabbat services. We are just before Passover when we celebrate the event of breaking free from slavery. We are locked in our homes and B”H this year we will experience true freedom from all chaos.

At the end of reading the Haggadah of Pesach, we sing ‘לשנה הבאה בירושלים בנויה’, ‘Next year in the built Jerusalem’. These words express the desire to see Jerusalem rebuilt with the Holy Temple and Mashiach as king ruling with peace over the whole world.

101. רבי זשייא ורבי יוסי הוו אָלי מאוּשָׁא לטַבְרִיָה, אָמַר רבי זשייא, כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָזָר יִי בְּצִיּוֹן וְגו'. זֶאת מְנוּחָתִי וְגו', לְאֻמְנִין קָרָאן לְהָאִי זִבְרִיָּא כְּלָהּ דְּכּוּרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ (ס"א דציון איהו) רַזּוּמִי. וְהָכָא קָרָא נִזְקָבָא קָרָא לִיה.

101. רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים מאוּשָׁא לטַבְרִיָה. אָמַר רבי חייא, כְּתִיב (תהלים קלב) כִּי בָזָר יִי בְּצִיּוֹן וְגו'. זֶאת מְנוּחָתִי וְגו'. לְאֻמְנִין קָרָאן לְהָאִי זִבְרִיָּא כְּלָהּ דְּכּוּרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ (ס"א דציון איהו) רַזּוּמִי. וְהָכָא קָרָא נִזְקָבָא קָרָא לִיה.

Psalms 132:13,14

”כִּי בָזָר יִהְיֶה בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לּו'”

”זֶאת מְנוּחָתִי עַד־ עַד פֶּה אֲשֶׁב כִּי אֹתִיקָ”

”For YHVH has chosen Zion; He has desired it for His dwelling place:”

”This is My resting place forever; Here I will dwell, for I have desired it.”

Rabbi Chiya and Rabbi Yossi were walking from Usha to Tiberia. Rabbi Chiya quotes the verse above and says that this verse references Zion as a female when it says ‘זֶאת מְנוּחָתִי’ This (female form) in my resting place’.

Zion is a male name and is Yessod of Malchut. There are inner and outer aspects of Yessod of Malchut. The inner is called Zion with an aspect of Mercy. The outer is called Jerusalem and has the aspect of judgment.

102. אָמַר רבי יוסי, הָכִי שְׂמִיעַ לִי מִבּוֹצִינָא קְדִישָׁא, (אבל) בְּשַׁעֲתָא דְּזוּוּנָא אֲזִדּוּגָא כּוּזָא, לְאֻזָּאָה דְּהָא נִזְקָבָא אֲתַכְלִילַת בֵּיהּ בְּכָלְלָא זִדָּא, אֲתַקְרִי נִזְקָבָא בְּשֵׁמָא (דדכורא), דְּהָא כְּדִין בְּרַכָּאן דְּמִטְרוּנִיתָא אֲשַׁתְּכּוּזוּ, וְלֹא הָוִי בְּהּ פְּרִישׁוּתָא כְּלָל. וְעַל דָּא לְמוֹשֶׁב לוֹ כְּתִיב. וְכְתִיב כִּי בָזָר יִי בְּצִיּוֹן, בְּצִיּוֹן דְּיִיקָא, בְּהֵהוּא דְּאִית בְּגוּיָה דְּשִׁרְיָא בֵּיהּ, וְלֹא כְּתִיב לְצִיּוֹן. וְכָלָא זִדָּא, בִּין דְּקָרָא לְהָאִי בְּשֵׁמָא דְּדְּכּוּרָא, וּבִין דְּקָרָא לְהָאִי בְּשֵׁמָא דְּנִזְקָבָא כָּלָא זִדָּא וּבְדִרְגָּא זִדָּא קִיָּמִין.

102. אָמַר רבי יוסי, הָכִי שְׂמִיעַ לִי מִבּוֹצִינָא קְדִישָׁא, (אבל) בְּשַׁעֲתָא דְּזוּוּנָא אֲזִדּוּגָא כּוּזָא, לְאֻזָּאָה דְּהָא נִזְקָבָא אֲתַכְלִילַת בֵּיהּ בְּכָלְלָא זִדָּא, אֲתַקְרִי נִזְקָבָא בְּשֵׁמָא (דדכורא), דְּהָא כְּדִין בְּרַכָּאן דְּמִטְרוּנִיתָא אֲשַׁתְּכּוּזוּ, וְלֹא הָוִי בְּהּ פְּרִישׁוּתָא כְּלָל. וְעַל דָּא לְמוֹשֶׁב לוֹ כְּתִיב. וְכְתִיב כִּי בָזָר יִי בְּצִיּוֹן, בְּצִיּוֹן דְּיִיקָא, בְּהֵהוּא דְּאִית בְּגוּיָה דְּשִׁרְיָא בֵּיהּ, וְלֹא כְּתִיב לְצִיּוֹן. וְכָלָא זִדָּא, בִּין דְּקָרָא לְהָאִי בְּשֵׁמָא דְּדְּכּוּרָא, וּבִין דְּקָרָא לְהָאִי בְּשֵׁמָא דְּנִזְקָבָא כָּלָא זִדָּא וּבְדִרְגָּא זִדָּא קִיָּמִין.

Rabbi Yossi says that the ‘Holy Candle’, who is Rabbi Shimon, explains that when Malchut is in unification with Zeir Anpin, she becomes one with him and is called with the male name. Without unification, Malchut is empty and incomplete. When in unification with Z”A she is filled with blessings and becomes fulfilled. For this reason the verse states ‘He has desired it (Zion) for His dwelling place’ in a male form. When the Torah refers to Zion as male or female it’s the same because they are on the same level.

103. (פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאִמְרָא), וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים פז) וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ. זִדָּא לְדִינָא, וְזִדָּא לְרַזּוּמִי. כִּד מִזְדּוּנָא כּוּזָא בְּזוּוּנָא זִדָּא, כְּדִין צִיּוֹן אֲקָרִי, וְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אֲשַׁתְּמוּדַע, וְאֲשַׁתְּכּוּזוּ דְּדָא בְּדָא תְּלִיָּא.

103. (פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאִמְרָא), וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים פז) וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ. זִדָּא לְדִינָא, וְזִדָּא לְרַזּוּמִי. כִּד מִזְדּוּנָא כּוּזָא בְּזוּוּנָא זִדָּא, כְּדִין צִיּוֹן אֲקָרִי, וְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אֲשַׁתְּמוּדַע, וְאֲשַׁתְּכּוּזוּ דְּדָא בְּדָא תְּלִיָּא.

Psalms 87:5

”וּלְצִיּוֹן יֵאמָר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא יְכַוְנֶנָּה עָלֶיהָ”

“And of Zion, it will be said, “This one (אִישׁ) and that one (וְאִישׁ) were born in her, And the Highest Himself shall establish her.”

The verse uses the word ‘אִישׁ’ twice in reference to Zion. One for the aspect of judgment and one for the aspect of mercy. The aspect of the judgment is called Jerusalem. When Z”A and Malchut are in unification, Yessod of Malchut is called Zion. Zion and Jerusalem are dependent on each other because Zion is the inner aspect and Jerusalem is the outer aspect of the unification.

Lesson;

The sacred language of the Torah is Hebrew and male and female forms are significant to express the inner spiritual aspect, giving us a greater understanding of the flow of light from a male that is a channel of light to the female that is a vessel and receiver of Light.

Zion is the connecting point of Yesod of Malchut. It is called “Mount Zion” because it is the higher level where we can see the Light. It is the center of the world. The first letter of יסוד, Yessod, is Yod to tell us that it includes the light from the highest level. Jerusalem is Malchut and the vessel that needs the Light from above to be complete. Jerusalem of the lower level is dark without the light from the ‘Mount of Zion’ that brings fulfillment. Without the Holy Temple and the constant flow of Light to the world, Jerusalem is in a state of ‘sickness’. That is why Jerusalem is a code word for the soul’s yearning for the light, feeling sick without it. This aspect is revealed from the name itself.

Jerusalem, ‘ירושלם’ is numerically 586, same as ‘Shofar,’ שופר, which is the aspect of connection to the upper levels.

The actual pronunciation of the name is ‘Yerushalayim’ that normally requires the letter Yod ‘ to be present just before the last letter of the name. Instead, we find only the ‘chirik’ which is a vowel that comes under the Yod to guide us to proper pronunciation. Interesting point is that the English word ‘Jerusalem’ is pronounced like the Hebrew name ‘ירושלם’ without the Yod.

We find in the Bible 622 times the incomplete form of the name ‘ירושלם’ and only five times the complete and proper form of the name ‘ירושלים’.

The five times the name appears is related to the Holy aspect of Jerusalem.

The letter Yod ‘ represents the Light from Keter and Chokmah and the name without the Yod that appears 622 times in the Bible has the numerical value of the word בכתר, ‘in Keter,’ revealing where to find the missing Light that Jerusalem, ‘ירושלם’ needs in order to be ‘healthy.’

B”H we will see the return of YHVH to ‘Zion’, Yessod, and unify with Jerusalem, Malchut to connect us to the Light of Keter and Mashiach.

This will fill the vessel of ‘ירושלם’ with the Missing Yod and Jerusalem will be filled with Light that will remove darkness from the world.

104. פֶּתוּז רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, כְּתִיב (וִיקְרָא 104. פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, כְּתוּב (וִיקְרָא

(כ) וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם (דף ל"א ע"ב) וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים. מֵאֵן דְּמִקְדָּשׁ גְּרָמִיָּה מְלָרַע, מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָלָא. מֵאֵן דְּמִסְאִיב גְּרָמִיָּה מְלָרַע, מְסַאֲבִין לִיה מְלַעֲיָלָא. מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָלָא יְאוּת, דְּהָא קְדוּשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה

(ב) וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים. מֵאֵן דְּמִקְדָּשׁ גְּרָמִיָּה מְלָרַע, מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָלָא. מֵאֵן דְּמִסְאִיב גְּרָמִיָּה מְלָרַע, מְסַאֲבִין לִיה מְלַעֲיָלָא. מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָלָא יְאוּת, דְּהָא קְדוּשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה

נָאָה, שְׁהָרִי קְדָשָׁת רַבּוֹנוֹ שׁוֹרָה עָלֶיהָ, אֲבָל

שְׂרִיא עָלֶיהָ, אֲבָל מִסָּאבִין לִיה מֵאֵן אֶתֶר. וְאִי תִימָא מְטַמְּאִים אוֹתוֹ מֵאִיזָה מְקוֹם? וְאִם תֵּאמַר מְלַמְעָלָה, וְכִי טַמְאָה שׁוֹרָה מְלַמְעָלָה? מְלַמְעָלָה, וְכִי מִסָּאבּוּתָא שְׂרִיא לְעִילָא.

Leviticus 20:7

“וְהִתְקַדְּשִׁיתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם”

“You shall consecrate yourselves therefore and be holy, for I am YHVH your God.”

Rabbi Yossi says that he who sanctifies himself in the lower world, he is sanctified from above because of his connection to the holiness of YHVH. He who defiles himself below is defiled from above. The latter raises the question; ‘is there impurity above?’

105. אָמַר רַבִּי זוֹרִיא, הֵינְנוּ דְתַנִּינָן, בְּעוֹבְדָא דְלִתְתָא וְאֵתֶר עוֹבְדָא לְעִילָא. אִי עוֹבְדָא דְלִתְתָא הִיא בְּקָדוּשָׁה, אֵתֶר קָדוּשָׁה לְעִילָא, וְאֵתִי וְשְׂרִיא עָלֶיהָ, וְאֵתֶרֶדֶשׁ בֵּיתָהּ. וְאִי אִיהוּ אִסְתָּאב לְתִתָּא, אֵתֶר רִוּוּן מִסָּאבּוּתָא לְעִילָא, וְאֵתִי וְשְׂרִיא עָלֶיהָ, וְאִסְתָּאב בֵּיתָהּ. דְּהָא בְּעוֹבְדָא תִלְיָא מִלְתָּא.

105. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, זֶה שְׁשִׁנְנוּ, בְּמַעֲשָׂה שְׁלִמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשָׂה שְׁלִמְעָלָה. אִם הַמַּעֲשָׂה שְׁלִמְטָה בְּקָדְשָׁה, מִתְעוֹרֶרֶת קָדְשָׁה לְמַעְלָה, וּבָאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו וּמִתְקַדֵּשׁ בָּהּ. וְאִם הוּא מְטַמֵּא לְמַטָּה, מִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ טַמְאָה מְלַמְעָלָה, וּבָאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו וְנִטְמָא בָּהּ, שְׁהִי הַדְּבָר תִּלְיָא בְּמַעֲשָׂה.

Rabbi Chiya says that as we learned before an action below draws a parallel action from above. If the action is in holiness, a holy light from above comes down and bestowed on that person. If he defiles himself then an impure spirit comes down and defiles him. It depends on the action of the person.

106. דְּהָא לִית כֹּחַ טַב וּבִישׁ, קָדוּשָׁא וּמִסָּאבּוּתָא, דְּלִית לִיה עֲקָרָא וְשְׂרִישָׁא לְעִילָא. וּבְעוֹבְדָא דְלִתְתָא אֵתֶר עוֹבְדָא דְלְעִילָא, מִזֶּה דְתִלְיָא בְּעוֹבְדָא, בְּעוֹבְדָא אֵתֶר לְעִילָא, וְאֵתֶרֶבִיד עוֹבְדָא. וּמִזֶּה דְתִלְיָא בְּמִלְיָן, בְּמִלְיָן. כִּד אֵתֶרֶזֶר בְּמִלְיָה, אֵתֶרֶר הָכִי לְעִילָא.

106. שְׁהִי אֵין לָךְ טוֹב וָרָע, קָדְשָׁה וְטַמְאָה, שְׂאִין לָהֶם עֲקָר וְשְׂרִישׁ לְמַעְלָה, וּבְמַעֲשָׂה שְׁלִמְטָה מִתְעוֹרֵר מַעֲשָׂה שְׁלִמְעָלָה. מִזֶּה שְׁתִּלְיָא בְּמַעֲשָׂה, בְּמַעֲשָׂה מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה וְנַעֲשָׂה מַעֲשָׂה. וּמִזֶּה שְׁתִּלְיָא בְּדְבָרִים, בְּדְבָרִים. כְּשִׁנְגִיר בְּדְבָר, מִתְעוֹרֵר כֹּחַ לְמַעְלָה.

There is no holiness or impurity that doesn't have a root in the upper levels. An action below awakens an action above. Whatever depends on the action, awakens the root above and manifests below. Whatever depends on words, comes out in speaking. The spoken words below awaken a force above.

Lesson;

We are the cause of everything in our lives. Any action in this invites a force from the related spiritual root. The words we use draw a force from above that supports the manifestation of the words.

The lesson is simple and there's no need to expand, basically “Your life is in your hands and mouth”

To have a good future be positive today with your words and actions. Even in difficult times, we must adhere to the rule that doing good today, brings a good day tomorrow. The fact is that today is the future of yesterday and we do good today then our future is guaranteed to be good.

If the day looks dark, seek the Light and you will find it.

107. ואי תימא, מלה מזה אתער. אלא הכי כתיב, (ישעיה נח) ודבר דבר. והוא דבר, אתער מלה אורא לעילא, דאקרי דבר. (הושע א) דבר יי אשר היה. (שמואל א, ג) ודבר יי היה יקר. (תהלים לג) בדבר יי שמים נעשו. דהא תנינן, ההיא מלה סלקא, ובקע רקיעין, עד דסלקא (ס"א דאטיישובא) בדוכתיה, ואתער מזה דאתער, אי טב, טב. אי ביש, ביש. ועל דא כתיב, (דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע. מכל דבר רע.

Psalms 33:6

”בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.”

“By the word of YHVH the heavens were made, And all the host of them by the breath of His mouth.”

The spoken words create an awakening in the higher levels. The words go up and cause a positive or negative reaction according to the words we utter to the world.

Because of our ability to draw energy from above were told in Deuteronomy 23:10

”כי תצא מחנה על איבך ונשמרת מכל דבר רע”

“When the army goes out against your enemies, then keep yourself from every bad thing (דבר).”

The word ‘thing’ in Hebrew דבר is the root for דיבור ‘speaking’. This verse puts the responsibility for the outcome on us. We have the control to keep away from bad outcomes by using words from the pure side.

108. ד' מינין בלולב, ואינון שבעה. ואי תימא ד' מינין אינון. לאו הכי, אלא ארבעה זינהו ואינון מתפרשין לתלתא אוורגין. ובעובדא דלהון אתערו שבעה אוורגין לעילא, לאוטבא עלמא בכמה סטריין.

The Lulav that we use in the holiday of Sukkot has the four species with seven parts; three myrtle branches, two willow branches, a palm branch and Etrog (citrus fruit).

When we take them together to follow the precept in the Torah we awaken the other seven forces from above that are the seven Sefirot; Chesed, Gevurah, and Tiferet for the three myrtle branches. Netzach and Hod for the two willow branches. The palm branch is for Yessod and the Etrog is for Malchut. The seven draw Light from the seven sefirot to benefit the world below.

109. כנסת ישראל, אף על גב דאיהי בכלל, מתברכא בשית, (ס"א ולא תברכא מאינון שית) ומנוזלא דעמיקא דמבוטא, דנגיד ולא פסיק לעלבין מימיו דנגידא (ס"א מלנגדא) עליהו, וינקא

109. כנסת ישראל, אף על גב דאיהי בכלל, מתברכא בשית, (ס"א ולא תברכא מאינון שית) ומנוזלא דעמיקא דמבוטא, דנגיד ולא פסיק לעלבין מימיו דנגידא (ס"א מלנגדא) עליהו, וינקא

שמשום שהיא בת לעולם העליון ולתחתון, היא מתברכת מהם בהתעוררות הזו. שהרי בשעה שנסת ישראל מתברכת מהם, כל העולמות מתברכים, ועל כן סובבים את המזבח, כמו שנתבאר.

לבת. והיא בגין דאיהי בת לה לעלמא עלאה ותתאה, אתברכא מנייהו באתערותא דא. והא בשעתא דנסת ישראל אתברכא מנייהו, כלהו עלמין אתברכן. על דא סובבים את המזבח כמיה (כ"ד ע"ב) דאתמר.

Even though Malchut is part of the seven, it draws the blessings from the six sefirot above her. The well of blessings is Binah and the six sefirot are the rivers that continue the blessings from Binah to Malchut.

During the holiday of Sukkot, we make seven rounders with the Torah They are called in Hebrew 'Hakafot' and this is the way to draw the Light from the sefirot above to fill Malchut with all the blessings it needs.

Lesson;

The Holy Ari teaches us that every word we speak out creates an angel with a positive or negative force.

Tzadikim minimize the words they speak and when they do speak it's only related to holiness and helping others. Rav Kanievski who is a great Tzadik in Israel blesses people with one word that is the initials of his blessings. This short word creates a powerful angel that carries the blessings to the person and people he blesses.

Most of us are not on a level of such Tzadik but if we speak only positive words, we become a creator of good angels that protect and support us as we need.

110. ועוד, בהתעוררות הזאת מתברכים כל הששה במים להנות בו, וכלם שואבים מהמעין של היין (של הים) (של המים) (של הנחל) העמק של הכל לרדת לעולם. ומשום כך צריכים כלם לחים ולא יבשים, למשך ברכות לעולם, משום שהאילנות הללו כלם לחים תמיד, והעלים שלהם נמצאים תמיד, וזמן השמחה שלהם בזמן הזה.

110. ועוד באתערותא דא, שיתא כלהו מתברכא במיא, לאסתפקא ביה, ואשתאבין כלהו ממובעא דיינא (ס"א דימא) (דמיא) (ס"א דנחלא) עמיקא דכלא, לנזותא לעלמא. ובגין כך, בעיין כלהו לזוין ולא יבשין, לאמשכא ברכאן לעלמא, בגין דאילני אלן, כלהו לזוין תדירא, וטרפין דלהון משתכוזין תדירא, וזמן נזדותא דלהון בהאי זמנא.

When using the Lulav and its four species we awaken the light from Binah that is the aspect of water to flow down and nourish all lower levels. For that reason, the four species should be fresh and not dry so they can channel the water/blessings from Binah. The trees of myrtle, Willow and Palm are always fresh, summer or winter and the time of their joy is the seven days of Sukkot.

111. ושנינו בספרו של רב המנונא סבא, שהרי אותו כח שהפקד על האילנות הללו, כל אחד ואחד מאלו לא נוטל ברכות של שמחה למעלה, אלא בזמן הזה. והשמחה שלהם כלם למעלה, ושמחת האילנות הללו למטה, כלם בזמן הזה הוא. וההתעוררות שלהם באותם קדושי המלך תלויים. וכשישראל נוטלים אותם, הכל מתעורר

111. ותניין בספרא דרב המנונא סבא, דהא ההוא זיילא דאתפקדא על אילנין אלן, כל זוד וזוד מאלן, לא נטיל ברכאן דזודותא לעילא, אלא בזמנא דא. וזודותא דלהון כלהו לעילא, וזודותא דאילנין אלן לתתא, כלהו בזמנא דא הוא. ואתערותא דלהון באינין קדישי מלכא תלויין. וכד ישראל נטלי לון, כלא אתער

בְּזִמְנָא דָּא, וְעֵלְמָא מִתְבָּרְכָא, (ס"א לַכִּנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָא הַזֶּה, וְהָעוֹלָם מִתְבָּרֵךְ (לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבָּרֵכֶת) לְהוֹרִיק בְּרָכוֹת לְעוֹלָם.

We learn in the book of Rav Hamnuna Sava that the force that was appointed over the trees of the four species is not activated to draw blessings on during the seven days of the holiday.

When the Israelites follow the precept of using and making the blessings on the Lulav, the special light of the holiday is awakened from the upper levels and nourishes this world.

112. כְּתִיב (תהלים כט) קוֹל יי' עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דָּא אֲבִרְהֵם. קוֹל יי' בְּכֹז: דָּא יַעֲזֹק. קוֹל יי' בְּהֶדְר: דָּא יַעֲקֹב. קוֹל יי' שׁוֹבֵר אֲרָזִים: דָּא נִצָּח. קוֹל יי' וְזוֹעֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: דָּא הוֹד. קוֹל יי' יוֹזִיל מִדְּבָר: דָּא צַדִּיק. קוֹל יי' יוֹזִיל אֵילוֹת: דָּא צַדִּיק. וְכִלְהוּ מִתְגַּדְּלֵי עַל יָמָא (מִיָּא) וְאֶתְשַׁקִּיין בְּמִיָּא, לְגַדְלָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ. וְכִלְהוּ הָנִי מִתְעָרִי בְּרַכָּאן לְעֵלְמָא, מִדְּהוּא שְׁקִי, דְּאֶתְשַׁקִּיין כִּלְהוּ.

112. פְּתוּב, (תהלים כט) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זֶה אֲבִרְהֵם. קוֹל ה' בְּכֹז – זֶה יַעֲזֹק. קוֹל ה' בְּהֶדְר – זֶה יַעֲקֹב. קוֹל ה' שׁוֹבֵר אֲרָזִים – זֶה נִצָּח. קוֹל ה' חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ – זֶה הוֹד. קוֹל ה' יוֹזִיל מִדְּבָר – זֶה צַדִּיק. קוֹל ה' יוֹזִיל אֵילוֹת – זֶה צַדִּיק. וְכָלֵם גְּדָלִים עַל הַיָּם (הַמַּיִם) וְנִשְׁקִים בְּמַיִם כְּדֵי לְגַדֵּל. וְהוּא שְׁכָתוּב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ. וְכָל אֵלֶּה מְעוֹרְרִים בְּרָכוֹת לְעוֹלָם מֵאֲוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה שְׁכָלֵם מִשְׁקִים.

Psalms 29:3

“קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הָרָעִים יְהוָה עַל מֵימֵי רַבִּים.”

“The voice of YHVH is over the waters; The God (אל) of glory thunders; YHVH is over many waters.”

This ‘voice’ of YHVH is Chessed.

Psalms 29 describes seven voices of YHVH. They represent the seven Sefirot from Chessed to Malchut. The seven sefirot receive their ‘water’ from the ‘sea’ that is Binah, which is the source that ‘irrigates’ this world with blessings.

Lesson;

We sing this Psalm when we return the Torah back into the ark after the Torah reading on Shabbat. The reading is done by calling seven men to make a blessing and read the Torah or let an experienced Torah reader read instead. The Torah portion is divided into seven readings to allow us to connect to the seven Sefirot and the Tree of Life. The song that we sing while the Torah goes back into the Ark adds another elevation and connects the entire congregation to the light of Binah and Zeir Anpin.

113. תָּא זִוּי, הָנִי שִׁבְעַ קָלִין, תְּלִין בְּמִלְּהַ דְּפּוּמָא בְּשָׁאָר יוֹמֵי שְׁתָּא, וְהִשְׁתָּא, לָא תְּלִין אֶלָּא בְּעוֹבְדָא, וְאֵין עוֹבְדָא קָא בְּעִינָן, וְלָא מִלְּהַ. בְּגִין דְּבִזְמָנָא דָּא, מְבָרֵךְ לְכָל שְׁתָּא.

113. בָּא רָאָה, שְׁבַעַת הַקּוֹלוֹת הִלְלוּ תְּלוּיִים בְּדְבוּר הַפָּה בְּשָׁאָר יְמֵי הַשָּׁנָה, וְעָבְשׁוּ אֵין תְּלוּיִים אֶלָּא בְּמַעֲשֵׂה, וְאֵין צְרִיכִים מַעֲשֵׂה, וְלֹא דְבוּר, מִשּׁוּם שֶׁבְּזִמְנָא הַזֶּה מְבָרֵךְ אֶת כָּל הַשָּׁנָה.

114. בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְּזוּגָא, הוּא סִיּוּמָא דְּדִינָא דְּעֵלְמָא, וּפְתִיקִין נְפִיקִין מִבֵּי מִלְּכָא, וְגַבְרִין מִתְעָרִי וּמִסְתִּיקִין

114. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל הַחֹג, הוּא סִיּוּם הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, וְהַפְתָּקִים יוֹצֵאִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ,

והגבורות מתעוררות ומסתתרות ביום הזה, וערבי נחל (תלויים) בהם. וצריכים לעורר גבורות למים, ולהקיף שבע פעמים כדי לרדות את המזבח הזה מהמים של יצחק, משום שהבאר הזו של יצחק מתמלאת מים, וכשמתמלאת, כל העולם מתברך במים.

115. וביום הזה צריכים גבורות למים, ולסים אותה אחר כך, שהרי ביום הזה מסתים הדין, ומשום כך צריכים לחבט אותם בקרקע שלא ימצאו, שהרי זהו יום של התעוררות וסים. ולכן התעוררות וסים הוא שעושים בערבי נחל.

116. אמר רבי חייא, ודאי כך הוא, ויפה. וערבי נחל, מהצד של נחל יוצאות גבורות. וביום הזה מתעוררים ומסימים. ביום הזה כתוב, (בראשית כו) וישב יצחק ויחפר את באר המים. באר המים. באר כתוב חסר. וישב, מה זה וישב? אלא היום הראשון של החדש, ראשית הדין היה בכל העולם, ויצחק עומד לכסא לדון את העולם. ביום הזה, וישב יצחק, לעורר דינים ולסים דינים. ויחפר את באר המים, להריק גבורות לכנסת ישראל לעורר את המים, שהרי מים יורדים לעולם בגבורות.

117. ומשום שהגבורות הללו אין יורדות אלא בעננים, ויום המענן לא נחה רוחם של עמדי העולם, רק משום שהעולם צריך אותם. מה הטעם? משום שהעולם נברא בדין, והכל כך צריך. משום כך הכל תלוי במעשה. ועל כן הכהן במעשה ובתקון שהוא עושה למטה, מתעוררים עליונים ותחתונים לתקן אותם, והם מתתקנים על ידו.

118. אמר רבי יוסי, הרי שנינו, הערבה שדומה לשפתים ביום הזה, ומה היא? אמר רבי חייא, אף על גב שולדרש הוא בא, כך זה ודאי. שהרי ביום הזה זה תלוי בשפתים, ביום הזה מצוה המלך לתת פתקים לממנה,

בהאי יומא, וערבי נחל (תלוי) בהו. ובעינן לאתערבא גבורין למימא. ולסורא ז' זמנין, לרואה להאי מזבח, ממימא דיצחק, בגין דאתמלא מימא האי בירא דיצחק, וכד הוא אתמלא, כל עלמא אתברכא במימא.

115. ובהאי יומא גבורות בעינן למימא, ולסיימא לון לבתר, דהא (דף ל"ב ע"א) בהאי יומא מסתיימי דינא. ובגין כך בעינן לבטשא לון בארעא, ולסיימא לון דלא מישתכוז, דהאי יומא אתערותא וסיימא הוא. ועל דא אתערותא וסיימא הוא דעבדינן בערבי נחל.

116. אמר רבי זוויא ודאי הכי הוא, ושפיר. וערבי נחל, מסטרא דנחל, נפקי גבוראן. ובהאי יומא מתערי ומסיימי. בהאי יומא כתיב, (בראשית כו) וישב יצחק ויחפר את באר המים. באר המים. באר כתוב חסר. וישב, מהו וישב. אלא יומא קדמא דירוא, עירותא דדינא הוה בכל עלמא, ויצחק קיימא לכורסיי למיידן עלמא. בהאי יומא, וישב יצחק לאתערבא דינן ולסיימא דינן. ויחפר את באר המים, לארעא גבורין לכנסת ישראל, לאתערבא למימא, דהא מימא בגבורין נזותין לעלמא.

117. ובגין דאלין גבורין, לא נזותין אלא בעיבא, ויומא דעיבא לא נזיתא רוזיהון דקיימי עלמא, אלא בגין דעלמא אצטריר להו. מאי טעמא. בגין דעלמא בדינא אתברי, וכלא בעיא הכי. בגין כך כלא בעובדא תליא מלתא. ועל דא, כהנא בעובדא ותקונא דאיהו עביר לתתא, אתערו עלאין ותתאין לתקנא לון, ובמתקני על ידי.

118. אמר רבי יוסי דא תנינן, הערבה דרמימא לשפוןן בהאי יומא, ובמימא היא. אמר רבי זוויא, אף על גב דלדרשא הוא דאתי, הכי הוא ודאי. דהא בהאי יומא בשפוןן תליא, בהאי יומא פקיד מלכא למייהב פתקין

והדינים מסתמים, ונסתם לשון הרע מהעולם. ביום הראשון של החדש הוא ראשית הדין, והסיום הוא ביום הזה, והרי נתבאר.

119. בא ראה, ביום הזה העמים עובדי עבודה זרה משלימים ומסמים את הברכות שלהם ושורים בדין, וישראל ביום הזה מסמים את הדינים שלהם ושורים בברכות, שהרי ליום אחר עתידים להשתעשע עם המלך, לטל ממנו ברכות לכל השנה, ובאותה שמחה לא נמצאים עם המלך, רק ישראל לבדם. ומי שיושב עם המלך ונוטל אותו לבדו, כל מה שרוצה שואל, ונותן לו. ועל כן ישראל מתחילים, ועמים עובדי עבודה זרה מסמים. ועל כן כתוב, (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה' וגו'.

120. אמר לו, הרי אני רואה את עשו בשלוח, במלכות, בכרכים עליונים, ושולט על העולם, ואתה אמרת ואשים את הריו שממה? אמר לו, בכל מקום זה כך, כיון שהמלך הקדוש גזר גזרה ושם אותה גזרה בפנק שלו, הכתוב מעיד כמו שנעשה. ועל כן ואשים את הריו שממה, שהרי שמתי את זה בפנק שלי, וכן כל אותן טובות שגזר על ישראל, שכתוב (יחזקאל יז) אני ה' דברתי ועשיתי.

121. וזאת תורת האשם וזאת תורת המנחה וזאת תורת זבח השלמים וזאת תורת החטאת. רבי יצחק אמר, הרי פרשוה, אם למטה – זו בכל, ואם למעלה – זו בכל. ומי שמשתדל בתורה, נוטל אותה לחלקו בכל ונאחז בכל הצדדים, ולא צריך להקריב קרבן על נפשו, והרי נתבאר.

122. רבי יצחק פתח, (ירמיה ב) הכהנים לא אמרו איה ה' ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי. הכהנים – אלו הכהנים שמשמשים בכהנה גדולה, ומקריבים דברים

לסגטירא, ומסתיימי דינין, ואסתים לישנא בישא מעלבא. ביומא קדמא דירוזא שירותא דדינא הוא, וסיומא הוא בהאי יומא. והא אתמר.

119. תא וזוי, ביומא דא שלמין ומסיימי עמין עובדי עבודה זרה ברכאן דלהון, ושראן בדינא. וישראל ביומא דא מסיימי דינין דלהון ושראן בברכתא. דהא ליומא אזורא זמין לאשתעשעא במלכא, לנטלא מיניה ברכאן לכל שתא, ובהוא זדוותא לא משתכזי במלכא אלא ישראל בלזודייהו. ומאן דתיב עם מלכא, ונטל ליה בלזודייהו, כל מה דבעי שאיל, ויהיב ליה. ועל דא ישראל שראן, ועמין עובדי עבודה זרה מסיימי. ועל דא כתיב, (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה' וגו'.

120. אמר ליה, הא זמיןא ליה לעשו בשלוח, במלכו, בכריכן עלאין, ושליט על עלבא, ואת אמר ואשים את הריו שממה. אמר ליה, בכל אתר הכי הוא. כיון דמלכא קדישא גזר גזרה, ושוי ההיא גזרה בפתקיה, קרא אסיהד כמה דאתעבד. ועל דא ואשים את הריו שממה, הא שויתי בפתקא דיכלי. וכן כל אינן טבן דגזר עליהו דישראל, דכתיב, (יחזקאל יז) אני ה' דברתי ועשיתי.

121. (ויקרא ז) וזאת תורת האשם וזאת תורת המנחה וזאת תורת זבח השלמים וזאת תורת החטאת. רבי יצחק אמר, הא אוקמוה אי לתתא דא בכלא. אי לעילא דא בכלא. ומאן דאשתדל באורייתא, נטלא לזולקיה בכלא, ואתאזיז בכל סטרין, ולא בעי לקרבא קרבנא על נפשיה, והא אתמר.

122. רבי יצחק פתח, (ירמיה ב) הכהנים לא אמרו איה ה' ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי. הכהנים, אלן כהנים דמשמשין בכהונה גדולה, ומקריבין דברים קדישין לאתרייהו, ומיזודין יזודא כל

קדושים למקומם, ומיחדים היחוד כל אחד ואחד בראוי. ותפשי התורה, מי הם תפשי התורה? וכי כהנים אינם תופשי התורה? אלא אלו הם הלויים שתופשים את הכנורות, שבאים מצד של התורה, והתורה נתנה מהצד שלהם, והם ממנים על השבב של תשבחתו של המלך הקדוש ליחד אותו יחוד שלם בראוי. והרעים פשעו בי – אלה הם גדולי העמים, שהרי רועים את העם כמו רועה שמנהיג את צאנו.

123. ואלה הם שלש דרגות שצריכות תמיד להמצא על הקרבן למצא רצון למעלה ולמטה ושימצאו ברכות בכל העולמות. הכהן מקריב קרבן, ומתבונן ליחד את השם הקדוש בראוי ולעורר את הצד שלו, והלויים מתבוננים בשיר לעורר את הצד שלהם ולהכליל בצדו של הכהן, וישראל מכוון לבו ורצונו לתשובה שלמה ונכנע לפני המלך הקדוש, וזה נוטל הכל ומתכפר חטאו, ונמצאת שמחה בעליונים ובתחתונים.

124. רבי יהודה פתח, (תהלים קד) המקרה במים עליותיו וגו'. כשבא הקדוש ברוך הוא את העולם, הוציא אותו מתוך מים, וסדר אותו על המים. מה עשה? חלק את המים לשנים, מחצית למטה ומחצית למעלה, ועשה מהם מעשים. מהמחצית התחתונה עשה ותקן את העולם הזה וסדר אותו על המחצית הזאת, ותקן אותו למעלה עליהם, זהו שכתוב (שם כד) כי הוא על ימים יסדה. ואת המחצית האחרת העלה למעלה וסדר בו את התקרות העליונות, זהו שכתוב המקרה במים עליותיו וגו'.

125. ועשה רקיע בין שני החצאים הללו, זהו שכתוב (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים וגו'. ועליהם תקן וסדר עליונים קדושים מתוך טפות טפות ברוח שנגזרה בתאר (במאור) (וסדר מלאכים עליונים

וזה וזה כדקא וזו. ותופשי התורה מאן אינן תופשי התורה, וכי כהני לאו תופשי התורה זינהו. אלא, אלן אינן ליואי, דתפשי בכנורות, דאתין מסטרא דאורייתא. ואתייהיבת מסטרא דלהון אורייתא. ואינן ממונן על שבזא דתושבזותא דמלכא קדישא, ליוזרא ליה יוזרא שלים כדקא יאות. והרועים פשעו בי. אלן אינן רברבי עמא, דאינן רעין לעמא, פרעיא דמדבר עאניה.

123. ואלן אינן ג' דרגין, דבעיא לאשתכחא תדיר על קרבנא, לאשכחא רעוא לעילא ותתא, ולאשתכחא ברכאן בכלהו עלמין. כהנא מקריב קרבנא, ואתכונן ליוזרא שמא קדישא כדקא וזו, ולאשתכחא סטרא דילה. וליואי אתכונן בשיר, לאשתכחא סטרא דלהון, (דף ל"ב ע"ב) ולאשתכחא דכהנא. וישראל אתכונן לבא ורעותא כתיובתא שלימותא, ואתכנע קמי מלכא קדישא, והאי נטיל כלא, ואתכפר זוהביה, ואשתכחז וזדוותא בעלאי ותתאי.

124. רבי יהודה פתח, (תהלים קד) המקרה במים עליותיו וגו'. קודשא בריך הוא כד ברא עלמא, מזו מיא אפיק ליה, וסדר ליה על מיא. מה עבד. פלג מיא לתרין. פלגותא לתתא, ופלגותא לעילא. ועביר בנייהו עובדין, מפלגותא תתאה עבד ותקן עלמא דא, וסדר ליה על פלגותא דא, ואתקין ליה לעילא עלייהו. הך הוא דכתיב, (תהלים כד) כי הוא על ימים יסדה. ופלגו אזורא סלקיה לעילא, ותקר ביה תקראין עלאין, הך הוא דכתיב המקרה במים עליותיו וגו'.

125. ועבד רקיע בין תרין פלגותא אלן, הך הוא דכתיב (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים וגו', ועליהם אתקין וסדר עלאין קדישין מזו טיפי טיפי ברוזא דאתגזרא בבסיטא (ס"א בבוצינא) (ס"א וסדר

מלאכי עלאי קדישי, מגו רוחא דאתגזר מפומיה.) דכתיב, (תהלים לג) ובריון פיו כל צבאם. ובריון פיו כל צבאם.

126. ובאלין אתקין וסדר מוזרי תושבנותיה ביומא, ואתערבו בשלהובי אשא. ואינון גדודי זיילין, אמרין שירתא ביומא, תושבון בצפרא, וזמירן ברמישא. כד מיטי ליליא, כלהו פסקי שירתא. לעילא מנייהו, גדודין דאשא, בשלהובא תקיף, קיימין ומריוזין אשא דאכלא, ואהדרי לאתרייהו.

127. ואית בסטרא אזורא, דתהומין סלקין אלן על אלן. ואית תהומא עלאה, ותהומא תתאה, ובכלהו שארן מאריהון דינין מסטרא דינא קשיא. ואית בגו סטרא דתהומא תתאה, שלהובן דאוקדין זיקין זורין, מומן על דינין דעלמא, לאוקדא לזייבא בנורא, דנגדי מההוא נהר דינור. וכלהו אשא, וזיוו דלהון אשא דלהיט, וקיימין בין עלאי ותתאי.

128. וכד תנא דמדבזא סליק, מתעברן וסלקין מההוא דרגא, דקיימין לשיצאה ולאובדא, וההוא נגידו דאשא תקיפא דנהר דינור, דאיהו תקיף ועלאה, אהדר לאתריה. וכלהו, מתהניין מתננא דמדבזא, בגין דאתתקנת לקבלי (o"א מדבחא) מלכא עלאה, ובגין כד מתהניין מניה, ואינון קרבין להכא. ותננא אזורא סליק, והא אוקימנא, לכל זוד וזוד, רעותא דכלא דסלקא לעילא, דאיהו זייוזא דרוזא, לגבי מלכא קדישא.

129. הא אתמר, דבמדבזא סלקא ואתנני אוריא"ל, כזיוו דזוד אריא תקיפא, רביע על טרפיה. והו זומאן כהני וישראל, וזודאן, דהו ידעין דאתקבל ברעא קמי מלכא קדישא. ואשא אזורא עלאה קדישא זוזית, לקבלא אשא תתאה, כדן בר נש אזיל (נ"א דחיל) ואודעע קמי מאריה, ותב בתיובתא שלימתא.

126. ובאלו תקן וסדר המזמרים את תשבתו ביום, והתערבו בשלהבות אש. ואותם גדודי הצבאות אומרים שירה ביום, תשבות בבקר וזמירות בערב. בשמגיע הלילה, כלם מפסיקים את השירה. מעליהם גדודי אש בשלהבת חזקה עומדים ומריחים אש אוכלת, וחוזרים למקומם.

127. ויש בצד האחר שתהומות עולים אלו על אלו, ויש תהום עליון ותהום תחתון, ובכלם שורים בעלי הדינים מצד של הדין הקשה. ויש בתוך צד התהום התחתון שלהבות ששורפות זיקים של אש הממנים על דיני העולם, לשרף את הרשעים באש שיוצאת מאותו נהר דינור. וכלם אש, ומראיהם אש לוהטת, ועומדים בין עליונים ותחתונים.

128. וכשעולה עשן המזבח, עוברים ועולים מאותה דרגה, שעומדים לכלות ולהאבד, ואותו זרם של של אש חזרה של נהר דינור, שהוא תקיף ועליון, חוזר למקומו, וכלם נהנים מעשן המזבח, משום שנתתקן כנגד (המזבח) המלך העליון, ומשום כך הם נהנים ממנו, והם קרבים לבאן. ועשן אחר עולה, והרי בארנו, לכל אחד ואחד, הרצון של הכל שעולה למעלה, שהוא נחת רוח למלך הקדוש.

129. הרי נתבאר שבמזבח עולה ונראה אוריא"ל, כמו מראה של אריה חזק רובץ על טרפו, והיו הכהנים וישראלים רואים ושמחים, שהיו יודעים שהתקבל ברצון לפני המלך הקדוש, ואש אחרת עליונה קדושה יורדת כנגד האש התחתונה, ואז אדם הולך (נ"א) ומדעזע לפני אדונו ושב בתשובה שלמה.

130. לְמַלְךְ שְׁשַׁלְחוּ לוֹ דִּדְרוֹן, וְהָיָה מִקְבֵּל לְפָנָיו. אָמַר לְעַבְדּוֹ, לֵךְ וְטַל אֶת הַדִּדְרוֹן הַזֶּה שֶׁהֵבִיאוּ לִי. כִּךְ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוּרִיאֵל, לֵךְ וְקַבֵּל אֶת הַדִּדְרוֹן שֶׁבָּנִי מִקְרִיבִים לְפָנָיו. כִּמָּה שְׂמִיחָה נִמְצְאָה בְּכָל, כִּמָּה הַתְּבַשְׁמוֹת נִמְצְאָה בְּכָל, כִּשְׂהֶכֶהֱן וְהָלוּ וְאוֹתוֹ שֶׁמִּקְרִיב קֶרֶבֶן מְכוּנִים לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן בְּרָאיוֹ בְּיַחֲד שְׁלָם.

131. בֹּא רָאָה, כְּתוּב וְתִצָּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי ה' וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְגו'. זֶה אוּרִיאֵל, שִׁיֹּרֵד בְּמִרְאָה שֶׁל אֵשׁ בְּשִׁלְהֶבֶת, עַד שִׁיֹּרֵד לַמִּזְבֵּחַ לְקַבֵּל אֶת הַדִּדְרוֹן, וְנִרְאָה כְּמוֹ אֲרִיָּה גָדוֹל רוֹבֵץ עַל הַקֶּרֶבֶן.

132. וּכְשִׁישְׂרָאֵל לֹא נִמְצְאוּ צְדִיקִים, אוֹ שְׂאוֹתוֹ מִקְרִיב הַקֶּרֶבֶן לֹא הַקְרִיב בְּרָאיוֹ וְלֹא הִתְקַבֵּל קֶרֶבֶנוּ, הָיוּ רוֹאִים שֶׁהָעֵשֶׂן לֹא עוֹלָה בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהִיָּתָה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת מִנֶּקֶב הַצִּפּוֹן וְנִכְנָסֶת לַמִּזְבֵּחַ, וְהָיוּ רוֹאִים דִּיוֹקָן שֶׁל כָּלֵב אֶחָד חֲצוּף רוֹבֵץ עַל הַקֶּרֶבֶן, וְאֵז הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁלֹּא הִתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן אוֹתוֹ הַקֶּרֶבֶן.

133. לְמַלְךְ שְׁשַׁלְחוּ לוֹ דִּדְרוֹן, רָאָה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁאֵינוֹ כְּדָאִי לְקַרְבּוֹ לְפָנָיו. אָמַר הַמֶּלֶךְ, סִלְקוּ אֶת אוֹתוֹ הַדִּדְרוֹן וְתִנְנוּ אוֹתוֹ לְכָלֵב, שֶׁאֵינוֹ כְּדָאִי לְהִכְנִס לְפָנָיו. כִּךְ בִּשְׁעָה שֶׁנִּקְרַב הַקֶּרֶבֶן וְלֹא הִתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן, הַדִּדְרוֹן נִמְסַר לְכָלֵב, וּמִשּׁוֹם כִּךְ הָיוּ רוֹאִים אֶת דִּיוֹקָן הַכָּלֵב עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.

134. בֹּא רָאָה, כְּתוּב וְתִצָּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי ה' וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה אוּרִיאֵל, שֶׁנִּרְאָה בְּשִׁלְהֶבֶת אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רוֹבֵץ עַל הַקֶּרֶבֶן. וְאֵז הִיָּתָה שְׂמִיחָה בְּכָל, שֶׁהָיָה הִתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם. וְאִם לֹא הִיָּתָה הָעֲרֻבּוּבָא שֶׁל בְּנֵי אֶהֱרָן מִיּוֹם שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא נִמְצָא רִצּוֹן כִּךְ לַמַּעֲלָה וְלַמַּטָּה.

130. לְמַלְכָּא דְשִׁדְרוּ לִיה דִּדְרוֹנָא, וְאִתְיִישֵׁר קְבִימָה, אָמַר לְעַבְדֵיהּ, זִיל וְטוֹל דִּדְרוֹן דָּא, דְאִיִּיתִיאוּ לִי. כִּךְ אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוּרִיאֵל, זִיל וְקַבִּיל דִּדְרוֹנָא דְבָנֵי מִקְרִיבִין קְבִימֵי. כִּמָּה זִדְדוּת מִשְׁתַּכּוּזֵי בְּכָלֵא, כִּמָּה בְּסִימוּתָא בְּכָלֵא מִשְׁתַּכּוּז, כִּד כִּהְנָא וְלִיּוֹאֵה, וְהָהוּא דְמִקְרִיב קֶרֶבֶנָא, מִכּוּנֵי לְקֶרֶבֶא קֶרֶבֶנָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּיִזְוּדָא שְׁלָם.

131. תָּא זִזְי, כְּתִיב, (וִיקְרָא ט) וְתִצָּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי יי וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְגו'. דָּא אוּרִיאֵל, דְנִזְוִית בְּזִיזוֹ דְאֵשׁא בְּשִׁלְהוּבָא, עַד דְנִזְוִית לְמִדְבָּזָא, לְקַבֵּל דִּדְרוֹנָא וְאִתְזוּזֵי כְּאֲרִיָּה רַבְרָבָא, רַבִּיעַ עַל קֶרֶבֶנָא.

132. וְכִד יִשְׂרָאֵל לֹא אִשְׁתַּכּוּזוּ וְכָאִין, אוֹ הָהוּא דְמִקְרִיב קֶרֶבֶנָא לֹא קִרִּיב כְּדָקָא יְאוּת, וְלֹא אִתְקַבֵּל קֶרֶבֶנִיהּ, הָיוּ זִמְמָן דְלֹא סָלִיק תִּנְנָא בְּאֲרוֹז מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָיוּ קָם זִיד רִיזוּת מִנִּיקְבָא דְצִפּוֹן, וְעָאֵל לְמִדְבָּזָא, וְהָיוּ זִמְמָן דִּיוֹקָנָא דְזִיד כְּלָבָא זִזְצִיפָא, רַבִּיעַ עַל קֶרֶבֶנָא. כְּדִין הָיוּ יִדְעֵי דְלֹא אִתְקַבֵּל בְּרִעוּתָא הָהוּא קֶרֶבֶנָא.

133. לְמַלְכָּא דְשִׁדְרוּ לִיה דִּדְרוֹן, זִמְמָא לִיה מִלְכָּא דְלֹא אִיהוּ כְּדָאִי לְקֶרֶבֶא קְבִימָה, אָמַר מִלְכָּא, אִסִּיקוּ הָהוּא דִּדְרוֹנָא, וְהָבוּ לִיה לְכָלֵבָא, דְלֹא אִיהוּ כְּדָאִי לְאֵעֲלָא קְבִימֵי. כִּךְ בִּשְׁעָתָא דְקֶרֶבֶנָא אִתְקַרִּיב, וְלֹא אִתְקַבֵּל בְּרִעוּתָא, דִּדְרוֹנָא לְכָלֵבָא אִתְמַסֵּר. וְכִזְזִין כִּךְ הָיוּ זִמְמָן, דִּיוֹקָנָא דְכָלֵבָא עַל גְּבִי מִדְבָּזָא.

134. תָּא זִזְי כְּתִיב (דף ל"ג ע"א) (וִיקְרָא ט) וְתִצָּא אֵשׁ מִלְּפָנֵי יי וְתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דָּא אוּרִיאֵל, דְאִתְזוּזֵי בְּשִׁלְהוּבִיתָא דְאֵשׁא עַל מִדְבָּזָא, כִּמָּה דְאִתְמַר רַבִּיעַ עַל קֶרֶבֶנָא. וְכִדִּין זִדְדוּתָא הָיָה בְּכָלֵא, דְהָא אִתְקַבֵּל בְּרִעוּתָא, כִּמָּה דְכְּתִיב, וַיֵּרָא כְבוֹד יי אֶל כָּל הָעָם. וְאִי לֹא הָיָה

עֲרֹבֹבִיָּא דְּבָנֵי אֶהָרָן, מִן יוֹמָא דְּנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
לֹא אֶשְׁתַּכּוּז רַעְוָא הָכִי לְעִילָא וְתַתָּא.

135. מִצְוָה זוֹ לְשַׂרְף קִדְשִׁים בָּאֵשׁ, וְאַחֲרֶיהָ – וְהִנּוֹתָר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶחַ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף. תִּנָּאִים וְאַמּוֹרָאִים, בְּסִתְרֵי תוֹרָה יֵשׁ קִדְשׁ, וְיֵשׁ קִדְשִׁים, וְיֵשׁ קִדְשׁ קִדְשִׁים. מַה הִנָּאָה יֵשׁ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִדְשִׁים שְׁנִשְׂרָפוּ? אִם תֹּאמַר בְּשִׁבִּיל יִצְחָק, שְׂבִשְׂעָה שִׁישְׂרָאֵל בְּצָרָה, עוֹלָה אֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק לְפָנָיו, שְׂאֵם חִיבִים שְׂרָפָה וְנִצְלוּ בְּגִלְלוֹ – זֶהוּ לְדָרֵשׁ. וְאִם תֹּאמְרוּ מִשּׁוֹם (הַצְדִּיקִים) (וְאִם מִשּׁוֹם) בְּנֵי אֶהָרָן שֶׁהָיוּ שֹׂרְפֵת קִדְשִׁים, שֶׁכְּתוּב בָּהֶם וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וְיָמָתָם, וּמִיתָתָם כַּפָּרָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֹׂרְפֵת קִדְשִׁים – אַף זֶה לְדָרֵשׁ בָּא.

136. אֵלָּא שְׁלֹשָׁה אֲשִׁים בְּנֵי: אֵשׁ לְבִנָּה, וְאֵשׁ שְׁחָרָה, וְאֵשׁ תִּכְלָה, בְּגִיד תוֹרָה נִבְיָאִים וּכְתוּבִים, בְּגִיד כֹּהֵן לוי וְיִשְׂרָאֵל. וְתִכְלָת הִיא שְׂכִינָה, קְרוּבָה לָנוּ, וְהִיא אֲחוּזָה בְּאוֹתָן פְּתִילוֹת, בְּכַנְפֵי מִצְוָה, שְׁנִאֲמַר בָּהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית. וְהַתִּכְלָת הַזֶּה שֶׁהִיא שְׂכִינָה, הִיא דִּין שְׂאוֹכֶלֶת קְרִבְנוֹת וְעוֹלוֹת.

137. אִם מוֹצֵאת בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם עֲצִים יְבִשִׁים כְּמוֹ אוֹתָן פְּתִילוֹת יְבִשׁוֹת, בְּלִי שִׁמְן, שֶׁהִיא תוֹרָה וְרַחֲמִים, הִיא לָהֶם (שְׂיִדּוּנוֹ) שְׂרָפָה, וְשׂוֹרְפֵת אוֹתָם. וּמִשּׁוֹם שֶׁעָמִי הָאָרֶץ הֵם בְּהִמּוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ שֶׁהֵם שִׁקְץ. תִּכְלָת, שֶׁהִיא אֲדָנִי, שׂוֹרְפֵת אוֹתָם, מִשּׁוֹם שֶׁקְרִבִּים אֵלֶיהָ עִם שִׁרְץ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע זֶר. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְהָיָה הַקֶּרֶב יוֹמָת.

138. וְאִם בְּמִיתָתָם חוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה, (כְּשִׁשְׁחוּט אוֹתָם מִלֶּאֱרָה הַמּוֹת, מִיכָאֵל) הַמִּלְאָךְ מִיכָאֵל שֶׁהוּא כֹהֵן גָּדוֹל,

135. רַעְיָא מוֹהִיבְנָא פְּקוּדָא דָּא לְשַׂרְוֹף קִדְשִׁים בָּאֵשׁ. וְאַבְתְּרִיהָ וְהִנּוֹתָר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶחַ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף. תִּנָּאִין וְאַמּוֹרָאִין. בְּסִתְרֵי תוֹרָה, אֵית קִדְשִׁי, וְאֵית קִדְשִׁים, וְאֵית קִדְשִׁי קִדְשִׁים. מַה הִנָּאָה אֵית לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִדְשִׁים דְּאַתּוּקְדוּ. אִי תִימָא בְּגִין יִצְחָק, דְּבִשְׂעָתָא דְּיִשְׂרָאֵל בְּעָקוּ, סָלִיק אֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק קַמִּיָּה, דְּאִי זִוְיִבִּין שְׂרִיפָה אֶשְׁתַּוִּיבוּ בְּגִיָּה. הִיא לְדִרְשָׁא אִיהוּ. וְאִי תִימָרוּן בְּגִין (צְדִיקִיָּא) (נ"א וְאִי בְּגִין) בְּנֵי אֶהָרָן דְּהָיוּ שְׂרִיפֵת קִדְשִׁים, דְּכִתִּיב בְּהוֹן וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וְיָמָתָם. וּבִמִּיתָתָהוֹן כַּפָּרָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֹׂרְפֵת קִדְשִׁים, אוֹף דָּא לְדִרְשָׁא קָא אֶתִּי.

136. אֵלָּא, תִּכְלָת אֶשְׁרָא: אֶשְׁא זִוְוֹרָא, וְאֶשְׁא אוּכְמָא, וְאֶשְׁא תִכְלָתָא. לְקַבֵּל: תוֹרָה, נְבִיאִים, וּכְתוּבִים. לְקַבֵּל: כֹּהֵן, לוי, וְיִשְׂרָאֵל. וְתִכְלָת אִיהִי שְׂכִינָתָא, קְרִיבָא לָנוּ, וְאִיהִי אֲחוּזָה בְּאִינוֹן פְּתִילוֹת, בְּכַנְפֵי מִצְוָה, דְּאַתְמַר בְּהוֹן וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית. וְהִיא תִכְלָת דְּאִיהִי שְׂכִינָתָא, אִיהִי דִינָא, דְּאִכִּילַת קְרִבְנִין וְעוֹלוֹן.

137. אִי אֶשְׁכּוּזֹת בְּנֵי נֶשֶׁא, דְּאִינוֹן עֲצִים יְבִשִׁים, כְּזוֹנָא דְּאִינוֹן פְּתִילוֹת יְבִשִׁין, בְּלֹא מִשְׁחָא, דְּאִיהִי אוֹרִייתָא רַחוּמִי, אִיהִי לָנוּ (דְּלִידּוּנוֹ) שְׂרִיפָה, וְאוֹקִידַת לָנוּ. וּבְגִין דְּעָמִי הָאָרֶץ אִינוֹן בְּעִירָן, כְּמוֹ דְּאוּקְמוּהָ דְּאִינוֹן שִׁקְץ. תִּכְלָת, דְּאִיהִי אֲדָנִי, אוֹקִידַת לָנוּ, בְּגִין דְּקְרִבִּין לְגִבְיָה עִם שִׁרְץ, דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, זֶר, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (בְּמִדְבָּר ג) וְהָיָה הַקֶּרֶב יוֹמָת.

138. וְאִי בְּמִיתָתָהוֹן זִוְוֹרִין בְּתִשְׁבּוּבָתָא, (נ"א כִּד שְׁחִיט לֹון מִלֶּאֱרָה הַמּוֹת מִיכָאֵל) מִלֶּאֱרָה מִיכָאֵל דְּאִיהוּ כֹהֵן גָּדוֹל,

האריה שאוכל קרבנות יורד עליהם להקריבם קרבן לפני ה'.

139. ולפני שתצא נשמתו מתודה בכמה ודוים, ובשניצאת נשמתו הוא היה מתפונן לגמר את השם, שמע ישראל וברוך שם, להקריב את נשמתו כלי (קרבן) לשם יהוה, וצריך להתנדות אל הקדוש ברוך הוא לקבל ולקרב ה' שבשמו שאוכלת ומכלה, ולהחזיר בתשובה ליהו' אהיה כחשבון מ"ב. של אדנ"י קוראים דין של מלכות דין.

140. ויבון בשם המפרש, שהוא יו"ד ה"א וא"י ה"א, בלב אחד, ובו תצא רוחו. בנפש שלו מקבל עליו מיתה ויסורים, ובנשמה מודה בכמה ודוים ומתחרט.

141. בנפש מקבל עליו מיתה, שחיטה, שרפה. ואם צריך ארבע מיתות בית דין, שהם סקילה שרפה הרג וחנק, מקבל אותם מאדנ"י בנפש שלו. ובנשמתו מודה בכמה ודוים, וחוזר בתשובה אל אהיה, שאחזו בשני שמות – יהוה יהוה.

142. במחשבתו יבון להוציא ודוי וקבלת מיתה עליו בלב אחד, שהוא שם המפרש, כמו זה: יו"ד ה"א וא"י ה"א, (כבוד) שבו הכהנים כורעים ומשתחוים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כבוד הוא ל"ב בחשבון, ובו היה מתפונן לגמר את השם. (וא"ו איהו א' בלב).

143. ותנאים ואמוראים, אם תאמר, וכי עם הארץ מנין יודע את זה? אלא ודאי עם הארץ הוא כמו שור או שיה או עז או (פר) תור או יונה. מה בהמות אין יודעות תורה, שהיא שם יהוה, כך עם הארץ לא יודע. אלא מיכאל כהן גדול הוא עושה אותו עולה וקרבן לפני ה', והוא מכון בשם המפרש

אריה האוכל קרבנים, נזוית עליהו, לקרבא לון קרבנא קדם י'.

139. וקדם דתפוק נשמתיה, מתנודה בכמה ודוין, וכד נפיק נשמתיה הוא הוה מתפונן לגמור את השם, שמע ישראל וברוך שם, לקרבא נשמתיה מאנא (נ"א קרבנא) לשם יהוה, וצריך למתנודה לקודשא בריך הוא, לקבלא לקרבא ה' בשמיה, האכיל ושיצי, ולאחזרה בתיובתא לגבי יהו, אהיה כחשבון מ"ב. האדנ"י קרינא ליה דינא דמלכותא דינא.

140. ויבון בשמא מפרש, דאיהו יו"ד ה"א וא"י ה"א, בלב אחד. ובית פוק רוזיה. בנפש דיליה מקבל עליה מיתה ויסורין. ובנשמתא מודה בכמה ודוין ומתחרט.

141. בנפש מקבל עליה מיתה שחיטה שריפה, ואי צריך ד' מיתות בית דין, דאינון סקילה שריפה הרג וזנקה, מקבל ליה מאדנ"י בנפש דיליה. ובנשמתיה מודה בכמה ודוין, וחוזר בתיובתא לגבי אהיה, דאחזיר בתרין שמות, יהוה יהוה.

142. במחשבתיה יבון לאפקא ודוי, וקבלת מיתה עליה, בלב א', דאיהו שמא מפרש, כחשבון דא יו"ד ה"א וא"י ה"א. (כבוד) ביה כהנים כורעים ומשתחוים על פניהם, ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כבוד, איהו ל"ב בחשבון. ובית הדין מתפונן לגמור את השם. (וא"ו איהו א' בלב).

143. ותנאין ואמוראין, אי תימרין וכי עם הארץ מנא ידע דא. אלא ודאי עם הארץ איהו כשור, או שיה, או עז, או (פר) תור, או יונה. מה בעירן לא ידעי אורייתא, דאיהי שם ידנ"ד. הכי עם הארץ, לא ידע. אלא מיכאל כהנא רבא, איהו עביד ליה עולה וקרבנא קדם י', ואיהו מכון בשמא מפרש, בסליקו דרוזיה,

בעלית רוחו שתצא בלב אחד, כמו שכתוב ורוח האדם בכל לילה.

144. ומשום זה פרשנו החכמים, שוב יום אחד לפני מיתתו. שכל יום ויום צריך אדם לחזור בתשובה ולמסר את רוחו אליו שיצא באחד. זהו שכתוב (תהלים לא) בידך אפקיד רוחי.

145. ואם הוא תלמיד חכם, עליו נאמר (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו, שאין חכם כמו הפנה, כמו שבארנו הרבה להחכים ידעים. ואם תלמיד חכם הוא, צריך שיהיה בו חסד, ועם "שהיא חכמה – חסיד. ומי שאין בו חכמה, אינו חסיד. ומשום כך פרשנו, ולא עם הארץ חסיד. ואם יש בו ה', חמשה חמשי תורה שנתנו משמאל, נקרא גבור בתורה וירא חטא. ואם הוא בור, נאמר בו אין בור ירא חטא.

146. ומי שזוכה לתפארת, שהוא ו', והוא חכם מבין בתורה וירא חטא, הוא יורש את מלכותו, שהיא ה"א, מצות המלך, אם עושה את מצוות המלך. כיון שזוכה לשם יהו"ה, זוכה לשם המפרש שנקרא אדם, וזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. באותו זמן שולט על גופו, שהוא שתפות של נפש הבהמית, ורוח הבהמית שבנפש הבהמית עשית הבלי העולם, רוח שמדברת בהבלי העולם, (נשמה שבה כל הבהמות והמחשבות של הבלי העולם), ותלמיד חכם שולט עליהם.

147. זהו שכתוב, (בראשית א) וירדו בגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ. מה זה ובכל הארץ? זה הגוף, עולם קטן, ופחדים ממנו. זהו שכתוב (שם ט) ומוראכם וחתכם. מצד הקמין שולט עליהם, בו וירדו, כמו שנאמר (תהלים עב) וירד מים עד ים. מצד

התפוק בלב אזור, כגונא הכד נפיק רוזא דבר נש בכל ליליא.

144. ובגין דא אוקמוה רבנן, שוב יום א' לפני מיתתו, דבכל יום ויום צריך בר נש לאהדרא בתיובתא, ולמסר רוזניה לגביה, דתפוק באזור, דא הוא דכתיב, (תהלים לא) בידך אפקיד רוזני.

145. ואם הוא תלמיד זכם, עליו אתמר (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו דלית זכם, כמו כהנא. כמה דאוקמוה הרבה להזכים ידעים. ואם תלמיד זכם הוא, צריך שיהא ביה זסד, ועם "דאיהו זכמה, זסיד. ומאן (דף ל"ג ע"ב) דלית ביה זכמה, לאו איהו זסיד. ובגין דא אוקמוה, ולא עם הארץ זסיד. ואי אית ביה ה', זומשה זומשי תורה, דאתייהבו משמאלא, אתקרי גבור בתורה, וירא זטא. ואי איהו בור, אתמר ביה, אין בור ירא זטא.

146. ומאן דזכי לתפארת, דאיהו ו', ואיהו זכם מבין בתורה וירא זטא, ירית מלכותיה, דאיהו ה"א, מצות המלך, אי עבד פקודי מלכא. כיון דזכי לשם יהו"ה, זכי לשמא מפרש דאתקרי אדם, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א. בההוא זמנא שליט על גופיה, דאיהו שותפו דנפש הבהמית. ורוזן הבהמית דבנפש הבהמית עשיית הבלי עלמא, רוזן ממלכא בהבלי עלמא (נשמה דבה כל הרהורין ומחשבות דהבלי עלמא). ותלמיד זכם שליט עליהו.

147. דא הוא דכתיב, (בראשית א) וירדו בגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ. מאי ובכל הארץ. דא גופא, עולם קטן, ודזולין בגיה, דא הוא דכתיב, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם. מסטרא דימינא, שליט עליהו, ביה וירדו, כמה דאית אמר, (תהלים עב) וירד מים עד ים. מסטרא

השִׁמְאֵל פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וּמוֹרָאֲכֶם וְחַתְכֶם, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמָּתוֹ.

148. אַחֵר שֶׁהוּא צְדִיק, לֹא נוֹתֵן לוֹ שְׂכָר מִצְוֹת, אֵין לוֹ שְׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא מִזֶּן לְבִהְמוֹת, שְׁעָנִי חֲשׁוֹב כְּמוֹ מֵת. הוּא עִם הַשְׂכִּינָה בְּקִבְעוֹת שְׁלֵה עֲמָה עַל הַבֵּל.

149. כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא. (דְּבָרִים ד'). הָאֵשׁ הַזֶּה הוּא צְרִיף לְהוֹיֹת תְּמִיד עֲמָה, שְׂאִין לָהּ כְּבִיָּה, שֶׁהוּא אוֹכֵל כָּל הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְדְבָרֵי תוֹרָה. שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הִיא פְּרָנְסָתוֹ, וּבְמָה? בְּתַפְלָה, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (שִׁיר ה') פְּתָחִי לִי. פְּתָחִי לִי, בְּתַפְלָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (תְּהִלִּים נ"א) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, שֶׁהִיא אַחֲתִי רַעֲיָתִי, וְאֵין רַעֲיָתִי אֵלָּא פְּרָנְסָתִי, שְׁבָה מִתְּקָנִים מֵאֲכָלִים שֶׁל קְרָבָנוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַבְּנִים הַקְּדוֹשִׁים, בְּכִמָּה מִיָּנִי מֵאֲכָלִים, בְּלַחֵם שֶׁל הַתּוֹרָה.

150. שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (מִשְׁלֵי ט) לָכֹו לָזָמוּ בְּלִזְמוּי, בְּלַחֲמִי מִיָּמִין. וּבִיָּין, שֶׁהוּא יָיִן הַתּוֹרָה, מִשְׁמָאֵל. בְּנִסּוֹף הַיָּמִים, וְיֵין הַתּוֹרָה שְׂבָכְתָב וּבָעַל פֶּה, מִהַעֲמוֹד הָאֲמָצְעִי שְׂכוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. בְּבֶשֶׂר, שֶׁהוּא בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ, בְּכִמָּה קְרָבָנוֹת, שְׁעָלֶיהָ פָּרְשׁוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁעוֹסְקִים בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם. מֵה זֶה מִן הַשָּׁמַיִם? זֶה הַעֲמוֹד הָאֲמָצְעִי, שְׁעָלֵיו נֶאֱמַר וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי.

151. וְזֶה בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ, שְׂדוּלָקֶת בְּכִמָּה שְׁלֵהָבוֹת מִצַּד הַגְּבוּרָה בְּאֶהְבֵּת בְּעָלָה, נִשְׂרַפֶּת בְּאֶהְבָּה שֶׁל אֶהְבָּה בְּקִרְיָאת שְׁמֵעַ, בְּאֶהְבֵּת הַיְּחִיד, שְׁלִילָה וְיוֹם לֹא תִכְבָּה. וְהַחֲבָרִים, בְּחִיָּכָם, אֵל תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּשְׁלֵהָבוֹת שֶׁל אֶהְבָּה שֶׁל יְחִידוֹ בְּקִרְיָאת שְׁמֵעַ, לְקַיֵּם בּוֹ אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבָּה. (ע"כ רַעֲיָא מִהִימָנָא).

הַשְׁמָאֵל, דְּוִזְלִין מִצִּיה, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב וּמוֹרָאֲכֶם וְחַתְכֶם. וְעָלֶיהָ אֶתְמַר, יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמָּתוֹ.

148. בְּתֵר דְּאִיהוּ צְדִיק, לֹא יִהְיֶה לִיה שְׂכָר מִצְוֹת, לִיה לִיה אֲגָרָא בְּעִלְמָא דָּא, וְלֹא מִזֶּן לְבָעִירָן דְּעָנִי וְזִשׁוּב כִּמְתָּ. אִיהוּ עִם שְׂכִינָתָא בְּקִבְעוֹ דִּילָה עֲמָה עַל כָּלָא.

149. (דְּבָרִים ד') כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא. הָאֵשׁ, צְרִיף לִיה תְּמִיד עֲמָה, דְּלִית לִיה כְּבִיָּה, דְּאִיהוּ אֲכִיל כָּל קְרָבָנִין דִּצְלוֹתֵין, וּמִלִּין דְּאִוְרִיָּתָא. דְּאִיהוּ שְׂכִינָתָא אִיהוּ פְּרָנְסָה דִּילָה, וּבְמָה. בְּצְלוֹתֵין, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') פְּתָחִי לִי. פְּתָחִי לִי, בְּצְלוֹתָא דְּאֶתְמַר בָּהּ (תְּהִלִּים נ"א) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּחוּ, דְּאִיהוּ אִוְזוֹתִי רַעֲיָתִי, וְלִית רַעֲיָתִי אֲלָא פְּרָנְסָתִי, דְּבָהּ מִתְּקָנִין מֵאֲכָלִין דְּקְרָבָנִין דְּמִלְכָּא בְּנִין קְדִישִׁין, בְּכִמָּה מִיָּנִי מֵאֲכָלִים, בְּנֶהְמָא דְּאִוְרִיָּתָא.

150. דְּאֶתְמַר בָּהּ (מִשְׁלֵי ט) לָכֹו לָזָמוּ בְּלִזְמוּי, מִיָּמִינָא. וּבִזְמוּרָא, דְּאִיהוּ יֵינָא דְּאִוְרִיָּתָא, מִשְׁמָאֵל. בְּנִסּוֹף הַיָּמִים, וְיֵין דְּאִוְרִיָּתָא דְּבִכְתָּב וּבָעַל פֶּה, מִהַעֲמוֹד דְּאֲמָצְעִיתָא, דְּכָלִיל תְּרוּוֹיָהּ. בְּבֶשֶׂרָא, דְּאִיהוּ בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ, בְּכִמָּה קְרָבָנִין, דְּעָלָה אוֹקְמוּיָהּ מֵאִרִי מוֹתְנִיתִין בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עֹסְקִינֵן. מֵאִי מִן הַשָּׁמַיִם. עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. דְּעָלָה אֶתְמַר, וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי.

151. וְזֶה בֶּשֶׂר הַקֹּדֶשׁ, דְּאֶדְלִיקֶת בְּכִמָּה שְׁלֵהָבוֹיִן, מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה בְּרוּזִימוֹ דְּבָעַלָה, אֶתְוִקֶדֶת בְּרוּזִימוֹ דְּאֶהְבָּה בְּקִרְיָאת שְׁמֵעַ, בְּרוּזִימוֹ דְּיִזְוּדָא, דְּלִילָא וְיוֹמָם לֹא תִכְבָּה. וְזִזְבְּרִיָּא בְּזִיכּוֹן אֵל תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמִהוּי אִיהוּ בְּשְׁלֵהָבוֹיִן דְּרוּזִימוֹ דְּיִזְוּדִיָּה דְּקִרְיָאת שְׁמֵעַ. לְקִיָּמָא בִּיה, אֵשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבָּה. (ע"כ רַעֲיָא מִהִימָנָא).

152. תא זוזי, אף על גב דבני אהרן מיתו ביהיא שיעתא, יאות הוה בכמה זוזין. וזרא, דלא הוה שיעתא דקטרת, דהא קטרת לא סלקא, אלא בזמנין ידיען, דכתיב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר. ואימתי בהטיבו את הנרות וגו' לאשתכחא שמן וקטרת כוזא. וכתיב ובהעלות אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה וגו'.

153. ובזמנין אלן אתקריב, ולא בזמנא אזורא, בר בזמנא דמותנא שריא בעלמא, כמה דאערע דכתיב (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קוץ את המזוזתה ותן עליה אש וגו'. ובני אהרן לא הקריבו בשעה ששמן וקטרת נמצאים כאחד.

154. ועוד, שדחקו את השעה בחיי אביהם, ועוד שלא היו נשואים, והיו פגומים. שמי שלא נשא הוא פגום, ואינו כדאי שימצאו ברכות על ידו בעולם. עליו הן לא שורות, כל שכן על ידי אחרים. ועוד, שהרי שנינו שהיו שתויי יין, ומשום כך ותצא אש מלפני ה' ותאכל אתם וגו'. שהרי הקטרת היא חביבה מן הכל, והיא שמחת העליונים והתחתונים. וכתוב ששמן וקטרת ישמח לב.

155. אין מצרע אלא אותו שנעשה בזיבה. שחמשה דמים הם של דם נדה שמטמאים, שכלם הם דם טמא, וחמשה דמים טהורים. ומי שעובר עליהם כאלו עבר על עשרת הדברות, שהם כלל של תרי"ג מצוות.

156. ושפחה, יצר הרע, היא מלאה במומים, ומשום כך (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ומשום זה הפהן לא היה צריך לקרב אל מי שיש בו מום מכל המומים שבעולם, משום שנאמר בגבירה, (שיר ב) בלך יפה רעיתי ומום אין בך, כך לא צריך לקרב אליה מי שיש בו מום, ואף כך לא

152. תא זוזי, אף על גב דבני אהרן מיתו ביהיא שיעתא, יאות הוה בכמה זוזין. וזרא, דלא הוה שיעתא דקטרת, דהא קטרת לא סלקא, אלא בזמנין ידיען, דכתיב (שמות ל) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר. ואימתי בהטיבו את הנרות וגו' לאשתכחא שמן וקטרת כוזא. וכתיב ובהעלות אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה וגו'.

153. ובזמנין אלן אתקריב, ולא בזמנא אזורא, בר בזמנא דמותנא שריא בעלמא, כמה דאערע דכתיב (במדבר יז) ויאמר משה אל אהרן קוץ את המזוזתה ותן עליה אש וגו'. ובני אהרן לא הקריבו בשעה ששמן וקטרת משתכחין כוזא.

154. ועוד דדחוקו שיעתא בזוי דאבוהון. ועוד דלא אנסיבו, והיו פגומין, (דף ל"ד ע"א) דמאן דלא אנסיב, פגום הוא, ולא הוא כדאי לאשתכחא ברכאן בעלמא על ידו, עליו לא שריין, כל שכן על ידו לאזורים. ועוד, דהא תנן רזי זמרא הוה, ובגין כך, ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וגו'. דהא קטרת זוכיב הוא מכלא, וזוזותא דעלאין ותתאין, וכתיב (משלי כז) ששמן וקטרת ישמוז לב.

155. רעיא מהימנא (שייך לעיל ל"ג ע"ב) (פקודי ר"ס) לית מצרע אלא ההוא דאתעביד בזבוחא. דזמשי דמים אינן דדם נדה מסאבין, דאינן כללו דם טמא. וה' דמין דכין. ומאן דאעבר עליהו, כאלו אעבר על עשר הדברות, דאינן כלל תרי"ג פקודין.

156. ושפחה יצר הרע איהי מליא מומין. ובגין דא, (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב. ובגין דא, כהנא לא הוה צריך לקרבא לגבי מאן דאית ביה מומא, מכל מומין דעלמא. בגין דמטרוניתא אתמר בה, (שיר השירים ד) כלך יפה רעיתי ומום אין בך. הכי לא צריך לקרבא לגביה מאן דאית ביה מום, ואוף

צריך לקרב אליה זר, (במדבר ג) והזר הקרב יומת, והינינו ממז'ר, מו"ם זר. מום נקבה, זר זכר. ומשום כך צוה, (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב. ועל אותם שקרבים אליה כתוב בהם, ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו.

157. וקרבן דאתון אינן, י באיש, ה' באשה, ו' בבן זותן, ה' בכלה. ופאה איהו מאן דאקריב אתון דידו, ביה ובאתתיה ובבריה ובברתיה, בקדושה ובברכה בנקיו בענוה ובבשת פנים, בכל מדות טובות שבתובות על פעלי המשנה.

158. ומתחממים באשים קדושים, שאיש ואשה שהם אש, עולה ויורד, אש קדש של עצי המערבה, שהם עצי הקדש איברים קדושים, ואש של גבוה יורד, שהיא קדש הקדשים, ובשביל שני האשים הללו אמר הנביא (ישעיה כד) באורים כבדו ה', שהם האשים של השכינה, שבה כתוב (דברים ד) כי ה' אלהיך אש אכלה הוא.

159. והם אש עליון, כסא רחמים. אש תחתונה, כסא דין. והם בינה ומלכות. מלכות – אש עולה. בינה – אש יורד. והנה, עמוד האמצעי, אוהו בשניהם. בינה יה"ו, ה' מלכות.

160. כאשר התפארת אוהו אותם, שורה עליו חכמה, שבה כ"ח מ"ה. מ"ה – הוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א. הכח שלו – יו"ד וא"ו דל"ת. ה"א אל"ף. וא"ו אל"ף וא"ו. ה"א אל"ף. וכלן ארבעים ושתים אותיות נמצאות באדם ובאשתו ובבניו, ומשום כך אין אדם שלם אלא בבן ובת.

161. ומי שאין לו בן, שהוא ו', מסתלקת ממנו י'. ומי שאין לו בת, שהיא ה', מסתלקת ה' העליונה, שהיא אם, מבית זוגו.

הכי לא צריך למקרב לגבה זר (במדבר ג) והזר הקרב יומת והיינו ממז'ר, מו"ם זר. מום נוקבא, זר זכר. ובגין דא מני. (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב ועל אינן דקריבין לה, כתיב בהון ויקריבו לפני יי' אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני יי'. (ל"ד ע"א) ותאכל אותם וימותו.

157. וקרבן דאתון אינן, י באיש, ה' באשה, ו' בבן זותן, ה' בכלה. ופאה איהו מאן דאקריב אתון דידו, ביה ובאתתיה ובבריה ובברתיה, בקדושה ובברכה בנקיו בענוה ובבשת פנים בכל מדות טבין דכתיבין על מארי מתניתין.

158. וביתוממין באשין קדישין, דאיש ואשה דאינן אש, עולה ויורד, אש קדש דעצי המערבה, דאינן עצי הקדש אברין קדישין, ואש של גבוה נזוית, דאיהו קדש הקדשים, ובגין תרין אשין אלן אמר נביא, (ישעיה כד) באורים כבדו יי'. דאינן אשין דשכינתא, דבה כתיב (דברים ד) כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא.

159. ואינן אש עלאה כסא רזומים. אש תתאה כסא דין. ואינן בינה ומלכות מלכות אש עולה. בינה אש יורד. והנה, עמודא דאמצעיתא, אוהו בתרווייהו. בינה יה"ו ה' מלכות.

160. תפארת כד אוהו לון, שריא עליה זוכמה, דביה כ"ח מ"ה. מ"ה: איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. כח דיליה, יו"ד וא"ו דל"ת. ה"א אל"ף. וא"ו אל"ף וא"ו. ה"א אל"ף. וכלהו מ"ב אתון, משתכחון בפר נש ובאתתיה ובבניו, ובגין דא לית בר נש שלים, אלא בבן ובת.

161. ובמאן דלית ליה בן דאיהו ו', אסתלק י' מיניה. ובמאן דלית ליה בת, דאיהו ה', אסתלק ה' עלאה, דאיהו אם, מן בת זוגיה. דאתון לא שריין דא בלא

שהאותיות לא שורות זו בלי זו, ומשום כך באיש ואשה, בן ובת שנעשו כראוי, שורה עליהם יהו"ה, ונקראים (בנים לקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב) (שם יד) בנים אתם לה' אלהיכם. (ע"כ רעיא מהימנא).

162. זאת משחת אהרן ומשחת בניו. רבי יוסי אמר, זאת ודאי משחת אהרן, שהרי אהרן נמשח, ובא משמן משחה עליו מלמעלה, ומשפיע אותו למטה. ועל ידי ש'אהרן נמשח ממשחה קדושה להתברך, ועל זה זאת משחת אהרן ומשחת בניו ודאי.

163. רבי יהודה פתח, (מלכים ב, ד) ויאמר אליה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית. מכאן למדנו, שאין הברכה שורה בשלחן ריק ועל דבר ריקני. ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוף שמן. אמר לה, ודאי זהו סיוע של נס, שהרי ודאי אחריו הוא, ומשם ברכות יוצאות ושרות. מה כתוב? הם מגישים אליה והיא מוצקת. והיא מוצקת סתם.

164. רבי יוסי אמר, ויעמד השמן, כמו שבארנו, שכתוב (ישעיה ה) בקרן בן שמן. וכתוב (שיר א) שמן תורק שמך, להראות שהרי מהשמן הזה שופעות ברכות על יד הכהן, והכהן משפיע אותן למטה ומושח (ונמשח) לזאת הזו. זהו שכתוב זאת משחת אהרן ומשחת בניו, וכתוב (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש, והרי נתבאר.

165. קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים. רבי חייא פתח, כי עמך מקור חיים באורף נראה אור. כי עמך מקור חיים – זה השמן העליון ששופע ואינו פוסק לעולמים, ששרוי בתוך החכמה העליונה של הכל. זהו שכתוב כי עמך, עמך שרוי, ולא נפרד ממך לעולמים, בחיבות של הכל. מקור חיים משום שהיא מקור ומעין החיים, להוציא חיים

דא. ובגין דא, באיש ואשה בן ובת, דאתעבדו כדקא יאות, שריא עליהו יהו"ה, ואתקריאו (שם י"ד) (ו"א) בנים לקדוש ברוך הוא. הדא הוא דכתיב (דברים יד) בנים אתם ליהו' אלהיכם. (ע"כ רעיא מהימנא).

162. (ויקרא ז) זאת משחת אהרן ומשחת בניו. רבי יוסי אמר, זאת ודאי משחת אהרן. דהא אהרן אתמשיחו, ואייתי ממשחו רבות עלאה מעילא, ונגיד ליה לתתא. ועל דא דאהרן אתמשיחו, ממשחתא קדישא לאתברכא, ועל דא זאת משחת אהרן ומשחת בניו ודאי.

163. רבי יהודה פתח, (מלכים ב, ד) ויאמר אליה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית. מהכא אולפנא, דלית ברכתא שריא בפתורא ריקניא, ועל מלה ריקנית. ותאמר אין לשפוחתך כל בבית כי אם אסוף שמן. אמר לה, ודאי סיועא דניסא הוא, דהא ודאי באתריה הוא, ומתמן ברכאן נפקין ושריין. מה כתיב הם מגישים אליה והיא מוצקת. והיא מוצקת סתם.

164. רבי יוסי אמר, ויעמוד השמן, כמה דאוקמוה, דכתיב, (ישעיה ה) בקרן בן שמן. וכתיב (שיר השירים א) שמן תורק שמך, לאוזנא דהא מהאי שמן, נגידין ברכאן על דא דכהנא, וכהנא נגיד להו לתתא, ואמשיחו (ו"א ואתמשח) להאי זאת, דהא הוא דכתיב זאת משחת אהרן ומשחת בניו, וכתיב (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש, והא אתמר.

165. (ויקרא ח) קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים. רבי חייא פתח, (תהלים לו) כי עמך מקור חיים באורף נראה אור. כי עמך מקור חיים, דא שמן עלאה, דנגיד ולא פסיק לעלמין, דשריא בגו זוכמה עלאה דכלא, דהא הוא דכתיב כי עמך, עמך שריא, ולא מתפרשא מנה לעלמין, בזביבותא דכלא. מקור

לעץ העליון ולהדליק את הנרות. ועל זה אותו העץ נקרא עץ חיים, האילן שנטוע ונשרש משום אותו מקור החיים.

166. ועל זה באורך נראה אור. באורך – זה האור שנגזר לצדיקים לעתיד לבא, שכתוב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. ומאותו אור עתידים ישראל להאיר בעולם הבא.

167. דבר אחר כי עמך מקור חיים וגו' – זה הקדוש ברוך הוא, שהוא עץ עליון באמצע הגן שאוחז את כל הצדדים. מה הטעם? משום שאוחז בו אותו (באותו) מקור חיים, ומעטר אותו בעטרות עליונות סביב הגן כמו אם שמעטרת את בנה על הכל. זהו שכתוב (שיר ג) צאינה וראינה בנות ציון וגו'. ומשום כך כי עמך מקור חיים, ועל זה באורך נראה אור.

168. רבי יצחק אומר, כי עמך מקור חיים – זה הכהן הגדול למעלה, בנגדו כהן גדול למטה. משום כך משפיע הכהן שמן משחת קדש עליון למטה ומדליק מנורות למעלה. שהכהן הגדול שלם בשלמות של שבעת הימים העליונים, ולהתעטר על הכל.

169. בנגד זה שבעה ימי מלואים לכהן שלמטה, שימצא הכל כמו שלמעלה. ועל זה ימי המלואים נקראו ימי ההשלמה, כדי שישתלם הכהן בשאר הימים האחרים להשלים שבעה באחד. ואלה נקראים ימי מלואים, משום שאוחזים בו שאר האחרים. מה זה אומר? ששבעה מתעורר, כל שאר האחרים מתעוררים עמו.

170. ומשום כך כתוב, ומפתח אהל מועד וגו', עד יום מלאת וגו'. שבעה ימים ודאי, ואז מתעטר הכהן למטה בכל כמו שלמעלה.

זוים, בגין דהיא מקורא ומבועא דזוים, לאפקא זוים לאילנא עלאה, ולאדלקא בוצינן. ועל דא דהוא אילנא אקרי עץ זוים, אילנא דנטיע ואשתרשא בגין דהוא מקורא דזוים.

166. ועל דא באורך נראה אור. באורך: דא אור דגנין לצדיקייא לזמנא דאתי, דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. ומההוא נהירו זמנין ישראל לאנהרא (דף ל"ד ע"ב) לעלמא דאתי.

167. דבר אחר כי עמך מקור חיים וגו', דא קודשא בריה הוא, דאיהו אילנא עלאה במציעות גנתא, דאזייד לכל סטריין. מאי טעמא. בגין דאזייד ביה דהוא (נ"א בההוא) מקור זוים, ואעטר ליה בעטריין עלאין סוזרניה דגנתא. כאימא דמעטרא לברה על כלא, דא דהוא דכתיב, (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון וגו'. ובגין כך כי עמך מקור חיים, ועל דא באורך נראה אור.

168. רבי יצחק אומר, כי עמך מקור חיים, דא כהן גדול לעילא, לכהן גדול ליתתא. בגין כך, אנגיד כהנא משיו רבות עלאה קדישא לתתא, ואדליק בוצינן לעילא. דכהן גדול שלם בשלמותו דז' יומין עלאין, ולאשתרשא על כלא.

169. לכהן דא ז' ימי מלואים, לכהנא דלתתא, לאשתכחא כלא כנונא דלעילא. ועל דא ימי מלואים אקרון: יומי אשלבמותא. בגין דישתלים כהנא בשאר יומין אזורנין, לאשלבמא ז' כוונא. ואלין ימי מלואים אקרון, בגין דאתאזנדן שאר אזורנין ביה. מאי קא מיירי. דכד כהנא אתער, כל שאר אזורנין מתערין עמיה.

170. ובגין כך כתיב ומפתח אהל מועד וגו', עד יום מלאת וגו'. ז' יומין ודאי, כדין אתעטר כהנא לתתא בכלא, כנונא דלעילא. בגין דבשעתא דכהנא

משום שבשעה שמתעורר הכהן שלמטה, הכל יתעוררו על ידו למעלה, וימצאו ברכות למעלה ולמטה.

171. רבי אבא אמר, מה שונה שמשח משה את אהרן? אלא משום שהוא הבן של אותו (אחוז באותו) מקום מקור החיים, וכתוב (ישעיה סג) מוליך לימין משה ורוע תפארתו. ומשה שמש כל אותם ימי מלואים, להשרות הכל עם אהרן.

172. רבי חזקיה היה יושב לפני רבי אלעזר. אמר לו, כמה אורות נבראו טרם שנברא העולם? אמר לו, שבעה. ואלו הם: אור תורה, אור גיהנם, אור גן עדן, אור כסא הכבוד, אור בית המקדש, אור תשובה, אורו של משיח. ואלה נבראו בטרם שנברא העולם. שבעה אורות ומאורות שנאחזו באהרן, והוא מדליק מנורות ממעלה למטה.

173. רבי אלעזר פתח, (קהלת ג) הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר. הרי שנינו, הכל היה מן העפר – אפילו גלגל חמה. מי העפר? אותו ששרוי תחת כסא הכבוד הקדוש.

174. בספרו של רב ייסא סבא, הכל היה מן העפר – מקום שבונס את הכל. מלמד שניצאו שבילים לצד הזה ולצד הזה, והתכנסו להאיר כמו העפר הזה שאורקים אותו לכל עבר. ועל זה, הכל היה מן העפר, והכל שב אל העפר ודאי.

175. אלא מן העפר – של בית המקדש הקדוש. והעפר הזה מהעפר העליון, כמו שנאמר (איוב כח) ועפרות זהב לו. כמו שנמצא מעשה למטה, כך הוא למעלה כמו זה. ובארנו עפר, עפר של בית המקדש, שהעולם הזה נברא בה"א. ועל זה – אפילו גלגל חמה, כמו שנאמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם – בה' בראם.

הלתתא אתער, כלא יתערון על ידיה לעילא, וישתכחון ברכאן לעילא ותתא.

171. רבי אבא אמר, מאי שנא דמשיח משה לאהרן. אלא, בגין דאיתו ברא דההוא (ס"א אחיד בההוא) אתר מקורא דחיי. וכתוב (ישעיה סג) מוליך לימין משה ורוע תפארתו. ומשה שמיש כל אינן ז' ימי מלואין, לאשראה כלא עמיה דאהרן.

172. רבי חזקיה היה יתיב קמי דרבי אלעזר, אמר ליה, כמה נהורין אתבריאו עד לא אברי עלמא. אמר ליה ז'. ואלין אינן: אור תורה. אור גיהנם. אור גן עדן. אור כסא הכבוד. אור בית המקדש. אור תשובה. אורו של משיח. ואלין אתבריאו עד לא אתברי עלמא. ז' נהורין בועינן אתאזודו בית באהרן, והוא אדליק בועינן מעילא לתתא.

173. רבי אלעזר פתח (קהלת ג) הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר. הא תנינן, הכל היה מן העפר, אפילו גלגל זממה. מאן העפר. ההוא דשריא תזוזות כורסי יקרא קדישא.

174. בספרא דבי רב ייסא סבא, הכל היה מן העפר, אתר דכניש לכלא, מלמד, דנפקו שבילין להאי סטרא ולהאי סטרא, ואתכנישו לאנהרא, בעפרא דא דזרקין לה לכל עבר. ועל דא הכל היה מן העפר, והכל שב אל העפר ודאי.

175. אלא מן העפר, דבי מקדשא קדישא. והאי עפר מעפרא עלאה, כמה דאת אמר (איוב כח) ועפרות זהב לו. כמה דאשתכח עובדא לתתא, הכי נמי הוא לעילא כגוונא דא. ואוקימנא עפר, עפר דבי מקדשא. דעלמא דא בה אתברי. ועל דא, אפילו גלגל זממה. כמה דאת אמר, אלה תולדות השמים והארץ

ומשום כך, הכל היה מן העפר. איזה עפר?
אותו ששרוי תחת כסא הכבוד הקדוש.

176. כתוב (שיר ד) כלך יפה רעיתי ומום
אין בך. כלך יפה רעיתי – זו כנסת ישראל.
ומום אין בך – אלו סנהדרין, שהם כנגד
שבעים ושנים שמות. שבעים נפש שירדו עם
יעקב, והקדוש ברוך הוא על כלם. ועל זה
אין בודקין מן הסנהדרין ולמעלה.

177. שנינו, כתוב (שמות יט) ואתם תהיו
לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. מי זו ממלכת
כהנים? כמו שנאמר, זאת משחת אהרן
ומשחת בניו. שכתבת ברכת כנסת ישראל
על יד הכהנים, אז נקראת על שמם, וזהו
שכתוב ממלכת כהנים.

178. רבי שמעון אמר, בא ראה, מלכות
כהנים לא נקראת, אלא ממלכת, שהמליכו
אותה הכהנים ועשו אותה גבירה על הכל.
אבל מלכות כהנים לא נקראת, שהרי מן
השמים נקראת מלכות, מלכות שמים ודאי.
וכאן ממלכת, כמו שנאמר שכהנים המליכו
אותה, ומחברים אותה עם המלך, ואז היא
ממלכת על כל גנזי המלך. ממלכת על כל
כלי זינו של המלך. ממלכת בעליונים
ובתחתונים. ממלכת על כל העולם.

179. רבי יוסי אמר, כתוב (עמוס
ט) ואגדתו על ארץ יסדה. ואגדתו –
כשמוזג המלך כנגדה בכל אותן העטרות
הקדושות בכנוס אחד, אזי ואגדתו כתוב.

180. רבי יצחק אמר, ואגדתו – כמו
שנאמר ולקחתם אגדת אזור. מה זה אומר?
שכתבתם חברים כאחד ומתברכת מהם, אזי
שולטת על הכל ומאירה למעלה ולמטה,
והכל בשעה שהכהן עובד את העבודה
ומקריב קרבן ומקטיר קטרת ומכניס דברים
לקרב הכל כאחד. אזי כתוב, ואגדתו על
ארץ יסדה.

בהפראם, בה' פראם. ובג'י כה, הכל היה מן העפר.
מאן עפר. שהוא דשרי תווחת כורסי יקרא קדישא.

176. כתיב (שיר השירים ד) כלך יפה רעיתי ומום אין
בך. כלך יפה רעיתי, דא כנסת ישראל. ומום אין בך,
אלו סנהדרין דאינון לקביל שבועין ותרין שמהן. ע' נפש
הנזותו עם יעקב, וקודשא בריך הוא על כלם. ועל דא
אין בודקין מן הסנהדרין ולמעלה.

177. תנן, כתיב (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת
כהנים וגוי קדוש. מאן ממלכת כהנים. כמה דאת
אמר, זאת משחת אהרן ומשחת בניו, דכד אתברכא
כנסת ישראל על ידא דכהני, כדן אתקרי על שמייהו,
הדא הוא דכתיב ממלכת כהנים.

178. רבי שמעון אמר, תא וזוי, מלכות כהנים לא
אקרי, אלא ממלכת, דאמלכו לה כהני, ועבדו
לה (גבירתא) גבורתא על כלם. אבל מלכות כהנים
לא אקרי, דהא מן השמים אקרי מלכות, מלכות
שמים ודאי. והכא ממלכת, כמה דאת אמר דכהני
אמלכו לה, ומוזבאן לה במלכא, וכדן היא ממלכת,
על כל גנזי מלכא. ממלכת על כל זיני מלכא. (דף ל"ה
ע"א) ממלכת בעלאי ותתאי. ממלכת על כל עלמא.

179. רבי יוסי אמר, כתיב (עמוס ט) ואגדתו על ארץ
יסדה. ואגדתו: כד אודווג מלכא לקבלה, בכל אינון
עטרין קדישין, בכנופיא זוד, כדן ואגדתו כתיב.

180. רבי יצחק אמר, ואגדתו: כמה דאת אמר, (שמות
יב) ולקחתם אגדת אזור. מאי קא מיירי. דכד
מתזבראן כוזדא, ואתברכא מנייהו, כדן שלטא על
כלם, וגהרא לעילא ותתא. וכלא בשעתא דכהנא כליו
פולחנא, ואקריב קרבנא, ואקטיר קטרת, ומכוון מלין
לקרבא כלא כוזדא. כדן כתיב, ואגדתו על ארץ
יסדה.

181. רבי יוסי אמר, כד נטל אהרן כלל נטלין עמיה, עד דאתברכא כנסת ישראל, ואתברכאן עלאי ותתאי. כדן כתיב, (תהלים קלה) ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה. (שם עב) וברוך שם כבודו וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.

182. רבי אלעזר היה הולך מקפוטקיא ללוד, והיו עמו רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעיה נא) ואשם דברי בפיד ובצל ידי כסיתיד וגו'. שנינו, כל אדם שמתדל בדברי תורה ושתותיו מרחשות תורה, הקדוש ברוך הוא מכסה עליו, ושכינה פורשת בנפיה עליו. זהו שכתוב ואשם דברי בפיד ובצל ידי כסיתיד. ולא עוד, אלא שהוא מקים את העולם, והקדוש ברוך הוא שמח עמו כאלו אותו יום נטע שמים וארץ. זהו שכתוב (שם) לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

183. מכאן למדנו שישראל נקראו בשם של ציון, שכתוב ולאמר לציון עמי אתה. וראיתי שכנסת ישראל נקראת בשם של ציון, שכתוב (שם א) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.

184. עוד פתח ואמר, (שם ח) צור תעודה חתום תורה בלמדי. צור תעודה – זו עדות של דוד, שכתוב (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. צור – היא קשור, כמו שקושר קשר במקום אחד. חתום תורה בלמדי. חתום תורה – חתימה של התורה, וכל שפע ומשחת שמן ששופעים מלמעלה, באיזו (בין) חתימה שלו? בלמדי. משום ששם מתכנס שמן משחה בין שני עמודים ששם שורים, מקום הכנס של כל שמן משחה ששופע ממעל, לשפך אותו לפי האמה ולהריק אותו בתעודה הזאת, ואז נקשר הכל קשר אחד נאמן.

181. רבי יוסי אמר, כד נטל אהרן כלל נטלין עמיה, עד דאתברכא כנסת ישראל, ואתברכאן עלאי ותתאי. כדן כתיב, (תהלים קלה) ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה. (תהלים עב) וברוך שם כבודו וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.

182. רבי אלעזר היה איל מקפוטקיא ללוד, והיו עמיה רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעיה נא) ואשם דברי בפיד ובצל ידי כסיתיד וגו'. תנינן, כל בר נש דאשתדל במלי דאורייתא, ושתותיה מרוזשן אורייתא, קודשא בריך הוא נופיא עליה, ושכינתא פרשא עליה דרפא, הדיא הוא דכתיב ואשם דברי בפיד ובצל ידי כסיתיד. ולא עוד, אלא דהוא מקיים עלמא, וקודשא בריך הוא נודי עמיה, כאלו דהוא יומא נטע שמים וארעא. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה נא) לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

183. מכאן אוליכנא, דישראל אקרון בשמא דציון, דכתיב ולאמר לציון עמי אתה, ונזמינא דכנסת ישראל אקרי בשמא דציון, דכתיב, (ישעיה א) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.

184. תו פתח ואמר, (ישעיה ח) צור תעודה וחתום תורה בלמודי. צור תעודה. דא סהדותא דדוד, דכתיב, (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. צור: היא קשורא, כמאן דקטר קטורא באתר זוד. וחתום תורה בלמודי. וחתום תורה: חתימה דאורייתא, וכל נגידו ורבו דנגיד מלעילא, באן (נ"א בין) חתימה דיליה. בלמודי. בגין דתמן אתכנש רבו ומישווא, בין תרין קיימין, דתמן שריין, אתר כנישו דכל רבות ומישו דנגיד מלעילא, לאשדאה ליה בפומא דאמה, ולארקא ליה בהאי תעודה. וכדן אתקשר כלל קשרא זוד מדיכנא.

185. בא וראה מה בין אותם שמשתדלים בתורה לנביאים נאמנים. אותם שמשתדלים בתורה עדיפים מנביאים בכל פעם. מה הטעם? שהם עומדים בדרגה עליונה יותר מנביאים, אלו שמשתדלים בתורה עומדים למעלה, במקום שנקרא תורה, (תפארת) שהוא קיימה של כל האמונה, ונביאים עומדים למטה במקום שנקראו נצח והוד. ועל בן (נקראו) אותם שמשתדלים בתורה עדיפים מנביאים, ועליונים יותר מהם. שאלו עומדים למעלה, ואלו עומדים למטה. ואותם שאומרים דברים ברוח הקדש, עומדים למטה מכלם.

186. אשרי אותם שמשתדלים בתורה, שהם בדרגה יותר עליונה על הכל. מי שעוסק בתורה, לא צריך לא לקרבנות ולא לעולות, שהרי התורה עדיפה מהכל, וקשר של האמונה של הכל. ועל זה כתוב, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. וכתוב, (תהלים קיט) שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.

187. עד שהיו הולכים, מצאו איש אחד שהיה בא ושלשה ענפי הדס בידו. קרבו אליו, אמרו לו, למה לך את אלה? אמר, להרויח אבדה. אמר רבי אלעזר, יפה אמרת, אבל שלשה אלה לשם מה? אמר לו, אחד לאברהם, אחד ליצחק, ואחד ליעקב, וקשרתי אותם יחד והרחתי בהם, משום שכתוב (שיר א) לריח שמניך טובים שמן תורק שמך. משום שברית הזה עומדת חלשת הנפש, ובאמונה הוא מתקיימת, ושופעות ברכות ממעלה ומטה. אמר רבי אלעזר, אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

188. בא ראה, אין העולם (הנפש) מתקיים אלא על ריח, ומהריח הזה נודע ריח אחר. שהרי בשעה שיוצאת שבת (נתפרדה

185. תא וזוי, מה בין אינן דמשתדלי באורייתא, לנביאי מדימוני. אינן דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי טעמא. דאינן קיימי בדרגא עלאה, יתיר מנביאי, אינן דמשתדלי באורייתא קיימי לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא קיימא דכל מדימוני. ונביאי קיימי לתתא, באתר דאקרון נצח והוד. ועל דא (אקרון), אינן דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין מנהון יתיר. דאלין קיימין לעילא, ואלין קיימין לתתא. אינן דאמרי מלין ברוח הקדש, קיימי לתתא מכלהו. (ועל דא)

186. זכאין אינן דמשתדלי באורייתא, דאינן בדרגא עלאה יתיר על כלא. (ועל דא) מאן דלעי באורייתא, לא אצטריך לא לקרבנין, ולא לעלונין. דהא אורייתא עדיף מכלא, וקשרא דמדימוני דכלא. ועל דא כתיב, (משלי ג) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. וכתוב, (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול.

187. עד דהוו אולי, אשכחו זוז דברא דהיה אתי, וג' ענפי הדס בידיה, קריבו גביה, אמרו ליה למה לך הא. אמר לרויחא אבדה. אמר רבי אלעזר שפיר קאמרת. אבל ג' אלין למה. אמר ליה, זוז לאברהם. זוז ליצחק, וזוז ליעקב. וקשרנא להו כוזא, וארוזנא בהו. בגין דכתיב, (שיר השירים א) לרייך שמניך טובים שמן תורק שמך. בגין דבהאי ריחא, אתקייים זולקשא הנפשא, ובהימנותא דא אתקיימא, ואתגידו ברכאן מעילא ותתא. אמר רבי אלעזר זכאין זולקיהון (דף לה ע"ב) דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי.

188. תא וזוי, לית עלמא (נ"א נפשא) מתקיימא, אלא על ריחא, ובמריחא דא אשתמודעא ריחא אחרא. דהא בשעתא דנפיק שבתא, (נתפרדה החבילה) וסלקא

הפבילה) ועולה הנפש היתרה, ונשארו הנפש והרוח נפרדות עצובות, בא הריח הזה, ומתקרבים זה לזה ושמים.

189. ועל זה צריך רוח אחר רוח, לקבל ריח. כיון שמתקבל ריח, מתקרבים באחד ושמים. כגון זה ריח של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם באחד, ונדלקים הנרות ושמים.

190. בא ראה, שני מאורות, אחד למעלה ואחד למטה, אם מלהיט אדם המאור שלמטה הזה ומכבה אותו (את אותו שלמעלה), אותו עשן שעולה (מהמאור הפתוח), מלהיט אותו המאור העליון. כך עשן הקרבנות, העשן הזה שעולה, מלהיט המאורות העליונים ומתלהטים באחד, וכלם מתקרבים באחד בריח הזה. ומשום כך, ריח ניחח לה, (אשה) והרי פרשוה.

191. ועל בן ריח הקרבן הוא קיים של הכל וקיים העולם. והקרבן על יד הכהן שמקריב הכל, ומשום כך שבעה ימי השלמה נשתלמו בו, כדי שכלם יתברכו בעבודתו, וימצאו שמחות וברכות למעלה ולמטה.

192. כתוב, (ישעיה כה) ה' אלהי אתה ארוממך וגו'. הפסוק הזה פרשוהו, ה' אלהי אתה, שצריך אדם להודות לשם הקדוש ולשבת אותו על הכל. ומאידה מקום השבח שלוש כמו שבארנו. וכאן מהעמק של הכל, שכתוב כי עשית פלא. פלא – כמו שכתוב (שם ט) ויקרא שמו פלא, והרי נאמר. עצות מרחק, עצות – כמו שנאמר יועץ. מרחק – שכתוב (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי. וכתוב (משלי לא) מרחק תביא לחמה.

193. אמונה אמן – כמו שנאמר (דברים לב) אל אמונה ואין עול. ופרשוהו אמונה בלילה, כמו שנאמר (תהלים צב) ואמונתך

נפשא יתירא, ואשתארון נפשא ורוחא מתפרשין עציבין, אתה ריחא דא, ומתקרבין דא ברא וזדאן.

189. ועל דא, בעי רוחא בתר רוחא, לקבלא ריחא, כיון דאתקבל ריחא מתקרבין כוזדא וזדאן. כי האי גוונא ריחא דקרבנא, בריחא (דא) מתקרבין כלא כוזדא, ומתלהטין בועיני וזדאן.

190. תא וזוי, תרי בועיני, זוד לעילא וזוד לתתא, אי להיט בר נש האי בועינא דלתתא, וכבי לה (o"א להווא דלעילא), ההוא תננא דסליק (נ"א מבוצינא תתאה), להיט ההוא בועינא עלאה. כך תננא דקרבנין, האי תננא דסליק, להיט בועיני עלאי, ומתלהטין כוזדא, ומתקרבין כלאו כוזדא, בריחא דא. ובגין כך, ריח ניזוז לוי, (אשה) והא אוקמוה.

191. ועל דא, ריחא דקרבנא, קיומא דכלא, וקיומא דעלמא. וקרבנא על ידא דכהנא, דמקרב כלא. ובגין כך, שבעה יומי אשכמותא, אשתלימו ביה, בגין דיתברכון כלאו בפולחניה, וישתכחו וזדוואן וברכאן לעילא ותתא.

192. כתיב (ישעיה כה) יי אלהי אתה ארוממך וגו', האי קרא אוקמוה, יי אלהי אתה. דבעי בר נש לאודאה לשמא קדישא, ולשבחא ליה על כלא. ומאן אתר שבוזא דיליה, כמה דאוקמוה. והכא בעמיקא דכלא, דכתיב כי עשית פלא. פלא: כמה דכתיב, (ישעיה ט) ויקרא שמו פלא, והא אתמר. עצות מרוזוק, עצות: כמה דאת אמר, יועץ. מרוזוק: דכתיב, (ירמיה לא) מרוזוק יי נראה לי. וכתיב, (משלי לא) מרוזוק תביא לזומה.

193. אמונה אמן, כמה דאת אמר, (דברים לב) אל אמונה ואין עול. ואוקמוה אמונה בלילה, כמה דאת אמר, (תהלים צב) ואמונתך

אמר (תהלים צב) ואמונתך בלילות. וכתוב (איכה ג) חדשים לבקרים
(ג) וחדשים לבקרים רבה אמונתך, וזמין קודשא בריך
הוא לדכאה לון לישראל מוזביותו, כמה
דכתיב, (יחזקאל לו) וזקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גליליכם אטהר אתכם.
אתכם.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

